

PSALTIREA

PSALTIREA

PSALTIREA

Tipărită cu binecuvântarea
Înalt Prea Sfințitului Părinte Andrei,
Arhiepiscopul Alba Iuliei

Diortosită după edițiile vechi
ale Psaltirii
de Ierom. Rafail N.

Reîntregirea

Alba Iulia, 2008

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BIBLIA. V.T. PSALMII (română: 2008)
Psaltirea / ed. diortosită de ierom. Rafail N. –
Alba-Iulia: Reîntregirea, 2008
ISBN 978-606-509-002-6
I. Rafail Noica, ieromonah (ed.)
223.2=135.1

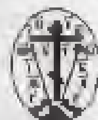

PENTRU PUTEREA PSALMILOR ȘI CE ESTE PSALTIREA

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului? Aceea este *Psaltirea* între celelalte cărți insuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; *Psaltirea* luminează toate simțirile inimii, toate cugetele sufletului și toate mișcările minții în acest *μικρὸς κόσμος*, (*mikros kosmos*) adică „lume în mic" – căci astfel se înțelege omul a fi, o „lume în mic"; îl încălzește și-l veselește, îl luminează prin cunoașterea adevărului și prin descoperirea dumnezeieștilor Taine. Îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt și cu umilința lacrămilor. Îl veselește cu aducerea aminte de Dumnezeu și cu făgăduința vecinicelor bunătăți ale Cerescului Ierusalim. Încât nu este așa de trebuincioasă călătoria Soarelui lumii, cât este cetirea *Psaltirii* omului. Că zice Sfântul Ioann Gură-de-Aur: Mai bine să înceteze Soarele din călătoria sa, decât să înceteze cetirea *Psaltirii*, că *Psaltirea* este mai folositoare decât toate cărțile. Toate cărțile, zice, sânt

de folos şi mare îngrijorare fac dracilor, dar nu ca *Psaltirea*. Zice şi Marele Vasilie: Nici o carte alta slăveşte pre Dumnezeu precum *Psaltirea*, nici se poate a se asemăna cu folosul ei. Voia îţi este a şti folosurile ce se pricinuiesc din cetirea *Psalmilor*? Însuţi le vei pricepe, numai de vei ceti cu luare aminte, cu trezvie şi cu pricepere, ca nu este cu putinţă a număra ce poate lucra *Psaltirea*: Cu Îngerii pre Dumnezeu slăveşte; pre lumea cea din ceriu şi pre cea de sub ceriu spre slavoslovia lui Dumnezeu cheamă; pre draci ceartă: mare plâns şi mare durere face diavolilor; pentru împăraţi, pentru boieri şi pentru toată lumea pre Dumnezeu roagă; lucrează sfinţenie, pre suflet ca soarele luminează, ca apa curăţeşte, ca focul încălzeşte, ca untul-de-lemn cu îndurarea lui Dumnezeu unge; poftele trupeşti, urgia şi mânia potoleşte; înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei; mai nainte spune cele viitoare, ceste de acum alege, de cele trecute aminteşte. Cetirea Psalmilor cu luare aminte, şi din inimă împietrită scoate lacrămi. *Psaltirea* este partea cea aleasă cu Îngerii, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, omului păcătos decmântuire-solitoare, bătrânilor mângâiere, tinerilor înfrumuseţare, pruncilor luminare şi înţălepciune, podoabă preafrumoasă femeilor celor înţălepte;

de-smerenie-dătătoare, trufaşilor draci izgonitoare, armă întru înfricoşările de noapte, odihnă ostenelelor de ziuă. *Psaltirea* este lucru îngeresc, cerească moştenire, tămâie duhovnicească. Şi ce zic multe? Tuturor toate este *Cartea Psalmilor*. Pentru aceasta unii au numit-o Biblie mică, pentru că toate câte sânt pre larg în cărţile Legământului Vechi şi ale celui Nou, toate sânt tâlcuite pre scurt de Duhul Sfânt în *Psaltire*. Alţii au potrivit *Psaltirea* ca o mare comoară de obşte, căci toate vistieriile înţălepciunii şi ale cunoaşterei de Dumnezeu ascunse sânt într'însa. Această neîmpuţinată şi fără de preţ mare comoară, o hărăzesc dragostei tale, iubite cetitoriule, ca dintru dânsa să agoniseşti ţie bogăţie vecinică, nestricăcioasă, păstrată în ceriuri, unde furii nu se apropie, nici o strică rugina. Căreia, ca şi noi împreună cu voi să ne învrednicim, pre Cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă, şi lui împreună, de toate să dăm mulţămită. Amin.

RÂNDUIALĂ

Cum se cade a citi Psaltirea deosebi.

De eşti preot, începe aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Iară de nu, zi: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte pre noi, Amin.

Împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, *şi după* Tatăl nostru,

Troparele, glas 6:

Miluieşte pre noi Doamne, miluieşte pre noi, că de nici un răspuns pricepându-ne, ceastă rugăciune ţie, ca unui Stăpân, păcătoşii aducem, miluieşte pre noi.

Slavă...

Cinstită a Prorocului tău prăznuire, Doamne, ceriu Biserica a arătat a fi, că împreună cu oamenii Îngerii dănţuiesc. Pentru ale lui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră, ca să cântăm ţie: Alliluia.

Şi acum...

Multe sânt mulţimile păcatelor mele, de-Dumnezeu-Născătoare. Către tine am alergat, Curată,

mântuire trebuindu-mi; cercetează neputinciosul meu suflet şi roagă pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să dea mie iertare pentru cele ce am făcut răutăţi, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi Doamne miluieşte, *de 40 de ori. Şi te închină cât îţi este cu putinţă.*

Apoi rugăciunea către Preasfânta şi de-viaţă-începătoare Treime:

Întrutot-sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătoriul a toată lumea, ajută şi îndreptează inima mea, spre a începe cu înţălegere şi a sfârşi cu lucruri bune ceste de-Dumnezeu-însuflate cărţi, pre carile Sfântul Duh prin buzele lui David au irumpt, pre carile acum voiesc a grăi, eu nevrednicul; ci înţălegând a mea nepricepere, căzând mă rog ţie cel dela tine ajutoriu cerând: Doamne, îndreptează mintea mea, şi întăreşte inima mea, nu de grăirea ceasta a buzelor a mă îngreuia, ci de înţălesul celor grăite a mă veseli, şi să mă gătesc spre lucrarea bunelor lucruri, carile mă învăţ, şi grăiesc: fie ca prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată părţii celei de-a dreapta ta părtaş să fiu cu toţi aleşii tăi.

Iar acum, Stăpâne, blagosloveşte ca, suspinând

din inimă, şi cu limba să cânt grăind aşa: Veniți să ne închinăm... *de 3 ori*

Apoi stăi puțin, până ce se liniştesc toate simțirile. Atunci fă începutul, nu în grabă, fără lenevire, şi cu umilință şi întru zdrobirea inimii zi acestea: Fericit bărbatul... încet şi cu înțelegere, cu luare aminte, iară nu grăbindu-te, pentru ca şi cu mintea să înțelegi cele grăite.

Psalm al lui David, nescris deasupra la Evrei. 1

Fericit bărbatul, carele nu a umblat în sfatul necinstitorilor, şi în calea păcătoşilor nu a stătut, şi pre scaunul pierzătorilor nu a şezut.
2. Ci în legea Domnului voia lui, şi în legea lui va cugeta ziua şi noaptea.
3. Şi va fi ca lemnul cel sădit lângă revărsările apelor, carele rodul său va da în vremea sa, şi frunza lui nu va cădea, şi toate, oricâte va face, vor spori.
4. Nu aşa necinstitorii, nu aşa: ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.
5. Pentru aceasta nu se vor scula necinstitorii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepților;
6. Căci cunoaşte Domnul calea drepților, şi calea necinstitorilor va pieri.

Psalm al lui David. **2.**

Pentru ce s'au întărâtat neamurile şi noroadele au cugetat deşarte?
2. Stătut-au de față împărații pământului, şi boierii s'au adunat întru una asupra Domnului şi asupra Unsului lui:

3. Să rumpem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.
4. Cel ce lăcuește în ceruri va râde de dânșii, și Domnul va batjocuri pre ei.
5. Atuncea va grăi către dânșii întru mânia sa, și întru luțimea sa va turbura pre ei.
6. Iară eu sânt pus împărat de dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al lui,
7. Vestind porunca Domnului. Domnul au zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut;
8. Cere dela mine, și voiu da ție neamurile moștenirea ta, și stăpânia ta marginile pământului:
9. Paște-vei pre dânșii cu toiag de fier, cu vasele olariului vei zdrobi pre dânșii.
10. Și acum, împărați, înțălegeți; învățați-vă toți carii judecați pământul.
11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați lui cu cutremur.
12. Priimiți învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab luțimea lui: fericiți toți carii se nădăjduiesc întru dânsul.

Psalm al lui David, când a fugit de către fața lui Avessalom, fiul său, 3.

Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc? Mulți se scoală asupra mea;
3. Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui.
4. Ci tu, Doamne, sprijinitoriul meu ești, slava mea și cela ce nalți capul meu.
5. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.
6. Eu am adormit și am dormit; ridicatu-m'am, că Domnul mă va sprijini.
7. Nu mă voiu teme de mii de noroade, carile împrejur mă împresoară.
8. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că tu ai bătut pre toți cei ce vrăjmășuiesc mie în deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.
9. A Domnului mântuirea, și preste norodul tău blagoslovenia ta.

Slavă...

Întru sfârșit, în cântări: psalm al lui David, 4.

Când am chemat eu, auzitu-m'ai Dumnezeul dreptății mele; întru necaz m'ai desfătat, milostivește-te spre mine și auzi rugăciu-

nea mea.
3. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciune și căutați minciună?
4. Și cunoașteți că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voiŭ striga către dânsul.
5. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre vă umiliți.
6. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.
7. Mulți zic: Cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.
8. Dat-ai veselie în inima mea; de roada grâului, a vinului și a untului lor de lemn s'au umplut.
9. În pace și mă voiŭ culca și voiu adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejde m'ai așezat.

Pentru cea moștenitoare, psalm al lui David, 5.

Graiurilor mele pleacă urechea, Doamne, înțălege strigarea mea;
3. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine mă voiŭ ruga, Doamne;

4. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voiŭ sta înaintea ta și mă vei vedea.
5. Că nu Dumnezeu ce voiești fărădelege tu ești: nu va lăcui lângă tine cel ce viclenește,
6. Nici vor rămânea călcătorii de lege înaintea ochilor tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelegea.
7. Pierde-vei pre toți cei ce grăiesc minciuna; bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăciune înaintea Domnului.
8. Iară eu întru mulțimea milei tale intra-voiŭ în casa ta, închina-mă-voiŭ către sfânt lăcașul tău întru frica ta.
9. Doamne, povățuiește-mă în dreptatea ta pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea
10. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor deșartă, mormânt deschis gâtlejul lor, cu limbile sale vicleneau.
11. Judecă pre ei, Dumnezeule; cază din sfaturile sale: dupre mulțimea păgânătăților lor scoate pre dânșii, că te-au amărât, Doamne.
12. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru tine; în veac se vor bucura, și vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru tine toți cei ce iubesc numele tău.

13. Că tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; căci cu arma bunei voiri ai încununat pre noi.

Întru sfârşit, în cântări, pentru a opta: psalm al lui David, 6.

Doamne, nu cu iuţimea ta să vădeşti pre mine, nici cu mânia ta să mă cerţi.
3. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sânt; vindecă-mă, Doamne, că s'au turburat oasele mele,
4. Şi sufletul meu s'a turburat foarte; şi tu, Doamne, până când?
5. Întoarce-te, Doamne, izbăveşte sufletul meu; mântuieşte-mă, pentru mila ta.
6. Că nu este în moarte cel ce pomeneşte pre tine; iară în iad cine se va mărturisi ţie?
7. Osteniit-am întru suspinul meu, spala-voiu în fiece noapte patul meu, cu lacrămile mele aşternutul meu voiu uda.
8. Turburatu-s'a de iuţime ochiul meu, învechitu-m'am întru toţi vrăjmaşii mei.
9. Depărtaţi-vă dela mine, toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că au auzit Domnul glasul plânsorii mele,

10. Auzit-au Domnul ruga mea, Domnul rugăciunea mea au primit.
11. Ruşineze-se şi să se turbure foarte toţi vrăjmaşii mei, întoarcă-se şi să se ruşineze foarte degrab.

Slavă...

Psalm al lui David, carele a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni, 7.

Doamne, Dumnezeul meu, întru tine am nădăjduit: mântuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc şi mă izbăveşte,
3. Nu cândva să hrăpească precum un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce mântuieşte.
4. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,
5. De am răsplătit celor ce răsplătesc mie rele, să caz adică dela vrăjmaşii mei deşert;
6. Gonească dară vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prinză şi să calce în pământ viaţa mea, şi slava mea, în ţărână să o sălăşluiască.
7. Scoală-te, Doamne, întru mânia ta, naltă-te întru hotarele vrăjmaşilor tăi; şi te ridică, Doamne Dumnezeul meu, în porunca pre

carea ai poruncit.

8. **Şi adunare de noroade te va înconjura, şi pentru aceasta la nălțime te întoarce.**

9. **Domnul va judeca noroadele: judecă mie, Doamne, dupre dreptatea mea, şi dupre nerăutatea mea asupra mea.**

10. **Sfârşească-se dară vicleniia păcătoşilor, şi vei îndrepta pre cel drept, cela ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule.**

11. **Drept este ajutoriul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuieşte pre cei drepți la inimă.**

12. **Dumnezeu judecătoriu drept şi tare şi îndelung răbdătoriu, şi neaducând mânie în toate zilele.**

13. **De nu vă veți întoarce, sabia sa va luci; arcul său au încordat şi l-au gătit,**

14. **Şi întru dânsul au gătit vasele morții, săgețile sale celor ce ard au lucrat.**

15. **Iată chinuitu-s'a cu nedreptatea, zămislit-a durere, şi a născut fărădelege;**

16. **Groapă a săpat şi a adâncat pre ea, şi va cădea în groapa carea a făcut;**

17. **Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi pre creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.**

18. **Mărturisi-mă-voiŭ Domnului dupre dreptatea lui, şi voiŭ cânta numele Domnului celui Înalt.**

Întru sfârşit, pentru teascuri: psalm al lui David, **8.**

Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul; că s'a nălțat mare cuviința ta mai presus de ceriuri.

3. **Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă pentru vrăjmaşii tăi, ca să surpi pre vrăjmaşul şi izbânditoriul.**

4. **Că voiŭ vedea ceriurile, lucrurile degetelor tale, luna şi stelele, carile tu ai întemeiat:**

5. **Ce este omul că pomeneşti pre el? Sau fiul omului, că cercetezi pre el?**

6. **Înmicşorat-ai pre dânsul puțin oarece decât îngerii, cu slavă şi cu cinste ai încununat pre el,**

7. **Şi l-ai pus preste lucrurile mâinilor tale; toate ai supus sub picioarele lui.**

8. **Oile şi boii, toate, încă şi dobitoacele câmpului,**

9. **Pasările ceriului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.**

10. **Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.**

Slavă.

DUPRE ÎNTÂIA CATIHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., și dupre Tatăl nostru..., *Tropariele acestea glas 1.*

Întru fărădelegi zămislit fiind eu, curvarul, nu cutez să caut la nălțimea ceriului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, curățește pre mine, păcătosul, și mă mântuiește.

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dară eu unde mă voiu arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei. Ci cu năimiții din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă...

Brațele părintești sârguiește a deschide mie, căci întru pierzare am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale căutând, Mântuitoriule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către tine, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am, Părinte, la Ceriu, și înaintea ta.

Și acum...

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate tuturor, și îndreptarea vieții, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*

și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Atotțiitoriule cel neajuns, Începătoriule al luminii și cea mai presus de minte putere, cel al ipostaticeului Cuvânt Părinte, și al celui de o putere al tău Duh Purcezătoriu, carele pentru mila milostivirii și negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească, cea întru întunerecul păcatului ținută, ci, cu dumnezeieștile lumini ale sfintelor tale învățături, a legii și a prorocilor, ai luminat lumea, iară întru cele de apoi, pre acel Unul-născut Fiiul tău bine ai voit în trup a ne străluci, și către strălucirea luminării tale pre noi a povățui; fie urechile tale luând aminte glasul rugăciunii noastre, și dăruiește nouă, Dumnezeule, cu privegheatoare și trează inimă a petrece toată noaptea cestei vieți, așteptând venirea Fiiului tău și Dumnezeului nostru, Judecătoriul tuturor. Ca nu culcați și dormind, ci prive-

ghind și îndeletnicindu-ne cu lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde glasul celor ce prăznuiesc neîncetat este, și nespusa dulceață a celor ce văd a feței tale frumusețea cea negrăită. Că bun și de-oameni-iubitoriu Dumnezeu ești, și ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și celui Unuia Născut Fiului tău, și preasfântului și de-viață-făcătoriului Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale Fiului,
psalm al lui David, 9

Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale;
3 Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura întru tine, cânta-voiu numelui tău, înalte.
4 Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața ta,
5 Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea, șezut-ai pre scaun, cela ce judeci dreptate.
6 Certat-ai neamurile, și a pierit necinstitorul, numele lui ai stins în veac și în veacul veacului.
7 Vrăjmașului au lipsit săbiile întru sfârșit, și cetățile i-ai surpat, pierit-a pomenirea lui cu sunet.
8 Și Domnul în veac rămâne, gătit-au spre judecată scaunul său,
9 Și el va judeca lumea întru dreptate, judeca-va norodul întru îndreptare.
10 Și s'au făcut Domnul scăpare săracului, ajutoriu în vremi cuvioase în necazuri;
11 Și să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău, că nu ai părăsit pre cei ce caută pre

tine, Doamne.
12 Cântați Domnului celui ce lăcuește în Si-
on, vestiți între neamuri isprăvile lui,
13 Că cel care cercetează sângiurile lor ș-au
adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.
14 Miluiește-mă Doamne, vezi smerenia mea
de către vrăjmașii mei, cela ce mă nalți din
porțile morții,
15 Ca să vestesc toate laudele tale în porțile
fiicei Sionului, veseli-ne vom de mântuirea ta.
16 Afundatu-s'au neamurile în stricăciunea
carea au făcut, în cursa ceasta, carea au as-
cuns, s'a prins piciorul lor:
17 Cunoaște-se Domnul judecăți făcând: în-
tru lucrurile mâinilor sale s'a prins păcătosul.
18 Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamu-
rile cele ce uită pre Dumnezeu,
19 Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul:
răbdarea mișeilor nu va pieri până în sfârșit.
20 Scoală-te, Doamne, nu se întărească omul,
judece-se neamurile înaintea ta.
21 Pune, Doamne, dătătoriu de lege preste ei,
să cunoască neamurile că oameni sânt.
22 Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu
vederea în vremi cuvioase în necazuri?
23 Când se mândrește necinstitoriul se aprin-
de săracul: prinde-se întru sfaturile carile gân-
desc.
24 Că se laudă păcătosul întru poftele sufle-
tului său, și cel ce face strâmbătate bine se cu-
vântă.
25 Întărâtat-a pre Domnul, păcătosul, după
mulțimea mâniei lui nu va cerca: nu este Dum-
nezeu înaintea lui.
26 Spurcă-se căile lui în toată vremea, leapă-
dă-se judecățile tale de către fața lui, preste
toți vrăjmașii săi va stăpâni;
27 Că a zis întru inima sa: Nu mă voiu clăti,
din neam în neam fără de rău.
28 A căruia de blestem gura lui este plină, și
de amărăciune și de vicleșug, sub limba lui os-
teneală și durere.
29 Șade întru pândare cu cei bogați întru as-
cunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat, ochii lui
pre cel lipsit țintesc:
30 Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul
său, pândește ca să apuce pre săracul, să a-
puce pre săracul ademenind pre el în lațul său,
31 Smeri-va pre el, pleca-se-va și va cădea când
va stăpâni el pre cei mișei.
32 Că a zis întru inima sa: Uitat-au Dumne-
zeu, întors-au fața sa, ca să nu vază până în

sfârşit.
33 Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, nal-
ţe-se mâna ta, nu uita pre mişeii tăi până în
sfârşit.
34 Pentru ce a întărâtat necinstitoriul pre
Dumnezeu? Căci a zis întru inima sa: Nu va
cerca.
35 Vezi, că tu durerea şi iuţimea socoteşti, ca
să dai pre el în mâinile tale; ţie s'a lăsat săra-
cul, sirimanului tu ai fost ajutoriu.
36 Zdrobeşte braţul celui păcătos şi viclean,
căuta-se-va păcatul lui şi nu se va afla;
37 Domnul Împărat în veac şi în veacul vea-
cului; pieriţi, neamuri, din pământul lui.
38 Dorirea mişeilor ai auzit, Doamne, la găti-
rea inimii lor a luat aminte urechea ta.
39 Judecă sirimanului şi smeritului, ca să nu
adauge încă a se mări omul pre pământ.

Întru sfârşit: psalm al lui David, **10.**

Întru Domnul m'am nădăjduit; cum veţi zi-
ce sufletului meu: mută-te în munţi, ca o
pasăre?
2 Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au
săgeţi în tulbă, ca să săgeteze întunerec pre
cei drepţi la inimă.

3 Că cele ce tu ai săvârşit, ei au stricat, iară
dreptul ce a făcut?
4 Domnul în locaşul cel sfânt al său; Domnul,
în ceriu scaunul lui; ochii lui spre cel lipsit pri-
vesc, genele lui întreabă pre fiii oamenilor.
5 Domnul cearcă pre cel drept şi pre cel ne-
cinstitoriu, iară cel ce iubeşte nedreptatea îşi
urăşte sufletul.
6 Ploua-va preste cei păcătoşi laţuri, foc şi
iarbă pucioasă, şi duh de vifor partea paharu-
lui lor.
7 Că drept este Domnul şi dreptăţi au iubit,
îndreptări a văzut faţa lui.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru a opta: psalm al lui David, 11.

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel
cuvios, că s'au împuţinat adevărurile
de către fiii oamenilor.
3 Deşarte a grăit fieştecare către vecinul său,
buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele.
4 Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene
şi limba cea mare grăitoare.
5 Pre cei ce au zis: Limba noastră vom mări,
buzele noastre la noi sânt; cine este nouă Domn?
6 Pentru necazul săracilor şi suspinul, mişei-

lor acum mă voiu scula, zice Domnul, pune-mă-
voiu întru mântuire, îndrăzni-voiu întru el.
7 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint
cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de
șapte ori.
8 Tu, Doamne, vei păzi pre noi și vei
feri pre noi de neamul acesta și în veac.
9 Împrejur necinstitorii umblă; după nălți-
mea ta ai înmulțit pre fiii oamenilor.

Întru sfârșit, psalm al lui David, 12.

Până când, Doamne, mă vei uita până în
sfârșit? Până când întorci fața ta de către
mine?
3 Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu
dureri în inima mea ziua și noaptea? Până când
se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?
4 Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu:
luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm
întru moarte,
5 Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întă-
ritu-m'am asupra lui.
6 Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă
voiu clăti.
7 Ci eu spre mila ta am nădăjduit, bucura-
se-va inima mea de mântuirea ta; cânta-voiu

Domnului celui ce bine au făcut mie, și voiu
cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârșit, psalm al lui David, 13.

Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este
Dumnezeu. Stricatu-s'au și s'au urâțit în-
tru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate,
nu este până la unul.
2 Domnul din cer s'au plecat preste fiii oa-
menilor, ca să vază de este carele înțelege sau
carele caută pre Dumnezeu.
3 Toți s'au abătut, împreună s'au netrebni-
cit, nu este cel ce face bunătate, nu este până
la unul.
4 Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fă-
rădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu
întru mâncare de pâine, pre Domnul nu au
chemat.
5 Acolo s'au temut de frică, unde nu era fri-
că, pentru că Domnul în neamul drepților este.
6 Sfatul săracului ați rușinat, iară Domnul
nădejdea lui este.
7 Cine va da din Sion mântuirea lui Israil?
8 Când va întoarce Domnul robia norodului
său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârșit, psalm a lui David, 14.

Doamne, cine va lăcui în sălașul tău, sau cine va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?
2 Cel ce umblă fără prihană și lucrează dreptate, cel ce grăiește adevăr în inima sa,
3 Carele nu a viclenit în limba sa, nici a făcut aproapelui său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.
4 Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește, iară pre cei ce se tem de Domnul slăvește; cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă;
5 Argintul său nu a dat în camătă și daruri asupra celor nevinovați nu a luat: cel ce face acestea, nu se va clăti în veac.

Scrisoare pre stâlp, a lui David, 15.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.
2 Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că de bunătățile mele nu ai trebuință.
3 Sfinților celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale întru dânșii.
4 Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor, dupre aceea au sârguit, nu voiŭ aduna adunările lor din sângiuri, nici voiŭ pomeni numele lor prin buzele mele.
5 Domnul partea moștenirii mele și a paharului meu, tu ești cel ce iarăși așezi moștenirea mea mie.
6 Funii au căzut mie întru cei preaputernici, căci și moștenirea mea preaputernică este mie.
7 Bine voiŭ cuvânta pre Domnul cel ce m'au înțeleptit, ci încă și până în noapte m'au pedepsit rărunchii mei.
8 Mai'nainte văzut-am pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.
9 Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea, că încă și trupul meu va sălășlui spre nădejde.
10 Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să vază stricăciune.
11 Cunoscute mi-ai făcut mie căile vieții: umplea-mă-vei de veselie cu fața ta, frumuseți în dreapta ta întru sfârșit.

Rugăciune, a lui David, 16.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte ruga mea, pleacă urechea spre rugăciu-

rea mea nu întru buze viclene.
2 Dela fața ta judecata mea să iasă, ochii mei
vază dreptăți.
3 Cercat-ai inima mea, cercetatu-m'ai noap-
tea, cu foc m'ai ispitit și nu s'a aflat întru mi-
ne nedreptate.
4 Ca să nu cuvânte gura mea lucrurile oame-
nilor, pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit
căi năsâlnice.
5 Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca
să nu se clătească pașii mei.
6 Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule,
pleacă urechea ta mie și auzi graiurile mele.
7 Minunate fă milele tale, cel ce mântuiești pre
cei ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau îm-
protiva dreptei tale.
8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; în-
tru acoperământul aripilor tale mă vei acoperi
9. De către fața necinstitorilor carii m'au ne-
căjit. Vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.
10. Grăsimea sa au încuiat, gura lor a grăit
mândrie.
11 Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, o-
chii săi au pus să-i plece spre pământ.
12 Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat și
ca un pui de leu ce lăcuește întru ascunsuri.

13 Scoală-te, Doamne, întâmpină pre ei și-i
împiedică, izbăvește sufletul meu de cel necin-
stitoriu, sabia ta dela vrăjmașii mâinii tale.
14 Doamne, de către cei puțini de pre pământ
desparte pre ei în viața lor; și de cele ascunse
ale tale s'a umplut pântecele lor, săturatu-s'au
de fii și au lăsat rămășițele pruncilor lor.
15 Iară eu întru dreptate mă voiu arăta feței
tale, sătura-mă-voiu când mi se va arăta slava ta.

Slavă...

DUPRE A DOUA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Trei-me...** *și dupre* **Tatăl nostru...** *Troparele acestea, glas 2.*

Eu sânt, Doamne, pomul cel neroditoriu, carele nici o roadă de pocăință aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea, mă rog ție: Mai nainte de nevoia ceea, întoarce-mă și mă mântuește.

Ca valurile mării s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu însumi mă inviforăsc de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință mă îndreptează, Doamne, și mă mântuește.

Slavă...

Miluiește-mă, zis-a David, și cu strig către tine, greșit-am, Mântuitoriule; păcatele mele prin pocăință ștergând, miluiește-mă.

Și acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pre Fiul tău, de-Dumnezeu-Născătoare, să izbăvească pre noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru mulțimea îndurărilor tale, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întrutot-puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia Născut Fiului tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte priveghetoare, înțelegere nerătăcită și venirea Duhului Sfânt, către câștigarea și îndestularea adevărului celui în Hristosul tău, cu carele ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

Întru sfârșit, al slugii lui Domnului, al lui
David, carele a grăit el Domnului cuvintele
cântării acesteia în ziua în carea l-au izbăvit pre
el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și
din mâna lui Saul, și a zis. 17

Iubi-te-voiu, Doamne, vârtutea mea,
3 Domnul tăria mea și scăparea mea este,
și izbăvitoriul meu, dumnezeul meu, ajutoriul
meu, și voiu nădăjdui spre dânsul: apărătoriul
meu, și cornul mântuirii mele, și sprijinătoriul
meu.
4 Lăudând voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei mă voiu mântui.
5 Cuprinsu-m'au durerile morții, și șuvoaiele fărădelegii m'au turburat,
6 Durerile iadului m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au lațurile morții.
7 Și când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat: Auzit-au din lăcașul cel sfânt al său glasul meu, și strigarea mea înaintea lui va intra în urechile lui.
8 Și s'a clătit și cutremurat s'a făcut pământul, și temeliile munților s'au turburat și s'au clătit, că s'au mâniat pre dânsele Dumnezeu.

9 Suitu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fa-
ța lui se va aprinde, cărbuni s'au ațâțat dela dân-
sul.
10 Și au plecat cerurile și s'au pogorât, și ne-
gură sub picioarele lui.
11 Și s'au suit preste heruvimi și au zburat,
zburat-au pre aripile vânturilor.
12 Și au pus întunerec ascunderea lui; îm-
prejurul lui cortul lui, întunecoasă apă în nou-
rii văzduhurilor.
13 Dintru strălucirea cea dinnaintea lui nou-
rii au trecut, grindină și cărbuni de foc.
14 Și au tunat din ceriu Domnul, și cel Înalt
au dat glasul său;
15 Trimis-au săgeți și au risipit pre ei, și ful-
gere au înmulțit și au turburat pre ei.
16 Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au des-
coperit temeliile lumii oamenilor de certarea
ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.
17 Trimis-au dintru înălțime și m'au luat, ri-
dicatu-m'au din ape multe.
18 Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari și de
cei ce mă urăsc, că s'au mai întărit decât mine
19 Întâmpinatu-m'au ei în ziua răutății mele,
și au fost Domnul sprijineala mea,
20 Și m'au scos întru lărgime; izbăvi-mă-va,

că m'au voit.
21 Și îmi va răsplăti Domnul dupre drepta-
tea mea, și dupre curăția mâinilor mele va răs-
plăti mie,
22 Că am păzit căile Domnului și nu am pă-
gânit dela Dumnezeul meu.
23 Că toate judecățile lui înaintea mea, și în-
dreptările lui nu s'au depărtat dela mine.
24 Și voiu fi fără prihană cu dânsul și mă
voiu păzi de fărădelegea mea.
25 Și va răsplăti mie Domnul dupre drepta-
tea mea și dupre curăția mâinilor mele înain-
tea ochilor lui.
26 Cu cel cuvios, cuvios vei fi, și cu bărbatul
nevinovat, nevinovat vei fi,
27 Și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărăt-
nic vei îndărătnici.
28 Că tu pre norodul cel smerit vei mântui și
ochii mândrilor vei smeri.
29 Că tu vei lumina luminătorul meu, Doam-
ne Dumnezeul meu, lumina-vei întunerecul
meu.
30 Că întru tine mă voiu izbăvi de năvălni-
cie, și întru Dumnezeul meu voiu trece zidul.
31 Dumnezeul meu, fără prihană calea lui,
cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitoriu

este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.
32 Că cine este Dumnezeu afară de Domnul?
Sau cine este Dumnezeu, fără numai Dumne-
zeul nostru?
33 Dumnezeu cel ce mă cinge cu putere și au
pus fără prihană calea mea,
34 Ce săvârșește picioarele mele ca ale cerb-
ului și preste cele nalte mă pune,
35 Ce învață mâinile mele la război, și au pus
arc de aramă brațele mele;
36 Și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreap-
ta ta m'a sprijinit; și certarea ta m'a îndreptat
întru sfârșit, și certarea ta, acéea mă va învăța.
37 Lărgit-ai pașii mei sub mine și nu au slă-
bit urmele mele.
38 Goni-voiŭ pre vrăjmașii mei și voiŭ cuprin-
de pre dânșii, și nu mă voiŭ întoarce până un-
de vor lipsi:
39 Necăji-voiŭ pre dânșii, și nu vor putea să
stea, cădea-vor sub picioarele mele.
40 Și m'ai încins cu putere spre război, îm-
piedicat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea
sub mine
41 Și al vrăjmașilor mei ai dat mie dosul, și
pre cei ce mă urăsc ai pierdut.
42 Strigat-au, și nu era cel ce mântuește, că-

tre Domnul, și nu au auzit pre ei.
43 Și voiŭ zdrumica pre ei ca praful în fața
vântului, ca tina ulițelor voiŭ șterge pre dânșii.
44 Izbăvi-mă-vei de împrotivă grăirea noro-
dului, pune-mă-vei cap neamurilor. Norod ca-
rele nu am cunoscut a slujit mie.
45 Întru auzul urechii m'a ascultat. Fiii stre-
ini au mințit mie,
46 Fiii streini s'au vechit și au șchiopat din
cărările lor.
47 Viu este Domnul, și binecuvântat Dumne-
zeul meu, și să se nalțe Dumnezeul mântuirii
mele.
48 Dumnezeu cel ce dă izbândire mie și au su-
pus noroadele sub mine,
49 Izbăvitoriul meu dela vrăjmașii mei cei
mânioși; dela cei ce se scoală asupra mea mă
vei nalța, de bărbatul nedrept mă vei izbăvi.
50 Pentru aceasta mă voiŭ mărturisi ție între
neamuri, Doamne, și numelui tău voiŭ cânta,
51 Cel ce mărește mântuirile împăratului său
și face milă unsului său, lui David și sămânței
lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârșit. Psalm al lui David, 18.

Cerurile mărturisesc slava lui Dumnezeu,
iar facerea mâinilor lui o vestește tăria;
3. Ziua zilei irumpe graiu, și noaptea nopții vestește cunoaștere.
4 Nu sânt voroave, nici cuvinte, ale cărora să
nu se auză glasurile lor:
5. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor. În soare au pus lăcașul său;
6 Și el ca un mire ce iese din cămara sa, bucura-se-va ca un uriaș să alerge cale.
7 Din marginea cerului ieșirea lui, și istovul
lui până în marginea cerului, și nu este cine să
se ascunză de căldura lui.
8. Legea Domnului fără prihană, întorcând
sufletele; mărturia Domnului credincioasă,
înțălepțind pruncii;
9 Îndreptările Domnului drepte, veselind inima; porunca Domnului luminată, luminând ochii;
10. Frica Domnului curată, rămâind în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate,
îndreptățite împreună:
11 Dorite sânt mai vârtos decât aurul și de-

cât piatra scumpă mult, și mai dulci decât
mierea și fagurul.
12. Că și robul tău păzește cestea: păzind acestea răsplătire este multă.
13 Greșalele cine va pricepe? De cele ascunse
ale mele curățește-mă,
14 Și de ale streinilor cruță pre robul tău: de
nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voiu
fi, și mă voiu curăți de păcat mare.
15 Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii
mele și cugetarea inimii mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutoriul meu și izbăvitoriul meu.

Întru sfârșit. psalm al lui David, 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov
3 Trimiță ție ajutoriu dintru cel sfânt și din
Sion sprijinească pre tine.
4 Pomenească toată jertfa ta și arderea cea
de tot a ta să se îngrașe.
5 Dea ție Domnul dupre inima ta și tot sfatul
tău plinească.
6 Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom
mări. Plinească Domnul toate cererile tale.
7 Acum am cunoscut că au mântuit Domnul

pre unsul său: auzi-va pre dânsul din cerul cel sfânt al său, întru puteri este mântuirea dreptei lui.
8 Aceştia în care, şi aceştia pre cai, ci noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.
9 Aceştia s'au împiedicat şi au căzut, ci noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.
10 Doamne, mântuieşte pre împăratul şi auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.

Psalm al lui David, 20.

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul şi de mântuirea ta se va bucura foarte.
3 Dorirea inimii lui ai dat lui şi de voia buzelor lui nu ai lipsit pre dânsul.
4 Că l-ai întâmpinat cu blagoslovenile bunătăţii, pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.
5 Viaţă a cerut dela tine, şi ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
6 Mare este slava lui întru mântuirea ta, slavă şi mare-cuviinţă vei pune preste el,
7 Că vei da lui blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei pre dânsul întru bucurie, cu faţa ta.

8 Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul şi întru mila celui Înalt nu se va clăti.
9 Afle-se mâna ta tuturor vrăjmaşilor tăi, dreapta ta afle pre toţi cei ce urăsc pre tine.
10 Că vei pune pre ei ca un cuptoriu de foc în vremea feţei tale, Domnul întru mânia sa va turbura pre ei, şi va mânca pre ei focul.
11 Rodul lor de pre pământ vei pierde şi sămânţa lor din fiii oamenilor,
12 Că au plecat asupra ta rele, socotit-au sfaturi carile nu vor putea să stea.
13 Că vei pune pre dânşii dos; întru cei rămaşi ai tăi vei găti faţa lor.
14 Înalţă-te, Doamne, întru puterea ta; cânta-vom şi vom cânta puterniciile tale.

Slavă.

Întru sfârşit, pentru sprijineala cea de dimineaţă, psalm al lui David, 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine: căci m'ai părăsit? Departe de mântuirea mea cuvintele greşalelor mele.
3 Dumnezeul meu, striga-voiu ziua, şi nu vei auzi, şi noaptea, şi nu spre nebunie mie.
4 Iară tu în cel sfânt lăcueşti, lauda lui Israil.

5 Spre tine au nădăjduit părinţii noştri, nă-
dăjduit-au şi i-ai izbăvit pre dânşii;
6 Către tine au strigat şi s'au mântuit, spre
tine au nădăjduit şi nu s'au ruşinat.
7 Ci eu, vierme, şi nu om, ocara oamenilor şi
defăimarea norodului.
8 Toţi cei ce m'au văzut, m'au batjocurit, grăit-
au cu buzele, clătit-au cu capul:
9 Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească pre
el, mântuiască pre el, că voieşte pre el.
10 Că tu eşti cel ce m'ai smuls din pântece, nă-
dejdea mea dela ţâţele maicii mele.
11 Spre tine m'am aruncat din mitras, din pân-
tecele maicii mele Dumnezeul meu eşti tu.
12 Nu te depărta dela mine, că necazul este
aproape, că nu este cine să ajute mie.
13 Incunjuratu-m'au viţei mulţi, tauri graşi
m'au cuprins;
14 Deschis-au asupra mea gura lor ca un leu
ce răpeşte şi răcneşte.
15 Ca apa m'am vărsat, şi s'au risipit toate oa-
sele mele, făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se
topeşte în mijlocul pântecelui meu;
16 Uscatu-s'a ca un vas de lut vârtutea mea,
şi limba mea s'a lipit de gâtlejul meu, şi în
ţărâna morţii m'ai pogorât.

17 Că m'au incunjurat câini mulţi, adunarea
celor ce viclenesc m'a cuprins, străpuns-au mâ-
nile mele şi picioarele.
18 Numărat-au toate oasele mele; iară ei so-
coteau şi căutau asupra mea.
19 Împărţit-au hainele mele loruşi şi pentru
cămaşa mea au aruncat sorţi.
20 Ci tu, Doamne, nu depărta ajutoriul tău
dela mine, întru sprijineala mea ia aminte.
21 Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din mâ-
na câinelui pre cel unul născut al meu;
22 Mântuieşte-mă din gura leului, şi din coar-
nele inorogilor smerenia mea.
23 Povesti-voiū numele tău fraţilor mei, în
mijlocul soborului te voiū cânta.
24 Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi pre el,
toată sămânţa lui Iacóv slăviţi pre dânsul, tea-
mă-se dară de dânsul toată sămânţa lui Israil.
25 Că nu au defăimat, nici s'au scârbit de ru-
găciunea săracului, nici au întors faţa sa dela mine, şi
când am strigat către dânsul m'au auzit.
26 Dela tine lauda mea, în sobor mare mă voiū
mărturisi ţie, rugăciunile mele voiū da înain-
tea celor ce se tem de dânsul.
Mânca-vor săracii şi se vor sătura, şi vor
lăuda pre Domnul cei ce caută pre dânsul; vi-

tà-vor inimile lor în veacul veacului.
28 Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la
Domnul toate marginile pământului şi se vor
închina înaintea lui toate părinţiile neamu-
rilor,
29 Că a Domnului este împărăţia, şi el stăpâ-
neşte neamurile.
30 Mâncat-au şi s'au închinat toţi graşii pă-
mântului, înaintea lui vor cădea toţi cei ce se
pogoară în pământ, şi sufletul meu lui viiază.
31 Şi sământa mea va sluji lui; vesti-se-va Dom-
nului neamul ce vine.
32 Şi vor vesti dreptatea lui norodului ce se
va naşte, pre carele au făcut Domnul.

Psalm al lui David, 22.

Domnul mă paşte, şi nimic îmi va lipsi.
În loc cu verdeaţă, acolo m'au sălăşluit,
la apa odihnei m'au hrănit.
3 Sufletul meu au întors, povăţuitu-m'au pre
cărările dreptăţii, pentru numele lui.
4 Că de voiu şi umbla în mijlocul umbrei mor-
ţii, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine eşti:
toiagul tău şi varga ta, acelea m'au mângâiat.
5 Gătit-ai înaintea mea masă împrotiva celor
ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul
meu, şi păharul tău adăpându-mă ca un prea-
puternic.
6 Şi mila ta mă va urma în toate zilele vieţii
mele, şi spre a lăcui eu în casa Domnului întru
îndelungare de zile.

Psalm al lui David, al celei una dintru
Sâmbete 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui,
lumea şi toţi cei ce lăcuesc întru dânsa.
2 Acesta pre mări au întemeiat pre el şi pre
râuri au gătit pre el.
3 Cine se va sui în muntele Domnului, au ci-
ne va sta în locul cel sfânt al lui?
4 Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima,
carele nu şi-a luat în deşert sufletul, şi nu s'a
jurat întru vicleşug aproapelui său.
5 Acesta va lua blagoslovenie dela Domnul şi
milostenie dela Dumnezeu mântuitorul său.
6 Acesta este neamul celor ce caută pre Dom-
nul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacov.
7 Ridicaţi, boieri, porţile voastre, şi vă ridicaţi,
porţi cele veecinice, şi va intra Împăratul slavei.
8 Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul
cel tare şi puternic, Domnul cel puternic în răz-

boiŭ.
9. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați, porți cele vecnice, și va intra Împăratul slavei.
10. Cine este cesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPRE A TREIA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *Troparele cestea, glas 3:*

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăiește-te. Țărâna în mormânt nu cântă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: de-inimi-Cunoscătoriule, greșit-am, mai nainte până a nu mă osândi, miluiește-mă.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata carea vine și strigă lui Hristos Dumnezeu. Cunoscătoriule de inimi, greșit-am, mai nainte până a nu mă osândi, miluiește-mă.

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voiŭ vădi, fără de mărturii mă voiŭ osândi, că

se vor deschide cărțile cunoștinței cugetului și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai nainte până ce se vor cerca întru acea priveliște a tot norodul cele de mine lucrate, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Și acum...

Nepătrunsă și neajunsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce a lucrat întru tine, că pre cel Necuprins zămislind, l-ai născut în trup îmbrăcat, dintru preacinstitele tale sângiuri; pre carele, Curată, ca pre Fiul tău roagă, să mântuiască pre toți cei ce cântă ție.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta.

Doamne Atotțiitoriule, Cuvinte al Celui preafără-de-început Părinte, Dumnezeule cel întru Sine desăvârșit, Iisuse Hristoase, carele pentru îndurările milei tale celei neasemănate, niciodată te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei odihnești, nu mă părăsi pre robul tău, Împărate Întrutotsfinte, ci dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoașterii Evangheliei tale; sufletul meu cu dragostea Crucii tale leagă, trupul meu cu nepătimirea ta împodobește, gân-

durile împacă și picioarele mele ferește de alunecări; și nu pierde pre mine cu fărădelegile mele, bunule Doamne, ci mă ispitește. Dumnezeule, și înțelepțește inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele, și vezi de este calea fărădelegii întru mine, și mă întoarce dintru dânsa, și mă călăuzește în calea cea vecinică. Pentru că tu ești calea și adevărul și viața, și ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al tău Părinte, și preasfântului și bunului și de-viață-făcătoriului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Psalmul lui David, 24.

Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu, ție m'am încredințat;
să nu mă rușinez în veac, nici să-și râză de mine vrăjmașii mei.
2 Că și toți cei ce rabdă pre tine nu se vor rușina.
3 Să se rușineze cei ce fac fărădelege îndarn.
4 Căile tale, Doamne, arată mie și cărările tale mă învață.
5 Îndreptează-mă întru adevărul tău și mă învață, că tu ești Dumnezeu, mântuitoriul meu, și pre tine am răbdat toată ziua.
6 Adu-ți aminte de îndurările tale, Doamne, și de milele tale, că din veac sânt.
7 Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu pomeni; dupre mila ta pomenește-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.
8 Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.
9 Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăța-va pre cei blânzi căile sale.
10 Toate căile Domnului, milă și adevăr celor ce caută legământul lui și mărturiile lui.
11 Pentru numele tău, Doamne, și curățește

păcatul meu, că mult este.
12. Cine este omul ce se teme de Domnul? Le-
ge va pune lui în calea carea a ales.
13 Sufletul lui întru bunătăți va sălășlui, și
sămânța lui va moștem pământul.
14 Puternicie este Domnul celor ce se tem de
dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.
15 Ochii mei pururea spre Domnul, că el va
scoate din laț picioarele mele.
16 Caută spre mine și mă miluiește, că unul
născut și sărac sânt eu.
17 Necazurile inimii mele s'au înmulțit: din
nevoile mele scoate-mă.
18. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și la-
să toate păcatele mele.
19 Vezi pre vrăjmașii mei, că s'au înmulțit, și
cu ură nedreaptă m'au urât.
20. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să
nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.
21 Cei fără de răutate și cei drepți s'au lipit
de mine, că te-am răbdat, Doamne.
22 Izbăvește, Dumnezeule, pre Israil din toa-
te necazurile lui.

Psalm a lui David, 25.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea
mea am umblat, și spre Domnul nădăjdu-
ind nu voiu slăbi.
2 Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă, aprin-
de rărunchii mei și inima mea.
3 Căci mila ta înaintea ochilor mei este, și bi-
ne am plăcut întru adevărul tău.
4 Nu am șezut cu sfatul deșertăciunii și cu căl-
cători de lege nu voiu intra;
5 Urât-am soborul celor ce viclenesc, și cu cei
necinstitori nu voiu ședea.
6 Spăla-voiu întru cei nevinovați mâinile me-
le și voiu încunjura jertfelnicul tău, Doamne,
7 Ca să auz glasul laudei tale și să povestesc
toate minunile tale.
8 Doamne, iubit-am bunăcuviința casei tale
și locul sălășluirii slavei tale.
9 Să nu pierzi cu cei necinstitori sufletul meu
și cu bărbații sângiurilor viața mea,
10 Întru ale căror mâini sânt fărădelegi, dreap-
ta lor s'a umplut de daruri.
11 Iară eu întru nerăutatea mea am umblat:
izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește.
Piciorul meu a stătut întru dreptate: în

sohoare bine te voiŭ cuvânta, Doamne.

Psalm al lui David mai nainte de a se unge
26.

Domnul luminarea mea şi mântuitorul meu, de cine mă voiŭ teme? Domnul apărământul vieţii mele, de cine mă voiŭ înfricoşa?
2 Când se vor apropia asupra mea cei ce fac rău, ca să mănânce cărnurile mele, cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut;
3 De s'ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea; de s'ar scula asupra mea războiŭ, întru aceasta eu nădăjduiesc.
4 Una am cerut dela Domnul, aceasta voiŭ căuta: ca să lăcuesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, ca să văz frumseţea Domnului şi să cercetez lăcaşul cel sfânt al lui.
5 Că m'au ascuns în cortul său în ziua răutăţilor mele, acoperitu-m'au întru ascunsul cortului său, pre piatră m'au înălţat;
6 Şi acum iată au înălţat capul meu preste vrăjmaşii mei; încunjurat-am şi am jertfit în cortul lui jertfă de laudă şi de strigare, glăsui-voiŭ şi voiŭ cânta Domnului.

7 Auzi, Doamne, glasul meu, cu carele am strigat; miluieşte-mă şi mă auzi.
8 Ţie a zis inima mea: Pre Domnul voiŭ căuta; căutat-a pre tine faţa mea, faţa ta, Doamne, voiŭ căuta.
9 Nu întoarce faţa ta de către mine, şi nu te abate întru mânie dela robul tău: ajutoriul meu fii, nu lepăda pre mine şi nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitoriul meu.
10 Că tatăl meu şi maica mea m'au părăsit, iară Domnul m'au luat.
11 Lege pune mie, Doamne, în calea ta, şi mă povăţuieşte în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei.
12 Nu da pre mine sufletelor celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte şi a minţit nedreptatea eişi.
13 Crez că voiŭ vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii.
14 Rabdă pre Domnul, îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta, şi rabdă pre Domnul.

Slavă...

Psalm al lui David, 27.

Către tine, Doamne, voiŭ striga, Dumne-
zeul meu, să nu taci de către mine, ca nu
cândva să taci de către mine, şi mă voiŭ ase-
măna celor ce se pogoară în groapă.
2 Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele când
mă rog către tine, când ridic mâinile mele că-
tre lăcaşul cel sfânt al tău.
3 Nu trage pre mine împreună cu cei păcă-
toşi, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă
pierzi, cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi,
dară rele în inimile lor.
4 Dă lor, Doamne, dupre lucrurile lor, şi du-
pre vicleşugul izvodirilor lor: dupre lucrurile
mâinilor lor dă lor, răsplăteşte-le răsplătirea lor.
5 Că nu au înţăles intru lucrurile Domnului
şi intru lucrurile mâinilor lui; surpa-vei pre
dânşii şi nu-i vei zidi.
6 Bine este cuvântat Domnul, că au auzit gla-
sul rugii mele.
7 Domnul ajutoriul meu este şi scutitoriul
meu; spre dânsul a nădăjduit inima mea, şi
m'am ajutorat, şi a înflorit trupul meu: şi din
voia mea mă voiŭ mărturisi lui.
8 Domnul tăria norodului său, şi scutitoriu

mânturilor unsului său este.
9 Mântuieşte norodul tău şi binecuvântă moş-
tenirea ta, şi paşte pre ei, şi ridică pre ei în veac.

Psalm al lui David al ieşirii Cortului, 28.

Aduceţi Domnului, fiii lui Dumnezeu, adu-
ceţi Domnului pre fiii berbecilor, aduceţi
Domnului slavă şi cinste,
2 Aduceţi Domnului slavă numelui lui, inchi-
naţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.
3 Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul
slavei au tunat, Domnul preste ape multe.
4 Glasul Domnului întru tărie, glasul Dom-
nului întru mare-cuviinţă.
5 Glasul Domnului ce zdrobeşte chedri, şi va
zdrobi Domnul chedrii Livánului,
6 Şi va mărunţi pre dânşii ca pre viţelul Li-
vanului, şi cel iubit ca fiul inorogilor
7 Glasul Domnului ce taie para focului,
8 Glasul Domnului ce clăteşte pustiul, şi va
clăti Domnul pustiul Kaddisului.
9 Glasul Domnului ce săvârşeşte cerbii, şi va
descoperi dumbrăvile; şi în lăcaşul lui tot ca-
rele cuvântă slavă.
10 Domnul potopul va lăcui, şi va şedea Dom-
nul împărat în veac.

11 Domnul tărie norodului său va da. Dom-
nul va blagoslovi pre norodul său cu pace.

Psalm al cântării, al înnoirii casei. Al lui David, 29.

Înălța-te-voiŭ Doamne, că m'ai ridicat, și nu
ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.
3 Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către
tine, și m'ai vindecat;
4. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mân-
tuitu-m'ai dintru cei ce se pogoară în groapă.
5 Cântați Domnului, cei cuvioși ai lui, și vă
mărturisiți pomenirii sfinteniei lui;
6 Că mânie este întru iuțimea lui, și viață în
voia lui; seara se va sălășlui plânsoare și dimi-
neața bucurie.
7 Iară eu am zis întru prisosința mea: Nu mă
voiŭ clăti în veac.
8. Doamne, întru voia ta dat-ai frumuseței me-
le putere; întorsu-ți-ai însă fața, și m'am făcut
turburat.
9 Către tine, Doamne, voiŭ striga, și către
Dumnezeul meu mă voiŭ ruga:
10 Ce folos este întru sângele meu, când mă
pogor eu întru stricăciune? Au doară mărturi-
si-se-va ție țărâna, sau va vesti adevărul tău?
11 Auzit-au Domnul și m'au miluit, Domnul

s'au făcut ajutoriul meu.
12. Întors-ai tânguirea mea întru bucurie mi-
e, rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie,
13 Ca să cânte ție slava mea, și nu mă voiŭ u-
mili; Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiŭ
mărturisi ție.

Slavă...

Întru sfârșit, psalm al lui David, al uimirii, 30.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă
rușinez în veac; întru dreptatea ta izbă-
vește-mă și mă scoate.
3. Pleacă spre mine urechea ta, grăbește spre
a mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitoriu și în-
tru casă de scăpare, spre a mă mântui.
4 Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și
pentru numele tău mă vei povățui și mă vei
hrăni;
5 Scoate-mă-vei din cursa aceasta, carea au as-
cuns mie, că tu ești scutitoriul meu, Doamne
6 În mâinile tale voiŭ pune duhul meu; izbă-
vitu-m'ai Doamne, Dumnezeul adevărului.
7 Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciuni în-
darn; iară eu spre Domnul am nădăjduit.
8 Bucura-mă-voiŭ și mă voiŭ veseli de mila
ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai

din nevoi sufletul meu
9 Şi nu m'ai închis în mâinile vrăjmaşilor,
pus-ai în loc desfătat picioarele mele.
10 Miluieşte-mă, Doamne, căci mă necăjesc;
turburatu-s'a întru iuţime ochiul meu, sufletul
meu şi pântecele meu.
11 Că s'a stins întru durere viaţa mea şi anii
mei întru suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vâr-
tutea mea, şi oasele mele s'au turburat.
12 Dela toţi vrăjmaşii mei m'am făcut ocară
şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei;
cei ce mă vedeau, afară fugeau dela mine;
13 Uitat am fost ca un mort dela inimă, făcu-
tu-m'am ca un vas pierdut.
14 Că am auzit ocara multora celor ce se află
împrejur: adunându-se ei împreună asupra
mea, spre a lua sufletul meu s'au sfătuit.
15 Iară eu spre tine, Doamne, am nădăjduit;
zis-am: Tu eşti Dumnezeul meu.
16 În mâinile tale sorţii mei; izbăveşte-mă
din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă pri-
gonesc.
17 Arată faţa ta preste robul tău, mântuieş-
te-mă întru mila ta.
18 Doamne, să nu mă ruşinez, că te-am chemat;
ruşineze-se necinstitorii şi să se pogoare în iad.

19 Mute să se facă buzele cele viclene carile
grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mân-
drie şi cu defăimare.
20 Cât este de multă mulţimea bunătăţii tale,
Doamne, carea ai ascuns celor ce se tem de ti-
ne, o ai făcut celor ce se nădăjduiesc spre tine
înaintea fiilor oamenilor.
21 Ascunde-vei pre dânşii întru ascunsul fe-
ţei tale de turburarea oamenilor, acoperi-vei
pre ei în cort de împrotivă-grăirea limbilor.
22 Binecuvântat Domnul, că minunată au fă-
cut mila sa în cetatea îngrădirii.
23 Iară eu am zis întru uimirea mea: Lepă-
datu-m'am de către faţa ochilor tăi; pentru a-
ceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am
strigat către tine.
24 Iubiţi pre Domnul, toţi cuvioşii lui, că ade-
văruri caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de
prisosit fac mândrie.
25 Îmbărbătaţi-vă, şi să se întărească inima
voastră, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

Psalm al lui David, al priceperii, 31.

Fericiţi cărora s'au lăsat fărădelegile şi că-
rora s'au acoperit păcatele;

2. Fericit bărbatul, căruia nu va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.
3 Că am tacut, învechitu-s au oasele mele, strigând eu toată ziua,
4 Că ziua și noaptea s'a îngreuiat preste mine mâna ta, întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.
5 Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu nu am acoperit, zis-am Mărturisi-voiŭ asupra mea fărădelegea mea Domnului, și tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.
6 Pentru aceasta se va ruga către tine tot cel cuvios în vreme priincioasă; însă în potop de ape multe către dânsul nu se vor apropia.
7 Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încunjurat.
8. Înțălepți-te-voiŭ și te voiŭ îndrepta în calea ceasta în carea vei merge, întări-voiŭ spre tine ochii mei.
9 Nu fiți precum calul și mușcoiul, la carii nu este înțălegere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.
10 Multe sânt bătăile păcătosului, dară pre cel ce nădăjduește spre Domnul mila va încunjura.

11 Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPRE A PATRA CATHISMA

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...** *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 4*

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața în păcate, cercetează Doamne, și ca pre curva primește și pre mine, și mă mântuiește.

Plutind preste adâncul acestei vieți, cuget la adâncul răutăților mele celor multe; și neavând cugetul ocârmuitoriu, glasul lui Petru strig ție: Mântuește-mă Hristoase, mântuiește-mă Dumnezeule, ca un Iubitoriu de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească, părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțălepte, luminând făcliile noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăiește-te mai nainte de ieșirea ta,

că judecata este fără milă și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul 'ntru umilința inimii: Greșit-am ție întru cunoștință și întru necunoștință. Îndurate. Pentru rugăciunile de-Dumnezeu-Născătoarei, te îndură și mă mântuiește

Doamne miluiește, *de 40 de ori*
și rugăciunea aceasta.

Ție Doamne, Unuia și bunului și de rău nepomenitoriului îmi mărturisesc păcatele. La tine caz eu, nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am și nu sânt vrednic să caut spre nălțimea cerului de mulțimea nedreptăților mele. Ci Doamne al meu, Doamne, dăruiește-mi lacrămi de pocăință, cela ce singur ești bun și milostiv; ca întru ele să mă rog ție să mă curățești, mai nainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voiu să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, și nimenea va călători împreună cu mine ca să-mi ajute sau să mă scoață. Pentru aceea caz la bunătatea ta, ca să nu fiu dat acelora ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică: În mâinile noastre ai venit și nouă te-ai

dat. Nu, Doamne, nu uita îndurările tale, nici să răsplătești mie dupre fărădelegile mele, nici întoarce fața ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iară vrăjmașul nu se bucure de mine, ci stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea și toată lucrarea lui deșartă fă. Și dă mie fără de ocară calea către tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, la alt tămăduitoriu nu am năzuit, nici am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Nu lepăda dar rugăciunea mea, ci mă auzi, pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Și să se facă harul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să arză gândurile cele necurate dintru mine; că tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea carea petrece în vecii vecilor.

Amin.

Psalm al lui David, nescris deasupra la Evrei,
32.

Bucurați-vă, cei drepți, întru Domnul; celor drepți se cuvine laudă.
2 Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu alăută de zece strune cântați lui.
3 Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare.
4 Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucrurile lui întru credință;
5 Iubește milostenia și judecata Domnul, de mila Domnului plin este pământul.
6. Cu Cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurii lui toată puterea lor;
7 Adunând ca un foale apele mării, punând în vistierii adâncurile.
8. Teamă-se de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuesc în lume;
9 Că el au zis, și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.
10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și leapădă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor,
11 Iară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii lui în neam și în neam.

12 Fericită seminția, căreia este Domnul Dumnezeul ei, norodul carele au ales întru moștenire luiși.
13 Din ceriu au căutat Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor;
14 Din lăcașul său cel gata au căutat preste toți cei ce lăcuesc pământul.
15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce înțălege toate lucrurile lor.
16 Nu se mântuiește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui;
17 Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii lui nu se va mântui.
18 Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila lui,
19 Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să hrănească pre dânșii în foamete.
20. Și sufletul nostru va răbda pre Domnul, că ajutoriul și scutitoriul nostru este;
21 Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.
22 Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

Psalm al lui David, când și-a schimbat fața înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit, și s-a dus. 33.

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.
3 Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi și să se veselească.
4. Măriți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.
5 Căutat-am pre Domnul, și m'au auzit, și din toate necazurile mele m'au izbăvit.
6 Apropiați-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.
7 Săracul acesta a strigat, și Domnul au auzit pre el, și din toate necazurile lui l-au mântuit.
8. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul și va izbăvi pre ei.
9 Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduiește spre dânsul.
10. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de el.
11 Bogații au sărăcit și au flămânzit, dară cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele.
12 Veniți, fiilor, ascultați pre mine: frica Domnului voiu învăța pre voi.

13 Cine este omul cel ce voiește viața, carele iubește să vază zile bune?
14 Oprește-ți limba dela rău și buzele tale spre a nu grăi vicleșug.
15 Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și urmează pre ea.
16 Ochii Domnului spre cei drepți, și urechile lui spre ruga lor.
17 Iară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.
18 Strigat-au drepții, și Domnul au auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-au izbăvit.
19 Aproape este Domnul de cei zdrobiți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul va mântui.
20 Multe sânt necazurile drepților, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul.
21 Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintru dânsele se va zdrobi.
22 Moartea păcătoșilor, cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.
23 Izbăvi-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

Slavă...

Psalm al lui David. 34.

Judecă, Doamne, pre cei ce fac mie strâm-
bătate, dă războiu cu cei ce se oştesc asu-
pra mea.
2 Apucă armă şi pavăză şi te scoală întru a-
jutoriul meu,
3 Varsă sabie şi închide de către faţa celor ce
mă prigonesc; zi sufletului meu: Mântuirea ta
sânt eu.
4 Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce cau-
tă sufletul meu, întoarcă-se napoi şi să se ruşi-
neze cei ce gândesc mie rele.
5 Facă-se ca praful înaintea feţei vântului, şi
îngerul Domnului necăjind pre ei;
6 Facă-se calea lor întunerec şi lunecare, şi
îngerul Domnului prigonind pre dânşii.
7 Că îndarn au ascuns mie stricăciunea laţu-
lui său, îndeşert au ocărât sufletul meu.
8 Vie lui cursa carea nu ştie, şi prinzătoarea
carea a ascuns prinză pre el, şi în laţ, să cază în-
tru dânsul.
9 Iară sufletul meu se va bucura de Domnul,
veseli-se-va de mântuirea lui,
10 Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doam-
ne, cine este asemenea ţie? Cel ce izbăveşte pre

săracul din mâna celor mai tari decât el, şi pre
săracul şi mişelul dela cei ce răpesc pre dânsul.
11 Sculându-se asupra mea mărturii nedrep-
te, de cele ce nu ştiam m'au întrebat,
12 Răsplătit-au mie viclene pentru bune şi ne-
rodire sufletului meu.
13 Iară eu când mă supărau aceia mă îmbră-
cam cu sac, şi smeream cu post sufletul meu, şi
rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.
14 Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa
bineplăceam; ca unul ce jeleşte şi se mâhneşte,
aşa mă smeream.
15 Şi asupra mea s'au veselit şi s'au adunat,
adunatu-s'au preste mine bătăi, şi nu am ştiut,
despărţitu-s'au şi nu s'au umilit.
16 Ispititu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjo-
cură, scrâşnit-au asupra mea cu dinţii lor.
17 Doamne, când vei vedea? Întoarce sufle-
tul meu dela lucrarea lor cea rea, dela lei, pre
cel unul născut al meu.
18 Mărturisi-mă-voiu ţie întru sobor mult,
întru norod greu te voiu lăuda.
19 Nu se bucure de mine cei ce vrăjmăşuiesc
mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc îndarn şi
fac semn cu ochii.
20 Că mie adică de pace grăiau, şi spre mâ-

nie vicleşuguri gândeau,
21 Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: Bine,
bine, văzut-au ochii noştri.
22 Văzut-ai, Doamne, să nu taci, Doamne, nu
te depărta dela mine:
23 Ridică-te, Doamne, şi ia aminte judecata
mea. Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pri-
[redacted]
24 Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea ta,
Doamne Dumnezeul meu, şi nu se bucure de
mine,
25 Nu zică în inimile lor: Bine, bine sufletului
nostru; nici să zică: Înghiţit-am pre dânsul.
26 Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreu-
nă cei ce se bucură de relele mele, îmbrace-se
în ruşine şi înfruntare cei ce grăiesc mari asu-
pra mea.
27 Bucure-se şi să se veselească cei ce voiesc
dreptatea mea, şi zică pururea: Mărească-se
Domnul, cei ce voiesc pacea robului lui.
28 Şi limba mea va cugeta întru dreptatea ta,
toată ziua întru lauda ta.

Întru sfârşit, al slugii lui Dumnezeu, David,
35.

Zis-a călcătoriul de lege ca să greşească în-
tru sine: nu este frica lui Dumnezeu îna-
intea ochilor lui;
3 Că a viclenit înaintea lui a afla fărădelegea
lui şi a urî.
4 Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug, nu
a vrut să înţăleagă ca să facă bine;
5 Fărădelege a gândit întru aşternutul său,
stătut-a lângă toată calea nu bună, iar de rău-
tate nu s'a scârbit
6 Doamne, în ceriu mila ta, şi adevărul tău pâ-
nă la nouri:
7 Dreptatea ta ca munţii lui Dumnezeu, jude-
căţile tale adânc mult, oamenii şi dobitoacele
vei mântui, Doamne.
8 Că ai înmulţit mila ta, Dumnezeule, iară fi-
ii oamenilor întru umbra aripilor tale vor nă-
dăjdui.
9 Îmbăta-se-vor din grăsimea casei tale, şi cu
şi voiul desfătăciunii tale vei adăpa pre dânşii;
10 Că la tine este izvoriul vieţii, întru lumina
ta vom vedea lumină
11 Tinde mila ta celor ce cunosc pre tine, şi

dreptatea ta celor drepți la inimă.
12 Nu vie mie piciorul mândriei, și mâna pă-
cătosului nu mă clătească.
13 Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărăde-
legea, scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

Slavă...

Psalm al lui David, 36.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici zavistui
pre cei ce fac fărădelegea;
2 Căci ca iarba curând se vor usca și ca ver
deața buruienii degrab vor cădea.
3 Nădăjduiește spre Domnul și fă bunătate și
lăcuește pământul, și te vei paște întru bogăția
lui;
4 Desfătează-te întru Domnul, și va da ție ce-
rerile inimii tale
5 Descoperă către Domnul calea ta și nădăj-
duiește întru dânsul, și el va face,
6 Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și jude-
cata ta ca amiaza.
7 Supune-te Domnului și roagă pre dânsul,
nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului
ce face călcare de lege.
8 Încetează de la mânie și părăsește iuțimea,
nu râvni ca să viclenești.

9 Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri, iară cei
ce rabdă pre Domnul, aceia vor moșteni pă-
mântul.
10 Și încă puțin, și nu va fi păcătosul, și vei
căuta locul lui și nu-l vei afla;
11 Iară cei blânzi vor moșteni pământul și
se vor desfăta întru mulțimea păcii.
12 Pândi-va păcătosul pre cel drept și va scrâș-
ni asupra lui cu dinții săi;
13 Iară Domnul va batjocori pre el, că mai
nainte vede că va veni ziua lui.
14 Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul
său ca să surpe pre săracul și pre scăpătatul,
ca să junghie pre cei drepți la inimă:
15 Sabia lor între în inimile lor, și arcele lor
să se zdrobească.
16 Mai bun este puținul celui drept decât bo-
găția multă a păcătoșilor.
17 Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și în-
tărește pre cei drepți Domnul.
18 Cunoaște Domnul căile celor fără de pri-
hană, și moștenirea lor în veac va fi;
19 Nu se vor rușina în vremea durerii, și în
zilele foametei se vor sătura: că păcătoșii vor
pieri,
20 Iară vrăjmașii Domnului, îndată ce s'au

proslăvit ei şi s'au nălţat, stingându-se ca fumul s'au stins.
21 Împrumută-se păcătosul şi nu va plăti, iară dreptul se îndură şi dă;
22 Că cei ce binecuvântă pre el vor moşteni pământul, dară cei ce-l blastămă vor pieri.
23 Dela Domnul paşii omului se îndreptează, şi calea lui va voi foarte;
24 Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna lui.
25 Mai tânăr am fost şi am şi îmbătrânit, şi nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânţa lui cerşând pâine;
26 Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul, şi sămânţa lui întru blogoslovenie va fi.
27 Fereşte-te de rău şi fă bine, şi te sălăşluieşte în veacul veacului,
28 Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pre cei cuvioşi ai săi, în veac se vor păzi; dară cei fără-de-lege se vor izgoni, şi sămânţa celor necinstitori de tot se va pierde.
29 Iară drepţii vor moşteni pământul şi se vor sălăşlui în veacul veacului preste dânsul.
30 Gura dreptului va deprinde înţălepciune, şi limba lui va grăi judecată;
31 Legea Dumnezeului lui în inima lui, şi nu

se vor poticni paşii lui.
32 Pândeşte păcătosul pre cel drept şi caută să-l omoare,
33 Dară Domnul nu va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.
34 Rabdă pre Domnul şi păzeşte calea lui, şi te va nălţa ca să moşteneşti pământul, când vor pieri păcătoşii vei vedea.
35 Văzut-am pre cei necinstitori preaînălţându-se şi ridicându-se precum chedrii Livanului;
36 Şi am trecut, şi iată nu era; şi am căutat pre el, şi nu s'a aflat locul lui
37 Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea, că este rămăşiţă omului paciaic;
38 Dară cei fără-de-lege vor pieri împreună, rămăşiţele celor necinstitori vor pieri,
39 Iară mântuirea drepţilor dela Domnul, şi scutitoriul lor este în vremea necazului,
40 Şi va ajuta lor Domnul şi va izbăvi pre dânşii, şi va scoate pre ei dela cei păcătoşi, şi va mântui pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

Slavă...

DUPRE A CINCEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3ori*, Preasfântă Trei-

me..., *și după* Tatăl nostru..., *troparele acestea, glas 5.*

Înfricoșat este scaunul tău, vicleană viața mea; și cine va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea, de nu te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un Îndurat și de oameni Iubitoriu?

Slavă...

Grija vieții m'a izgonit din Raiŭ, și ce voiŭ face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta, bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide mi prin pocăință, și mă mântuește

Și acum...

Ce vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc sau Raiŭ al desfătăciunii celei cerești, mijlocitoare a vieții celei nesfârșite? Că toate bunătățile ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeul cel mare și puternic, Dumnezeul cel mai nainte de veci, auzi rugăciunea bărbatului celui păcătos.

Întru acest ceas auzi pre mine, cel ce te-ai făgăduit să auzi pre cei ce te vor chema întru adevăr. Și să nu te îngrețoșezi de mine, carele am buze necurate și sânt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sânt pre mare departe, ia armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie și stăi împrotiva celor ce prigonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela fața nebuniei mele. Și să se depărteze dela gândul meu duhul urii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul temerii și al negrijaniei, duhul mândriei și a toată altă răutatea. Și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească ce se ridică din uneltirea diavolească; și să se lumineze sufletul meu, și trupul, și duhul cu lumina cunoașterii tale cei dumnezeiești; ca întru mulțimea îndurărilor tale ajungând la unimea credinței, întru bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu Îngerii și cu toți Sfinții tăi preacinstitul și de mare cuviință Numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul lui David, întru pomenirea Sâmbetei
37

Doamne, nu cu urgia ta să mă vădești pre
mine, nici cu mânia ta să mă certi:
3 Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai în-
tărit preste mine mâna ta:
4 Nu este vindecare în trupul meu de către fa-
ța mâniei tale, nu este pace în oasele mele de
către fața păcatelor mele;
5 Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.
6 Împuțitu-s'au și au putrezit ranele mele de
către fața nebuniei mele;
7 Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în
sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
8 Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu es-
te vindecare în trupul meu;
9 Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, ră-
cnit-am din suspinarea inimii mele.
10 Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea,
și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.
11 Inima mea s'a turburat, părăsitu-m'a
vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta
nu este cu mine.
12 Prietenii mei și vecinii mei înaintea mea

s'au apropiat și au stătut,
13 Și cei mai de aproape ai mei de departe au
stătut, și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și
cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri toată ziua cugetau.
14 Iară eu ca un surd nu auzeam și ca un mut
ce nu deschide gura sa;
15 Și m'am făcut ca un om ce nu aude și nu
are în gura lui mustrări.
16 Că spre tine, Doamne, am nădăjduit; Tu
vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
17 Că am zis: Nu cândva să se bucure de mi-
ne vrăjmașii mei, și când s'au clătit picioarele
mele, asupra mea mari au grăit.
18 Că eu spre bătăi gata sânt, și durerea mea
înaintea mea este pururea.
19 Că fărădelegea mea eu voiu vesti și mă voiu
griji pentru păcatul meu.
20 Iară vrăjmașii mei trăiesc și s'au mai în-
tărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă u-
răsc fără dreptate;
21 Cei ce răsplătesc mie rele pentru bune mă
clevetеau, căci urmam bunătatea.
22 Nu mă lăsa Doamne Dumnezeul meu, nu
te depărta dela mine.
23 Ia aminte spre ajutoriul meu, Doamne al

mântuirii mele.

Întru sfârșit lui Idithum, cântare a lui David
38.

Zis-am: Păzi-voiŭ căile mele, ca să nu greșesc cu limba mea: pus-am gurii mele pază până când a stătut greșalnicul înaintea mea.
3 Amuțit-am și m'am smerit și am tăcut din
bunătăți, și durerea mea s'a înoit.
4 Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu,
și întru cugetarea mea se va aprinde foc, grăit-
am cu limba mea:
5 Arată-mi, Doamne, săvârșitul meu, și nu-
mărul zilelor mele, care este, ca să știu de ce mă
lipsesc eu.
6. Iată cu palme măsurate pus-ai zilele mele,
și făptura mea ca o nimica înaintea ta. ci toate
deșertăciune, tot omul ce viiază
7 Măcar că în chip trece omul, dar în deșert se
turbură. strânge comori și nu știe cui adună
pre ele.
8. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu es-
te Domnul? Și făptura mea dela tine este.
9. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă: o-
cară celui fără de minte m'ai dat.

10 Amuțit-am și nu mi-am deschis gura, că
tu ai făcut.
11 Depărtează dela mine bătăile tale, că dela
tăria mânii tale eu m'am împuținat.
12 Întru mustrări pentru fărădelegi ai pedep-
sit pre om și ai supțiat ca un păianjen sufletul
lui: ci în deșert se turbură tot omul.
13 Auzi rugăciunea mea, Doamne, și spre ru-
ga mea pleacă urechea, lacrămile mele să nu
taci: că nemernic sânt eu la tine și streín ca și
toți părinții mei.
14 Slăbește mie, ca să odihnesc mai nainte de
a mă duce și mai mult nu voiŭ fi.

Întru sfârșit psalm a lui David, 39.

Răbdând am răbdat pre Domnul, și au căutat spre mine, și au auzit rugăciunea mea;
3 Și m'au scos din groapa ticăloșiei și din tina
noroiului, și au pus pre piatră picioarele mele,
și au îndreptat pașii mei;
4 Și au pus în gura mea cântare nouă, cântul
Dumnezeului nostru. Vedea-vor mulți și se vor
teme, și vor nădăjdui spre Domnul.
5 Fericit bărbatul, căruia numele Domnului
nădejdea lui și nu a privit la deșertăciuni și la
nebunii mincinoase.

6 Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu,
minunile tale, și la gândurile tale nu este cine să
se asemene ție, vestit-am și am grăit, înmulți-
tu-s'au preste număr.
7 Jertfă și prinos nu ai voit, ci trup mi-ai săvâr-
șit: arderi de tot și pentru păcat nu ai căutat.
8 Atunci am zis: Iată viu, în capul cărții scris
este pentru mine:
9 Să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit, și
legea ta în mijlocul pântecelui meu.
10 Bine am vestit dreptatea în sobor mare, ia-
tă, buzele mele nu voiu opri: Doamne, tu ai cu-
noscut.
11 Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea,
adevărul tău și mântuirea ta am spus, nu am as-
cuns mila ta și adevărul tău de către adunare
multă.
12 Iară tu, Doamne, nu departa îndurările
tale dela mine; mila ta și adevărul tău pururea
mă sprijinească.
13 Pentru că m'au cuprins rele, cărora nu es-
te număr, apucatu-m'au fărădelegile mele și
nu am putut să văz: înmulțitu-s'au mai mult
decât perii capului meu, și inima mea m'a pă-
răsit.
14 Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești

Doamne: ca să ajuți mie la aminte.
15 Rușineze-se și să se înfrunteze împreună
cei ce caută sufletul meu, ca să ia pre dânsul;
întoarnă-se napoi și să se rușineze cei ce voiesc
mie rele.
16 Poarte-și îndată rușinea cei ce zic mie: Bi-
ne, bine.
17 Să se bucure și să se veselească de tine toți
cei ce caută pre tine, Doamne, și zică pururea:
Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea
ta.
18 Iară eu sărac sânt și mișel: Domnul se gri-
jește de mine: ajutorul meu și scutitorul meu
ești tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârșit, psalm al lui David, 40.

Fericit cel ce înțelege spre săracul și mișe-
lul; în ziua cea cumplită izbăvi-va pre el
Domnul.
3 Domnul păzească pre el și vieze pre el, și
să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în
mâinile vrăjmașilor lui.
4 Domnul ajute lui pre patul durerii lui; tot
așternutul lui ai întors în boala lui.
5 Eu am zis: Doamne, miluește-mă, vindecă

sufletul meu, că am greșit ție.
6. Vrăjmașii mei au zis rele mie. Când va mu-
ri, și va pieri numele lui?
7 Și intra să vază, deșarte grăia inima sa: a-
dunat-a fărădelege sieși, ieșea afară și împreu-
nă-grăia.
8 Asupra mea șopteau toți vrăjmașii mei, a-
supra mea gândeau rele mie,
9. Cuvânt fără de-lege au pus asupra mea; au
doară cel ce doarme nu va adauge a se scula?
10 Pentru că omul păcii mele, spre carele am
nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mă-
rit a ridica asupra mea călcâiul.
11 Iară tu, Doamne, miluește-mă și mă scoa-
lă, și voiu răsplăti lor.
12 Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit, că
nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.
13 Iară pre mine pentru nerăutate m'ai spri-
jinit, și m'ai întărit înaintea ta în veac.
14 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui
Israil din veac și până în veac. Fie, fie.

Întru sfârșit spre pricepere fiilor lui Kore 41

În ce chip dorește cerbul spre izvoarele ape-
lor, așa dorește sufletul meu către tine, Dum-
nezeule.

3. Însetat-a sufletul meu către Dumnezeul cel
tare, cel viu: Când voiu veni și mă voiu arăta fe-
ței lui Dumnezeu?
4. Făcutu-s'au lacrămile mele mie pâine ziua
și noaptea, când se zicea mie în toate zilele: Un-
de este Dumnezeul tău?
5. Acestea mi-aduceam aminte și vărsam spre
mine sufletul meu, că voiu străbate, în locul cor-
tului celui minunat, până la casa lui Dumne-
zeu în glasul bucuriei și al mărturisirii, al su-
netului celui ce prăznuiește.
6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pen-
tru ce mă turburi? Nădăjduiește spre Dum-
nezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea fe-
ței mele și Dumnezeul meu.
7. Spre mine însumi sufletul meu s'a turbu-
rat, pentru aceasta pomeni-te-voiu din pămân-
tul Iordanului și al Ermonului, din muntele mic.
8. Adânc pre adânc cheamă, întru glasul ca-
deridor apelor tale: toate înălțările tale și valu-
rile tale preste mine au trecut.
9. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noap-
tea cântarea lui dela mine, rugăciunea Dum-
nezeului vieții mele.
10. Zice-voiu lui Dumnezeu: Sprijinitoriul
meu ești, pentru ce m'ai uitat? Și pentru ce

mâhnindu-mă umblu când mă necăjeşte vrăj-
maşul?
11 Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau
vrăjmaşii mei când ziceau ei mie în toate zile-
le: Unde este Dumnezeul tău?
12 Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pen-
tru ce mă turburi? Nădăjduieşte spre Dumne-
zeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feţei
mele şi Dumnezeul meu.

Întru sfârşit, psalom al lui David, nescris dea-
supra la Evrei, **42.**

Judecă mie, Dumnezeule, şi alege judecata
mea dela neamul necuvios, şi dela omul ne-
drept şi viclean mă izbăveşte.
2 Că tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, pen-
tru ce m'ai lepădat şi pentru ce mâhnindu-mă
umblu când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?
3 Trimite lumina ta şi adevărul tău: acestea
m'au povăţuit şi m'au adus la muntele cel
sfânt al tău, şi la corturile tale.
4 Şi voiu intra către jertfelnicul lui Dumne-
zeu, către Dumnezeu cel ce veseleşte tinereţele
mele: mărturisi-mă-voiu ţie întru alăută, Dum-
nezeule, Dumnezeul meu.

5 Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pen-
tru ce mă turburi? Nădăjduieşte spre Dumne-
zeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feţei
mele şi Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârşit, Fiilor lui Kore, întru pricepere, **43**

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit,
şi părinţii noştri au vestit nouă lucrul
carele ai lucrat în zilele lor, în zilele de demult.
3 Mâna ta neamuri a pierdut, şi ai sădit pre
dânşii, necăjit-ai noroade şi ai izgonit pre ele.
4 Că nu cu sabia lor au moştenit pământul, şi
braţul lor nu i-a mântuit pre ei, ci dreapta ta şi
braţul tău şi luminarea feţei tale, că bine ai vo-
it întru dânşii.
5 Tu eşti însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul
meu, cel ce porunceşti mântuirile lui Iacov.
6 Întru tine pre vrăjmaşii noştri cu cornul
vom împunge, şi întru numele tău defăima-
vom pre cei ce se scoală asupra noastră.
Pentru că nu spre arcul meu voiu nădăjdui,
şi sabia mea nu mă va mântui.
8 Că ai mântuit pre noi de cei ce necăjesc pre
noi, şi pre cei ce ne urăsc ai ruşinat

9 Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi
întru numele tău ne vom mărturisi în veac.
10 Dar acum ai lepădat pre noi şi ne-ai ruşi-
nat, şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile
noastre.
11 Întorsu-ne-ai înapoi înaintea vrăjmaşilor
noştri, şi cei ce urau pre noi ne-au jefuit loruşi.
12 Datu-ne-ai pre noi ca oi de mâncare şi între nea-
muri ne-ai risipit;
13 Vândut-ai pre norodul tău fără de preţ, şi
nu era mulţime întru strigările noastre.
14 Pus-ai pre noi ocară vecinilor noştri, bat-
jocură şi râs celor dimprejurul nostru;
15 Pus-ai pre noi spre pildă întru neamuri,
clătire de cap întru noroade.
16 Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea
este, şi ruşinea obrazului meu m'a acoperit
17 De către glasul celui ce ocărăşte şi cleve-
teşte, de către faţa vrăjmaşului şi a celui ce pri-
goneşte.
18 Acestea toate au venit preste noi şi nu te-
am uitat, şi nu am nedreptăţit întru legământul tău,
19 Şi nu s'au depărtat înapoi inimile noastre:
şi ai abătut cărările noastre dela calea ta.
20 Că ne-ai smerit în locul dosădirei, şi a aco-

perit pre noi umbra morţii.
21 De am uitat numele Dumnezeului nostru
şi de am tins mâinile noastre către dumnezeu
străin
22 Au nu Dumnezeu va cerca acestea? Că el
ştie ascunsurile inimii.
23 Că pentru tine ne omorâm toată ziua, so-
cotitu-ne-am ca oi de junghiere.
24 Deşteaptă-te, pentru ce dormi, Doamne?
Scoală-te, şi nu lepăda până în sfârşit.
25 Pentru ce faţa ta întorci ? Uiţi sărăcia noas-
tră şi necazul nostru?
26 Că s'a plecat în ţărână sufletul nostru, li-
pitu-s'a de pământ pântecele nostru.
27 Scoală, Doamne, ajută nouă şi izbăveşte
pre noi, pentru numele tău.

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba. Fi-
ilor lui Kore întru pricepere. Cântare pentru
cel iubit, 44.

Irumpt-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu
lucrurile mele Împăratului: limba mea,
trestia cărturarului degrab-scriitoriu.
2 Împodobit eşti cu frumseţe mai mult decât
fiii oamenilor, vărsatu-s'a har în buzele tale

pentru aceasta au blagoslovit pre tine Dumne-
zeu în veac.
4 Încinge sabia ta preste coapsa ta, puternice,
5 Cu podoaba ta și cu frumusețea ta, și încor-
dează, și bine sporește, și împărățește pentru
adevăr și blândețe și dreptate, și te va povățui
minunat dreapta ta.
6 Săgețile tale ascuțite, Puternice, noroadele
sub tine vor cădea, în inima vrăjmașilor Împă-
ratului.
7 Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacu-
lui; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.
8 Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea,
pentru aceasta unsu-te-au, Dumnezeule, Dum-
nezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei mai
mult decât pre părtașii tăi.
9 Smirnă și stacti și casia din hainele tale, din
palaturi de piluri, din carile te-au veselit
10 Fiicele împăraților întru cinstea ta: stătut-
a Împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurită
înfășurată, împodobită.
11 Auzi fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și
uită norodul tău și casa tatălui tău;
12 Și va dori Împăratul frumsețea ta, că aces-
ta este Domnul tău, și te vei închina lui,
13 Și fiica Tirului cu daruri: feței tale se vor
ruga bogații norodului.
14 Toată slava fiicei Împăratului pre dinlăun-
tru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.
15 Aduce-se-vor Împăratului fecioare în ur-
ma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce ție:
16 Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, adu-
ce-se-vor în lăcașul Împăratului.
17 În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi:
pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul.
18 Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul
și neamul: pentru aceasta noroadele se vor
mărturisi ție în veac, și în veacul veacului.

Întru sfârșit, fiilor lui Kore, pentru cele
ascunse, psalm, 45.

Dumnezeu scăpare este nouă și putere, a-
jutoriu întru necazurile cele ce au aflat
pre noi foarte.
2 Pentru aceasta nu ne vom teme când se va
turbura pământul și se vor muta munții în ini-
mile mărilor
3 Sunat-au și s'au turburat apele lor, turbu-
ratu-s'au munții întru tăria lui.
4 Pornirile râului veselesc cetatea lui Dum-
nezeu, sfințit-au sălașul său cel Preaînalt.

6 **Dumnezeu în mijlocul ei, şi nu se va clăti**
ajuta-va ei Dumnezeu dimineaţa de dimineaţă.
7 **Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au îm-**
părăţiile; dat-au cel Preainalt glasul său, clătu-
tu-s'a pământul.
8 **Domnul puterilor cu noi, sprijinătoriul nos-**
tru, Dumnezeul lui Iacóv.
9 **Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cá-**
rile au pus minuni pre pământ:
10 **Stingând războaie până la marginile pă-**
mântului, arcul va sfărma şi va frânge arma,
şi pavezele va arde cu foc.
11 **Liniştiţi-vă şi cunoaşteţi că eu sânt Dum-**
nezeu: înălţa-mă-voiu întru neamuri, înălţa-
mă-voiu pre pământ.
12 **Domnul puterilor cu noi, sprijinătoriul nos-**
tru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPRE A ŞASEA CATHISMA:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Trei-me...**, *şi dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 3.*

Cântare aduc ţie, Doamne, şi greşalele mele toate mărturisesc ţie, Dumnezeule: ci întur-nându-te, miluieşte-mă.

Slavă

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oa-recând ai mântuit pre vameşul şi lacrămile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitoriul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Ca un rob mă apropiu subt acoperământul tău, întrutot-Neprihănită; izbăveşte-mă, de-Dumnezeu-Născătoare, din învălmăşagul pati-milor, ca ceea ce pre Pricinuitoriul nepătimirii ai născut.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori,*
şi rugăciunea aceasta.

Mulţămim ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pen-tru toate ale tale faceri de bine, carile ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâiu pâ-nă întru aceasta de acum; pentru cele carile ştim şi carile nu ştim, pentru cele arătate şi ce-le nearătate, ce s'au făcut cu lucrul şi cu cuvân-tul, Cela ce ne-ai iubit, cât şi pre Unul Născut Fiul tău voit-ai a-L da pentru noi; învredniceşte şi pre noi a ne face vrednici dragostei tale. Dă întru cuvântul tău înţălepciune, şi întru frica ta insuflă tărie din puterea cea dela tine. Şi câ-te, cu voie sau fără voie am greşit, iartă şi nu so-

coţi. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi pune pre el înaintea divanului tău, având cunoştinţa cugetului curată şi sfârşit vrednic iubirii tale de oameni. Şi-ţi adu aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă numele tău întru adevăr. Pomeneşte pre toţi cei ce voiesc nouă binele, sau cele potrivnice voiesc: că toţi oamenii suntem şi în deşert tot omul. Pentru aceasta ne rugăm ţie Doamne, dă nouă a îndurării tale cea mare milă

Întru sfârşit, pentru fiii lui Koré, psalm, 46.

Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie,
3 Că Domnul este preaînalt înfricoşat, Împărat mare preste tot pământul.
4 Supus-au noroade nouă şi neamuri sub picioarele noastre;
5 Ales-au nouă moştenirea sa, frumuseţea lui Iacov, carea au iubit.
6 Suitu-s'au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.
7 Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi, cântaţi Împăratului nostru, cântaţi,
8 Că Împărat a tot pământul Dumnezeu este, cântaţi cu înţelegere.
9 Împărăţit-au Dumnezeu preste neamuri, Dumnezeu şade pre scaunul cel sfânt al său.
10 Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraám, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălţat.

Psalm cântării fiilor lui Kore, la a doua a Sâmbetei, 47.

Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele

cel sfânt al lui.
3 Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul. Munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului cel mare.
4 Dumnezeu în palaturile ei se cunoaște, când sprijinește pre ea.
5 Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună;
6 Aceștia, văzând așa, s'au minunat, s'au turburat, s'au clătit.
7 Cutremur a cuprins pre ei; acolo sânt dureri ca ale celei ce naște;
8 Cu duh năsâlnic va sfărâma corăbiile Tharsisului.
9 Precum am auzit, așa am și văzut în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu o au întemeiat în veac.
10 Luat-am, Dumnezeule, mila ta în mijlocul norodului tău.
11 Dupre numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.
12 Veselească-se muntele Sionului, și să se bucure fiicele Iudéi pentru judecățile tale, Doamne.
13 Încunjurați Sionul și cuprindeți pre dânsul, povestiți în turnurile lui,

14 Puneți inimile voastre întru puterea lui și împărțiți palaturile lui, pentru ca să povestiți întru alt neam.
15 Că acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, acesta va paște pre noi în veci.

Întru sfârșit, psalm fiilor lui Kore, 48.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce lăcuiți lumea,
3 Încă și pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.
4 Gura mea va grăi înțălepciune și cugetarea inimii mele pricepere;
5 Pleca-voiu spre pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire pricina mea.
6 Pentru ce mă tem în ziua cea năsâlnică? Fărădelegea călcâiului meu mă va încunjura.
7 Cei ce se nădăjduiesc întru puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.
8 Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu ispășire pentru sine,
9 Și prețul răscumpărării sufletului său; și s'a ostenit în veac,
10 Și va viia până în sfârșit, nu va vedea stricare.

1 Când va vedea pre cei înțelepți murind,
împreună cel nebun și cel fără-de-minte vor
pieri, și vor lăsa streinilor bogăția sa.
2 Și mormânturile lor lăcuințele lor în veac:
sălașurile lor în neam și în neam, numitu-ș au
numele sale preste pământuri.
3 Și omul în cinste fiind, nu a priceput, ală-
turatu-s a dobitoacelor celor fără de minte și
s'a asemănat lor.
4 Această cale a lor smintealã este lor, și du-
pre cestea în gurile sale bine vor voi.
5 Ca oi în iad s'au pus, moartea va păstorì
pre dânșii; și vor stăpâni pre ei cei drepți dimi-
neața, și ajutoriul lor se va învechi în iad: din
slava sa s'au scos.
6 Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din
mâna iadului, când mă va priimi.
7 Să nu te temi când se îmbogățește omul sau
când se va înmulți slava casei lui.
8 Că nu murind el va lua toate, nici se va po-
gorî cu dânsul slava sa.
19 Că sufletul lui în viața lui se va blagoslovi,
mărturisi-se-va ție când vei face bine lui.
20 Intra-va până la neamul părinților săi, pâ-
nă în veac nu va vedea lumină.
21 Și omul în cinste fiind, nu a priceput, ală-

turatu-s'a dobitoacelor celor fără de minte și
s'a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf 49

Dumnezeul Dumnezeilor Domnul au grăit,
și au chemat pământul dela răsăriturile
soarelui până la apusuri.
2 Din Sion bunăcuviința frumseței lui.
3 Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nos-
tru și nu va tăcea: foc înaintea lui va arde, și
împrejurul lui vifor foarte.
4 Chema-va cerul de sus și pământul, ca să
osebească norodul său:
5 Adunați lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așază
legământul lui pre jertfe,
6 Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dum-
nezeu judecătoriu este.
7 Auzi, norodul meu, și voiu grăi ție, Israile,
și voiu mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul
tău sânt eu.
8 Nu pentru jertfele tale te voiu mustra, și ar-
derile de tot ale tale înaintea mea sânt pururea:
9 Nu voiu priimi din casa ta viței, nici din tur-
mele tale țapi.
Că ale mele sânt toate hiarele țarinei, do-

bitoacele în munți și boi;
11 Cunoscut-am toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu mine este.
12 De voiŭ flămânzi, nu ție voiŭ zice: că a mea este lumea și plinirea ei.
13 Au doară mânca-voiŭ carne de tauri? Sau sânge de țapi voiŭ bea?
14 Jertfește lui Dumnezeu jertfa laudei, și dă celui Preaînalt rugăciunile tale;
15 Și cheamă pre mine în ziua necazului tău, și te voiŭ scoate, și mă vei proslăvi.
16 Iară păcătosului au zis Dumnezeu: Pentru ce tu povestești dreptățile mele și iei legământul meu în gura ta?
17 Iară tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele mele îndărăt.
18 De vedeai furul, împreună alergai cu el, și cu cel preacurvar partea ta puneai;
19 Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri;
20 Șezând împrotiva fratelui tău cleveteai, și împrotiva fiului maicii tale puneai sminteală.
21 Acestea ai făcut, și am tăcut; socotit-ai fărădelege, că voiŭ fi ție asemenea: mustra-te-voiŭ și voiŭ pune înaintea feței tale păcatele tale.
22 Înțelegeți dară acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cândva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.
23 Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este calea în carea voiŭ arăta lui mântuirea mea.

Întru sfârșit, psalm al lui David, când a intrat la dânsul Nathan prorocul, după ce intrase el la Virsavie, muierea lui Urie. 50.

Miluiește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta, și dupre mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea;
4 Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
5 Că fărădelegea mea eu cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.
6 Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea ta am făcut, ca să te îndreptățești întru cuvintele tale și să biruiești când te vei judeca tu.
7 Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și întru păcate m'a născut maica mea.
8 Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale ai arătat mie.
9 Stropi-mă-vei cu isop, și mă voiŭ curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voiŭ albi.
10 Auzului meu vei da bucurie și veselie, bu-

cura-se-vor oasele cele smerite.
11 Întoarce fața ta de către păcatele mele și
toate fărădelegile mele șterge.
12 Inimă curată zidește întru mine, Dumne-
zeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăun-
tru ale mele.
13 Nu lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul
tău cel Sfânt nu lua dela mine.
14. Dă mie bucuria mântuirii tale, și cu duh po-
vățuitoriu mă întărește.
15. Învăța-voiu pre cei fără-de-lege căile tale,
și cei necinstitori la tine se vor întoarce.
16. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va lim-
ba mea de dreptatea ta.
17 Doamne, buzele mele vei deschide, și gura
mea va vesti lauda ta.
18. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat- arderi-de-
tot nu vei binevoi.
19 Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă
zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima.
20 Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea ta, Si-
onului, și să se zidească zidurile Ierusalimului,
21 Atunci binevoi-vei jertfa dreptății, ridica-
rea și arderile de tot; atunci vor pune pre al-
tariul tău vițel.

Slavă...

Întru sfârșit. A priceperii lui David, când a ve-
nit Doic Idumeul și a vestit lui Saul și a zis lui:
Venit-a David în casa lui Avimeleh. 51.

Ce te lauzi întru răutate, puternice, fără-
delege toată ziua?
4 Nedreptate a gândit limba ta, ca un briciu as-
cuțit ai făcut vicleșug.
5 Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea,
nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.
6. Iubit-ai toate graiurile cufundării, limbă
vicleană.
7 Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma pâ-
nă în sfârșit: smulge-te-va și te va muta din lă-
cașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.
8 Vedea-vor drepții și se vor teme, și de dân-
sul vor râde și vor zice:
9 Iată om carele nu a pus pre Dumnezeu aju-
toriu luiș, ci a nădăjduit spre mulțimea bogă-
ției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.
10 Iară eu ca un măslin prearoditoriu în casa
lui Dumnezeu: nădăjduit-am spre mila lui Dum-
nezeu în veac și în veacul veacului.

11. Mărturisi-mă-voiu ție în veac, că ai făcut, și voiu aștepta numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Întru sfârșit, pentru Maeléth, al priceperii lui David. 52.

Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au și s'au urâțit întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.
3 Dumnezeu din cer au s'au plecat preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce întâlege sau cel ce caută pre Dumnezeu.
4 Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut, nu este cel ce face bine, nu este până la unul.
5 Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine? Pre Domnul nu au chemat.
6 Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică: pentru că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au, că Dumnezeu au defăimat pre dânșii.
7 Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucura-se-va Iacóv și se va veseli Israil.

Întru sfârșit, întru cântările priceperii lui David, când au venit Zifeii și au zis lui Saul: Au nu iată David s'a ascuns la noi? 53.

Dumnezeule, întru numele tău mântuește-mă și întru puterea ta mă judecă.
4 Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, pleacă urechea spre graiurile gurii mele.
5 Că streinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.
6. Că iată Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinătoriul sufletului meu.
7 Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei, întru adevărul tău pierde pre dânșii.
8 De bunăvoie voiu jertfi ție, mărturisi-mă-voiu numelui tău, Doamne, că este bun.
9 Că din tot necazul m'ai izbăvit, și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârșit, întru cântările priceperii lui Asaf. 54.

Pleacă urechea, Dumnezeule, spre rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.
3 Ia aminte spre mine și mă auzi: mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea și m'am turburat
4 De către glasul vrăjmașului și de necazul

păcă osului: că a abătut asupra mea fărădele-
ge și întru mânie a vrăjmășuit mie.
5 Inima mea s'a turburat întru mine, și groa-
za morții a căzut asupra mea;
6 Frică și cutremur a venit asupra mea, și m'a
acoperit întunerecul.
7 Și am zis: Cine va da mie aripi ca de porumb,
și voiu zbura și voiu odihni?
8 Iată, m'am îndepărtat fugind, și m'am să-
lășluit în pustie.
9 Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mân-
tuiește de puținătatea sufletului și de vifor
10 Potopește-i, Doamne, și împarte limbile
lor, că am văzut fărădelege și price în cetate.
11 Ziua și noaptea încunjura-va pre ea, pres-
te zidurile ei, și fărădelege și osteneală în mij-
locul ei, și nedreptate,
12 Și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicle-
șugul.
13 Că de m'ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat,
și cel ce mă urăște de ar fi grăit mari asupra
mea, m'aș fi ascuns dela dânsul.
14 Iară tu, omule cel întocmai la suflet, po-
vățuitorul meu și cunoscutul meu,
15 Carele împreună cu mine te îndulceai în mân-
cări, în casa lui Dumnezeu umblam într'un gând.

16 Să vie dară moartea preste ei, și să se po-
goare la iad de vii, că vicleșug este în lăcașuri-
le lor în mijlocul lor.
17 Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul
au auzit pre mine.
18 Seara și dimineața și amiazăzi spune-voiu
și voiu vesti, și va auzi glasul meu
19 Izbăvi-va în pace sufletul meu de cei ce se
apropie de mine, că întru mulți era cu mine.
20 Auzi-va Dumnezeu și va smeri pre dânșii,
cel ce este mai nainte de veci, că nu este lor
schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu.
21 Întins-a mâna sa spre răsplătire: spurcat-
au legământul lui.
22 Împărțitu-s'au de mânia feței lui și s'au a-
propiat inimile lor; muiatu-s'au cuvintele lor
mai mult decât untul de lemn, și acelea sânt să-
geți.
23 Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hră-
ni; nu va da în veac clătire dreptului.
24 Iară tu, Dumnezeule, pogori-vei pre dân-
șii în puțul stricăciunei: bărbații sângiurilor și
ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele; iară
eu, Doamne, voiu nădăjdui spre tine.

Slavă...

DUPRE A ȘAPTEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *împărăție cestea, glas 1.*

Când va ședea Judecătorul și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsuna, și văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai nainte de sfârșit, strigă către Judecătoriul: Dumnezeule, curățește pre mine și mă mântuiește.

Slavă...

Toți să priveghem, și pre Hristos să întâmpinăm cu mulțime de untdelemn și cu candele luminate, ca înlăuntrul cămării Mirelui să ne învrednicim; că cel ce se va apuca afară de ușă, în deșert va striga lui Dumnezeu: Miluiește-mă.

Și acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii, ca somnul lenevirii mele pricinuiește sufletului meu muncă, ci tu, Dumnezeule, carele te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către a ta cântare, ca să te slăvesc.

Doamne miluiește, *de 40 de ori și rugăciunea aceasta.*

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de-oameni-iubitoriu, multe mile ai făcut cu mine, carile nu mă așteptam să le văz. Și ce voiu răsplăti bunătății tale, Doamne al meu? Doamne, mulțămesc Numelui tău celui mult cântat; mulțămesc milostivirii tale cei nepovestite ce ai spre mine; mulțămesc îndelung-răbdării tale cei neasemănate. Și de acum înainte mă sprijinește și-mi ajută și mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta; că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, tu știi fără-de-mintea mea, tu cunoști cele de mine lucrate, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și cele fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci ca un bun și de-oameni-iubitoriu Dumnezeu, șterge pre ele, Preabunule Doamne, cu roua milei tale și mântuiește pre noi, pentru Sfânt Numele tău, cu judecățile carile știi, pentru că tu ești lumina și adevărul și viața, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru sfârșit, pentru norodul cel dela cele sfinte
îndepărtat, al lui David, spre scrisoare pre stâlp,
când l-au ținut cei de alt neam în Gheth, 55.

Miluiește-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând războiû m'a necăjit.
3. Călcatu-m'au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sânt cei ce se luptă cu mine dela nălțime.
4 Ziua nu mă voiû teme, și eu voiû nădăjdui spre tine.
5. Întru Dumnezeu voiû lăuda cuvintele mele: întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiû teme ce va face mie trupul.
6 Toată ziua cuvintele mele au urâtit, împrotiva mea toate gândurile lor spre rău.
7 Sălășlui-se-vor și se vor ascunde: aceia călcâiul meu vor păzi, în ce chip au așteptat ei sufletul meu.
8. Nicicum vei mântui pre dânșii, întru mânie noroade vei oborî.
9 Dumnezeule, viața mea am vestit ție, pus-ai lacrămile mele înaintea ta ca și în făgăduința ta.
10 Întoarce-se-vor vrăjmașii mei napoi ori în ce zi te voiû chema: Iată am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu.

11 Întru Dumnezeu voiû lăuda graiul, întru Domnul voiû lăuda cuvântul.
12 Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiû teme ce va face mie omul.
13 Întru mine sânt, Dumnezeule, rugăciunile carile voiû răsplăti laudei tale.
14 Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi și picioarele mele din lunecare: bine voiû plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

Întru sfârșit, să nu strici, al lui David, spre scrisoare pre stâlp, când a fugit el de către fața lui
Saul în peșteră, 56

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că ție s'a încredințat sufletul meu, și în umbra aripilor tale voiû nădăjdui până ce va trece fărădelegea.
3 Striga-voiû către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce au binefăcut mie.
4 Trimis-au din ceriu și m'au mântuit, dat-au spre ocară pre cei ce calcă pre mine: trimis-au Dumnezeu mila sa și adevărul său.
5 Și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am turburat: fiii oameni-

lor: dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie
ascuțită.
6 Înalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și pres-
te tot pământul slava ta.
7 Cursă au gătit picioarelor mele și au împi-
lat sufletul meu, săpat-au înaintea feței mele
groapă, și au căzut întru dânsa.
8 Gata este inima mea, Dumnezeule, gata es-
te inima mea, glăsui-voiu și voiu cânta întru sla-
va mea.
9 Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, psal-
tire și alăută; deștepta-mă-voiu dimineața.
10 Mărturisi-mă-voiu ție întru noroade, Doam-
ne, cânta-voiu ție întru neamuri,
11 Că s'a mărit până la ceriuri mila ta și pâ-
nă la nouri adevărul tău.
12 Înalță-te preste ceruri, Dumnezeule, și pres-
te tot pământul slava ta.

Întru sfârșit să nu strici, al lui David spre
scrisoare pre stâlp, 57

Dacă adevărat, adică, dreptate grăiți, cele
drepte judecați, fiii oamenilor:
3 Pentru că în inimă fărădelege lucrați pre
pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc

4 Înstreinatu-s'au păcătoșii din mitras, rătă-
cit-au din pântece, grăit-au minciuni.
5 Iuțimea lor, dupre asemănarea șarpelui, ca
a aspidei surde, și ce își astupă urechile,
6 Carea nu va auzi glasul descântătorilor:
farmecă-se fermecându-se dela cel înțălept.
7 Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor,
măselele leilor au sfărâmat Domnul.
8 Defăima-se-vor ca apa ce trece; întinde-va
arcul său, până unde vor slăbi.
9 Ca ceara ce se topește se vor lua; căzut-a foc
preste dânșii, și nu au văzut soarele.
10 Mai nainte până ce își vor cunoaște spinii
voștri ghimpul, ca de vii, ca întru mânie va în-
ghiți pre dânșii.
11 Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbân-
dă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului,
12 Și va zice omul: Dacă este adică roadă drep-
tului, este dar Dumnezeu judecând pre dânșii
pre pământ.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David, spre scrisoare pre stâlp, când a trimis Saul şi a păzit casa lui, ca să omoare pre el. 58

Scoate-mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeu-
le, şi de cei ce se scoală asupra mea mă iz-
băveşte;
3 Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea
şi de bărbaţii sângiurilor mă mântuieşte.
4 Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au a-
supra mea cei tari: nici fărădelegea mea, nici
păcatul meu, Doamne.
5 Fără de nelegiuire am alergat şi am îndrep-
tat: scoală-te întru întâmpinarea mea şi vezi.
6 Şi tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dum-
nezeul lui Israil, ia aminte a cerceta toate nea-
murile: să nu te înduri spre toţi cei ce lucrează
fărădelegea.
7 Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi
ca un câine, şi vor încunjura cetatea.
8 Iată aceia vor răspunde cu gura sa, şi sabie
în buzele lor: că cine au auzit?
9 Şi tu, Doamne, îţi vei râde de dânşii, defăi-
ma-vei toate neamurile.
10 Puterea mea, spre tine voiŭ păzi, că tu, Dum-
nezeule, sprijinătorul meu eşti.

11 Dumnezeul meu, mila lui mă va întâmpi-
na. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăj-
maşii mei.
12 Să nu omori pre dânşii, nu cândva să uite
legea ta: risipeşte pre ei întru puterea ta, şi o-
boară pre dânşii, scutitoriul meu, Doamne.
13 Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi
să se prinză în mândria lor, şi din blestem şi
minciună se vor vesti întru sfârşit.
14 Întru mânia sfârşitului, şi nu vor fi, şi vor
cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pre Iacov şi
marginile pământului.
15 Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi
ca un câine şi vor încunjura cetatea.
16 Aceia se vor risipi să mănânce; iară de nu
se vor sătura, vor şi râpşti.
17 Iară eu voiŭ cânta puterea ta şi mă voiŭ bu-
cura dimineaţa de mila ta, că te-ai făcut spriji-
nătoriul meu şi scăparea mea în ziua necazu-
lui meu.
18 Ajutoriul meu eşti, ţie voiŭ cânta, că tu,
Dumnezeule, sprijinătoriul meu eşti, Dumne-
zeul meu, mila mea.

Întru sfârşit, celor ce se vor schimba încă, spre
scrisoare pre stâlpul lui David, spre învăţătură,
când a ars Mesopotamia Siriei şi Siria Sovalei,
şi s'a întors Ioav şi a bătut Edomul în Valea
Sărilor, douăsprezece mii, 59

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi şi ne-ai surpat, mâniatu-te-ai şi te-ai îndurat spre noi.

4 Cutremurat-ai pământul şi l-ai turburat; vindecă zdrobirile lui, că s'a clătit.

5 Arătat-ai norodului tău cele năsălnice, adăpat-ai pre noi cu vinul umilinţei.

6 Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela faţa arcului.

7 Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai tăi, mântuieşte cu dreapta ta şi mă auzi.

8 Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său: Bucura-mă voiu şi voiu împărţi Sikima şi valea corturilor voiu măsura.

9 Al meu este Galaad, şi al meu este Manassi, şi Efrem tăria capului meu, Iuda împăratul meu;

10 Moav căldarea nădejdii mele, spre Idumeea voiu întinde încălţămintea mea: mie cei de alt neam s'au supus.

11 Cine mă va duce în cetatea îngrădirii? Sau

cine mă va povăţui până în Idumeea?

12 Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ai lepădat pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

13 Dă nouă ajutoriu din necaz: şi deşartă mântuirea omului.

14 Întru Dumnezeu vom face putere, şi el va defăima pre cei ce ne necăjesc pre noi.

Întru sfârşit, în cântări, al lui David psalm **60**

Auzi, Dumnezeule, ruga mea, ia aminte rugăciunea mea.

3 Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea; pre piatră m'ai înălţat, povăţuitu-m'ai.

4 Că te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către faţa vrăjmaşului.

5 Lăcui-voiu în cortul tău în veci, acoperi-mă-voiu întru acoperământul aripilor tale.

6 Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău.

7 Zile preste zile împăratului vei adauge, anii lui până la ziua neamului şi a neamului.

8 Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul lui cine va cerceta?

9 Aşa voiu cânta numelui tău în veci, ca să

dau cu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru Iedithum, Psalmul lui
David, 61

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul
meu? Că dela dânsul mântuirea mea este;
2 Pentru că el este Dumnezeul meu și Mân-
tuitorul meu, sprijinătoriul meu; nu mă voiū
clăti mai mult.
4 Până când vă puneți asupra omului? Ucideți
voi toți, ca pre un pârete povârnit și gard surpat.
5 Însă prețul meu s'au sfătuit să lepede, aler-
gat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau și cu i-
nima lor blestemau.
6 Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu,
că dela dânsul este răbdarea mea:
7 Că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul
meu, sprijinătorul meu, nu mă voiū strămuta.
8 Întru Dumnezeu mântuirea mea și slava
mea: Dumnezeul ajutorului meu, și nădejdea
mea spre Dumnezeu.
9 Nădăjduiți spre dânsul toată adunarea no-
roadelor, vărsați înaintea lui inimile voastre,
că Dumnezeu ajutoriul nostru este.
10 Însă deșerți fiii oamenilor, mincinoși fiii

oamenilor în cumpene a face nedreptate ei din
deșertăciune împreună.
11 Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefui-
re nu poftiți: bogăția de ar curge, nu vă lipiți i-
[illegible]
12 O dată au grăit Dumnezeu, două aceste am
auzit, că puterea a lui Dumnezeu este,
13 Și a ta, Doamne, mila: că tu vei răsplăti fi-
eștecăruia dupre lucrurile lui.

Psalm al lui David, când era el în pustia Iudeii, 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine
mânec: însetat-a de tine sufletul meu, de
câte ori ție trupul meu în pământ pustiu și ne-
umblat și fără de apă.
2 Așa întru cel sfânt m'am arătat ție, ca să văz
puterea ta și slava ta.
3 Că mai bună este mila ta decât viețile; bu-
zele mele te vor lăuda.
4 Așa bine te voiū cuvânta în viața mea, și în-
tru numele tău voiū ridica mâinile mele.
Ca din seu și din grăsime să se umple sufle-
tul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura
mea.
De îmi aduceam aminte de tine în așternu-
tul meu, în dimineți cugetam întru tine,

8 Că ai fost ajutoriul meu, şi intru acoperământul aripilor tale mă voiu bucura.
9 Lipitu-s'a sufletul meu dupre tine, şi pre mine a sprijinit dreapta ta.
10 Iară ei în deşert căutau sufletul meu: intra-vor întru cele mai de jos ale pământului.
11 Da-se-vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi.
12 Dar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru el, că s'a astupat gura celor ce grăiesc nedrepte.

Întru sfârşit, psalm a lui David, 63

Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog către tine; dela frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.
3 Acoperă-mă de adunătura celor ce viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează nedreptate,
4 Carii au ascuţit ca sabia limbile lor, întinsau arcul lor, lucru amar,
5 Ca să săgete întru ascunsuri pre cel neprihănit: fără de veste vor săgeta pre el şi nu se vor teme.
6 Întărit-au loruşi cuvânt viclean, vorovitus'au a ascunde laţ, zis-au: Cine va vedea pre dânşii?

7 Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au iscodind iscodiri, apropia-se-va omul şi inima adâncă,
8 Şi se va nălţa Dumnezeu, săgeata pruncilor s'au făcut ranele lor,
9 Şi au slăbit asupra lor limbile lor, turburatu-s'au toţi carii au văzut pre dânşii.
10 Şi s'a temut tot omul, şi au vestit lucrurile lui Dumnezeu şi facerile lui au înţăles.
11 Veseli-se-va cel drept întru Domnul şi va nădăjdui spre dânsul, şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

Slavă...

DUPRE A OPTA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime ..., *şi dupre* Tatăl nostru..., *tropareie cestea, glas 1.*

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte, pre carele m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă nainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitoriu a toată lumea şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea ta, Mântuitoriule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suflete, cestea de aci vremelnice sânt, cele de

acolo însă, veșnice. Văz divanul și pre Judecătoriul șezând pre scaun, și tremur de hotărâre. Așadar, suflete, întoarce-te' judecata neiertată este.

Și acum...

Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutoriul celor neajutorați, sprijineala celor ce întru tine nădăjduiesc, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutoriul tău trimite nouă.

Doamne miluește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate și milostive, îndelung răbdătoriule și multmilostive, pleacă-te spre rugăciunea mea, și ia aminte glasul rugii mele; fă cu mine semn spre bine; povățuiește-mă în calea ta, spre a umbla întru adevărul tău, veselește inima mea, ca să se teamă de numele tău cel sfânt, ca mare ești și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu Unul, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne, puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui pre toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, și al Fiiului, și al Sfântului Duh. Amin.

Întru sfârșit, psalm al cântării lui David; cântarea Ieremiei și a lui Iezekiil și a norodului nemerniciei, când vrea să iasă. **64**

Tie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și ție se va da rugăciune în Ierusalim.
3. Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul
va veni.
4 Cuvintele celor fără-de-lege au biruit pre noi,
și păgânătățile noastre tu vei curăți.
5 Fericit pre carele ai ales și ai primit: lăcui-
va în curțile tale. Umplea-ne-vom de bunătățile
casei tale. sfânt lăcașul tău, minunat întru drep-
tate.
6 Auzi pre noi, Dumnezeule Mântuitorul nos-
tru, nădejdea tuturor marginilor pământului
și a celor de pre mare departe;
7 Cel ce gătește munții întru tăria sa, încins
fiind întru putere,
8 Cel ce turburi adâncul mării, sunetele valu-
rilor ei cine va suferi? Turbura-se-vor neamu-
rile,
9 Și se vor spăimânta cei ce lăcuesc pre mar-
ginii de semnele tale; ieșirile dimineții și ale se-
rii vei veseli.
10 Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat, în-

mulțit ai a îmbogăți pre el; râul lui Dumnezeu
s'au umplut de ape; gătit-ai hrana lor, că așa es-
te gătirea.
11 Brazdele lui îmbată, înmulțește roadele
lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
12 Blagoslovi-vei cununa anului bunătății ta-
le, și câmpii tăi se vor umplea de grăsime;
13 Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și
cu bucurie dealurile se vor încinge.
14 Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor
înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor cânta.

Întru sfârșit, cântarea psalmului învierii, 65.

Strigați Domnului tot pământul, cântați
dară numelui lui, dați slavă laudei lui.
3 Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșa-
te lucrurile tale; întru mulțimea puterii tale
minți-vor ție vrăjmașii tăi.
4 Tot pământul să se închine ție și să cânte ție,
să cânte adică numelui tău, Preaînalte.
5 Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât
este de înfricoșat în sfaturi mai mult decât fiii
oamenilor,
6 Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor
trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de dânsul,
7 De cel ce stăpânește întru puternicia sa veac

cul, ochii lui spre neamuri privesc, cei ce amă-
răsc nu se nalțe întru sineși.
8 Binecuvântați, neamuri, pre Dumnezeul nos-
tru și auzit faceți glasul laudei lui,
9 A celui ce au pus sufletul meu întru viață și
nu au dat spre clătire picioarele mele.
10 Că ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc ai
lămurit pre noi, precum se lămurește argintul.
11 Dus-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre
spatele nostru.
12 Ridicat-ai oameni preste capetele noastre,
trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos întru
odihnă.
13 Intra-voiu în casa ta cu arderi de tot, da-
voiu ție rugăciunile mele,
14 Carile au osebit buzele mele și a grăit gu-
ra mea întru necazul meu.
15 Arderi de tot cu măduhă voiu aduce ție, cu
tămâie și cu berbeci, ridica-ți-voiu boi cu țapi.
16 Veniți, auziți și voiu povesti vouă, toți cei
ce vă temeți de Dumnezeu, câte au făcut sufle-
tului meu.
17 Către dânsul cu gura mea am strigat și l-
am înălțat sub limba mea.
18 Nedreptate de am văzut în inima mea, să
nu mă auză Domnul.

19 Pentru aceasta m'au auzit Dumnezeu, luat-au aminte glasul rugăciunii mele.
20 Bine este cuvântat Dumnezeu, carele nu au depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

Întru sfârșit, în cântări psalm al cântării lui David, 66

Dumnezeu să se îndure spre noi și să binecuvânte pre noi, lumineze fața sa preste noi și miluiască pre noi,
3 Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.
4 Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate
5 Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate și neamurile pre pământ vei povățui.
6 Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate.
7 Pământul a dat rodul său. Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru,
8 Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârșit, psalm al cântării lui David, 67

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce urăsc pre dânsul.
3 Precum se stinge fumul să se stingă; precum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de fața lui Dumnezeu
4 Și drepții să se veselească, și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, desfăteze-se întru veselie.
5 Glăsuiți lui Dumnezeu, cântați numele lui, cale faceți celui ce au încălecat preste apusuri, Domnul numele lui, și vă bucurați înaintea lui.
6 Să se turbure de fața lui, a părintelui celor sirimani și a judecătorului văduvelor; Dumnezeu în locul cel sfânt al său.
7 Dumnezeu face a lăcui pre cei întru un chip în casă, scoțând pre cei din obezi în vitejie, asijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuiesc în mormânturi.
8 Dumnezeule, când ieșeai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie,
9 Pământul s'a cutremurat: că cerurile au picurat de către fața Dumnezeului Sinai, de către fața Dumnezeului lui Israil.
10 Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule,

moştenirii tale, şi a slăbit, dară tu ai întărit pre
dânsa.
11 Dobitoacele tale lăcuesc întru dânsa; gătit-
ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule
12 Domnul va da graiu celor ce binevestesc
cu putere multă,
13 Împăratul puterilor al celui iubit, pentru în-
frumseţarea casei să împartă prăzi.
14 De veţi dormi în mijlocul moştenirilor, aripe
de porumbiţă cu argint poleite, între umerile ei
cu strălucire de aur.
15 Când osebeşte cel ceresc împăraţi preste
dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.
16 Muntele lui Dumnezeu, munte gras, mun-
te închegat, munte gras.
17 Pentru ce socotiţi, munţi închegaţi, mun-
tele carele au binevoit Dumnezeu a lăcui întru
dânsul? Pentru că Domnul va lăcui până în
sfârşit.
18. Carul lui Dumnezeu cu zeci-de-mile în-
mulţit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru
ei, în Sinai, în cel sfânt.
19 Suitu-te-ai la nălţime, robit-ai robia, luat-
ai daruri întru oameni, pentru ca şi preste cei
ce nu se plecau să sălăşlueşti.
20 Domnul Dumnezeu binecuvântat, bine cu-

te cuvântat Domnul din zi în zi, sporească no-
uă Dumnezeul mântuirilor noastre.
21 Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui,
şi ale Domnului Domnului ieşirile morţii.
22 Însă Dumnezeu va sfărma capetele vrăj-
maşilor săi, creştetul părului celor ce umblă în-
tru scăpătările lor
23 Zis-au Domnul: Din Vasan voiu întoarce,
întoarce-voiu întru adâncurile mării.
24 Pentru ca să se întingă piciorul tău în sân-
ge, limba câinilor tăi în cel al vrăjmaşilor dela
dânsul.
25 Văzutu-s'au umbletele tale, Dumnezeule,
umbletele Dumnezeului meu Împăratului, cel
dintru cel Sfânt.
26 Mai nainte au mers boierii, ţinându-se de cei
ce cântau, în mijlocul fecioarelor ce ziceau în
timpine.
27 În soboare binecuvântaţi pre Dumnezeu,
pre Domnul din izvoarele lui Israil.
28 Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimi-
re, boierii Iudei povăţuitorii lor, boierii Zavu-
lonului, boierii Nefthalimului.
29 Porunceşte, Dumnezeule, puterii tale, întă-
reşte, Dumnezeule, ceasta carea ai lucrat întru
noi

30 Dela lăcașul tău, cel preste Ierusalim, ție
vor aduce împărații daruri.
31 Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor
întru juninciile noroadelor, ca să se închie cei cer-
cați cu argintul: risipește neamurile cele ce vo-
iesc războaie.
32 Veni-vor soli din Eghipet, Ethiopia mai na-
inte va tinde mâna ei la Dumnezeu.
33 Împărățiile pământului, cântați lui Dum-
nezeu, cântați Domnului,
34 Celui ce au încălecat preste cerul cerului
către răsărituri; iată va da glasului său glas de
putere.
35 Dați slavă lui Dumnezeu: preste Israil ma-
re-cuviința lui, și puterea lui în nouri.
36 Minunat Dumnezeu întru sfinții săi, Dum-
nezeul lui Israil: însuși va da putere și stăpânie
norodului său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba
Psalm al lui David, 68

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat
ape până la sufletul meu.
3 Afundatu-m'am în noroiul adâncului, și nu
este sprijineală: venit-am întru adâncurile mă-
rii, și viforul m'a potopit.
4 Ostenit-am strigând: uscatu-s'a gâtlejul meu,
slăbit-au ochii mei nădăjduind eu spre Dum-
nezeul meu.
5 Înmulțitu-s'au mai presus decât perii capu-
lui meu cei ce mă urăsc în dar; întăritu-s'au
vrăjmașii mei, cei ce mă prigoneau cu nedrep-
tate: cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.
6 Dumnezeule, tu ai cunoscut necugetarea mea,
și greșalele mele dela tine nu s'au ascuns.
7 Nu se rușineze pentru mine cei ce așteaptă
pre tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să
se înfrunteze pentru mine cei ce caută pre ti-
ne, Dumnezeul lui Israil;
8 Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a
rușinea obrazul meu.
9 Înstreinat m'am făcut fraților mei și strein
fiilor maicii mele,
10 Că râvna casei tale m'a mâncat, și ocările
celor ce ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.
11 Și am acoperit cu post sufletul meu, și s'a
făcut spre ocară mie;
12 Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m'am
făcut lor spre pildă.
13 Împrotiva mea limbuțeau cei ce ședeau în
porți, și împrotiva mea cântau cei ce beau vin.

14 Ci eu cu rugăciunea mea către tine, Doamne; vremea este de bunăvoire Dumnezeule. întru mulţimea milei tale auzi-mă întru adevărul mântuirii tale.
15 Mântuieşte-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvi-m'aş de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor.
16 Nu mă potopească viforul apei, nici mă înghiţă adâncul, nici să închiză preste mine puţul gura sa.
17 Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, după mulţimea îndurărilor tale caută spre mine.
18 Nu întoarce faţa ta dela slujnicul tău, căci mă necăjesc, degrab mă auzi.
19 Ia aminte sufletul meu şi izbăveşte pre el, pentru vrăjmaşii mei mă izbăveşte;
20 Că tu cunoşti ocara mea şi ruşinarea mea şi înfruntarea mea înaintea ta sânt toţi cei ce mă necăjesc.
21 Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie; şi am aşteptat pre împreună-mâhnitorul, şi nu era, şi pre mângâietorul, şi nu am aflat.
22 Şi au dat spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.
23 Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă şi spre răsplătire şi spre sminteală;

24 Întunece-se ochii lor ca să nu vază, şi spatele lor pururea gârboveşte;
25 Varsă preste dânşii mânia ta, şi iuţimea mâniei tale cuprinză pre ei.
26 Facă-se curtea lor pustie, şi în sălaşurile lor nu fie lăcuitori.
27 Că pre carele tu ai bătut, ei au prigonit, şi spre durerea ranelor mele au adaus.
28 Adauge fărădelege spre fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea ta.
29 Şteargă-se din cartea celor vii, şi cu cei drepţi să nu se scrie.
30 Sărac şi cu durere sânt eu; mântuirea ta, Dumnezeule, mă sprijinească.
31 Lăuda-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-voiu pre el întru laudă,
32 Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul cel tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii.
33 Vază săracii şi să se veselească. căutaţi pre Dumnezeu, şi va vie sufletul vostru,
34 Că au auzit pre cei săraci Domnul, şi pre cei în obezi ferecaţi ai săi nu au defăimat.
35 Laude pre dânsul cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc întru dânsa.
36 Că Dumnezeu va mântui Sionul, şi se vor zidi cetăţile Iudeii, şi vor lăcui acolo şi vor moş-

teni pre dânsul;
37 Și sămânța robilor tăi vor stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele tău vor sălășlui întru dânsul.

Întru sfârșit, al lui David întru pomenire, spre a mântui pre mine Domnul. 69

Dumnezeule, întru ajutoriul meu ia aminte; Doamne, ca să ajuți mie grăbește.
3 Rușineze-se și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce voiesc mie rele;
4 Întoarcă-se îndatăși rușinându-se cei ce grăiesc mie: Bine, bine.
5 Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce caută pre tine, Dumnezeule, și zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.
6 Iară eu sărac sânt și mișel, Dumnezeule, ajută mi; ajutoriul meu și izbăvitorul meu ești tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPRE A NOUA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *tropare ca acestea, glas 2*

Gândesc ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele viclene, cum voiu răspunde celui fără de moarte Împărat? Sau cu care îndrăznire voiu căuta la Judecătoriul, eu curvariul? Milostive Părinte, Fiule Unule Născut, Duhule cel Sfânt, miluiește-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul carele ai rânduit, când vei ședea, Milostive, judecată dreaptă a face, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum...

Nădejde și acoperământ fare celor ce aleargă la tine, bună de-Dumnezeu-Născătoare, mijlocitoarea lumii, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pre cel ce ai născut, pre Iubitoriul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea una binecuvântată.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea aceasta*

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, carele sin-

gur știi boala ticălosului meu suflet și tămăduirea cestuia, tămăduiește pre dânsul precum știi, pentru mulțimea milei tale și a îndurărilor tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune preste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci tu, carele ai venit să chemi nu pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-te și iartă pre dânsul, rumpe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuiește la calea ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului tău divan, slăvind și cântând Preasfântul tău Nume în vecii vecilor. Amin.

A lui David psalm, fiilor lui Ionadáv și celor ce s'au robit mai întâiu. Nescris deasupra la evrei, 70.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.
2 Întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate; pleacă spre mine urechea ta și mă mântuiește.
3 Fii mie Dumnezeu scutitoriu și spre loc tare, ca să mă mântuiești, că tăria mea și scăparea mea ești tu.
4 Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce nedreptățește.
5 Că tu ești răbdarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețele mele.
6. Întru tine m'am întărit din pântece, din mitrasul maicii mele tu ești acoperitoriul meu. Întru tine este cântarea mea pururea.
7 Ca o minune m'am făcut multora, și tu ești ajutoriul meu cel tare.
8 Să se umple gura mea de laudă, ca să cânt slava ta, toată ziua mare cuviința ta.
9 Nu lepăda pre mine în vremea bătrânețelor, când va lipsi vârtutea mea nu mă lăsa.

10. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce pă-
zesc sufletul meu s'au sfătuit împreună
11 Zicând: Dumnezeu au părăsit pre dânsul,
goniți și prindeți pre el, că nu este cel ce izbă-
vește.
12 Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine;
Dumnezeul meu, întru ajutorul meu ia aminte.
13 Rușineze-se și să lipsească cei ce clevetesc
sufletul meu: îmbrace-se cu rușine și cu înfrun-
tare cei ce caută cele rele mie.
14 Iară eu pururea voiŭ nădăjdui spre tine și
voiŭ adauge spre toată lauda ta.
15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua
mântuirea ta, că nu am cunoscut cele din cărți.
16 Intra-voiŭ întru puternicia Domnului.
Doamne, aduce-mi voiŭ aminte de dreptatea
ta, a Unuia.
17 Dumnezeul meu, cele ce m'ai învățat din ti-
nerețele mele, și până acum voiŭ vesti, minu-
nile tale;
18 Și până la bătrânețe și cărunteţe, Dumne-
zeul meu, să nu mă părăsești, până voiŭ vesti
brațul tău la tot neamul cel viitoriu.
19 Puterea ta și dreptatea ta, Dumnezeule,
până la cele nalte, carile ai făcut mie măriri;
Dumnezeule, cine este asemenea ție?

20 Câte ai arătat mie necazuri multe și rele,
și întorcându-te m'ai înviiat, și din adâncurile
pământului m'ai scos.
21 Înmulțit-ai asupra mea mărirea ta, și în-
torcându-te m'ai mângâiat, și din adâncurile
pământului iarăși m'ai scos.
22. Că eu mă voiŭ mărturisi ție întru noroa-
de, Doamne, întru unelte de cântare adevărul
tău, Dumnezeule, cânta-voiŭ ție întru alăută,
Sfântul lui Israil.
23 Bucura-se-vor buzele mele când voiŭ cân-
ta ție, și sufletul meu carele ai izbăvit.
24 Și încă și limba mea toată ziua va cugeta
dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfrun-
ta cei ce caută cele rele mie.

Pentru Solomon, psalm a lui David 71

Dumnezeule, judecata ta dă împăratului și
dreptatea ta fiului împăratului,
2 Ca să judece pre norodul tău întru drepta-
te și pre săracii tăi întru judecată.
3 Să ia munții pacea norodului și dealurile
dreptatea.
4 Judeca-va pre săracii norodului și va mân-
tui pre fiii mișeilor, și va smeri pre cel cleveti-
toriu;

5 Și va rămânea cu soarele și mai nainte de luna neamului neamurilor.
6 Pogori-se-va ca ploaia pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ.
7 Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, până ce se va lua luna.
8 Și va domni dela mare până la mare și dela râuri până la marginile lumii.
9 Înaintea lui vor cădea Ethiopii, și vrăjmașii lui țărâna vor linge;
10 Împărații Tharsisului și ostroavele daruri vor aduce, împărații Aravilor și Sava daruri vor dărui.
11 Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.
12 Că au izbăvit pre săracul dela cel puternic și pre mișelul căruia nu era ajutoriu.
13 Îndura-se-va de cel sărac și mișel, și sufletele mișeilor va mântui;
14 De camătă și de nedreptate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor.
15 Și va viia, și se va da lui din aurul Araviei, și se vor ruga pentru dânsul pururea, toată zi ua blagoslovi-vor pre dânsul.
16 Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților, prea-se-va-nălța mai presus decât Li-

vanul rodul lui, și vor înflori din cetate ca iarba pământului.
17 Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai nainte de soare rămâne numele lui; și se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile vor ferici pre el.
18 Binecuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cela ce face minuni Unul,
19 Și binecuvântat numele slavei lui în veac și în veacul veacului; și se va umplea de slava lui tot pământul. Fie, fie.

Slavă...

SFÂRȘITU-S'AU CÂNTĂRILE LUI DAVID, FIUL LUI IESSEI

Psalm al lui Asaf, 72.

Cât este de bun Dumnezeu lui Israil, celor drepți la inimă.
2 Dara mie puțin nu mi s'au lunecat picioarele, puțin nu s'au vărsat pașii mei.
3 Că am râvnit asupra celor fără-de-lege, pacea păcătoșilor văzând.
4 Că nu este clătire în moartea lor și tărie în bătaia lor.
5 În ostenelele oamenilor nu sânt, și cu oamenii nu vor lua bătăi.

6 Pentru aceasta a cuprins pre ei mândria lor
până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea
și cu păgânătatea lor.
7 Ieși va ca din seu nedreptatea lor, ajuns-au
întru dorirea inimii;
8 Gandit-au și au grăit întru vicleșug, nedrep-
tate întru nălțime au grăit,
9 Pus-au asupra cerului gura lor, și limba
lor trecu preste pământ.
10 Pentru aceasta se va întoarce norodul meu
aci și zile pline se vor afla întru dânșii.
11 Și au zis: Cum au cunoscut Dumnezeu? Și
de este cunoaștere în Cel Înalt?
12 Iată ceștia, păcătoșii și carii se îndestulea-
ză în veac, cuprins-au avuție.
13 Și am zis: Au doară în deșert am îndrep-
tățit inima mea, și am spălat întru cei nevino-
vați mâinile mele?
14 Și am fost bătut toată ziua, și mustrarea
mea în dimineți.
15 De ziceam: Spune-voiu așa; iată, cu nea-
mul fiilor tăi am stricat legământul.
16 Și am socotit a cunoaște aceasta: ostenea-
lă este înaintea mea:
17 Până ce voiu intra întru sfințitorul lui Dum-
nezeu și voiu înțălege spre cele de apoi ale lor

18 Însă pentru vicleșugurile lor ai pus lor re-
le, oborât-ai pre ei când s'au nălțat.
19 Cum s'au făcut întru pustire; îndatăși
s'au stins, pierit au pentru fărădelegea lor.
20 Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în
cetatea ta chipul lor întru nimica vei face.
21 Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei
s'au primenit.
22 Și eu defăimat, și nu am înțăles, dobitoc
m'am făcut la tine,
23 Și eu pururea cu tine, ținutu-m'ai de mâ-
na dreptei mele;
24 Și în sfatul tău m'ai povățuit, și cu slavă
m'ai priimit.
25 Că ce este mie în ceriu? Și dela tine ce am
voit pre pământ?
26 Stinsu-s'au inima mea și trupul meu, Dum-
nezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule,
în veac.
27 Că iată, cei ce se depărtează pre sineși de-
la tine vor pieri, pierdut-ai pre tot cel ce curveș-
te dela tine.
28 Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este,
a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să ves-
tesc cu toate laudele tale în porțile fiicei Sionu-
lui.

Al priceperii lui Asaf, 73.

Pentru ce, Dumnezeule, ai lepădat până în-
tru sfârșit? Iuțitu-s'a mânia ta preste oile
pășunii tale?
2 Adu-ți aminte de adunarea ta, carea ai câș-
tigat dintru început, izbăvit-ai toiagul moște-
nirii tale, muntele Sion acesta, întru carele ai
sălășluit întru dânsul.
3 Ridică mâinile tale preste mândriile lor întru
sfârșit, câte a viclenit vrăjmașul în sfintele tale.
4 Și s'au lăudat cei ce urăsc pre tine în mijlocul
praznicului tău: pus-au semnele sale semne, și
nu au cunoscut,
5 Ca în ieșire deasupra; ca întru o dumbravă
de lemne, cu topoare au tăiat,
6 Ușile lui împreună cu secure și cu daltă au
surpat pre el.
7 Ars-au cu foc sfințitorul tău, în pământ au
spurcat sălașul numelui tău.
8 Zis-au întru inima lor rudeniile lor dimpre-
ună: Veniți, și să stingem toate praznicele lui
Dumnezeu de pre pământ.
9 Semnele lor nu am văzut, nu mai este pro-
roc, și pre noi nu va mai cunoaște.
10 Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjma-

șul, întărâta-va cel protivnic numele tău până
întru sfârșit?
11 Pentru ce întorci mâna ta, și dreapta ta din
mijlocul sânului tău până întru sfârșit?
12 Iară Dumnezeu împăratul nostru mai na-
inte de veac, făcut-au mântuire în mijlocul pă-
mântului.
13 Tu ai întărit întru puterea ta marea, tu ai
zdrobit capetele balaurilor în apă.
14 Tu ai sfărâmat capul balaurului, dat-ai
pre el mâncare noroadelor Ethiopilor.
15 Tu ai rumpt izvoare și șuvoaie, tu ai uscat
râurile Ithamului.
16 A ta este ziua, și a ta este noaptea, tu ai să-
vârșit zorile și soarele.
17 Tu ai făcut toate hotarele pământului, va-
ra și primăvara, tu ai plăzmuit pre ele.
18 Adu-ți aminte de ceasta, vrăjmașul a ocă-
rât pre Domnul, și norodul cel fără-de-minte a
întărâtat numele tău.
19 Nu da hiarelor sufletul ce se mărturisește
ție, sufletele mișeilor tăi nu uita până în sfârșit.
20 Caută spre legământul tău, că s'au um-
plut cei întunecați ai pământului de casele fă-
rădelegilor.
21 Nu se întoarcă smeritul înfruntat: săracul

şi mişelul vor lăuda numele tău.
22. Scoală, Dumnezeule, judecă judecata ta,
adu-ţi aminte de ocara ta, cea de către cel fă-
ră-de-minte, toată ziua.
23. Nu uita glasul rugătorilor tăi; mândria ce-
lor ce urăsc pre tine s'a nălţat pururea.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici, psalm al cântării lui
Asaf, 74

Mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, măr-
turisi-ne-vom ţie şi vom chema numele
tău: povesti-voiŭ toate minunile tale.
3 Când voiŭ lua vreme, eu dreptate voiŭ ju-
deca.
4 Topitu-s'a pământul şi toţi cei ce lăcuesc pre
dânsul, eu am întărit stâlpii lui.
5 Zis-am celor fără-de-lege: Nu faceţi fărăde-
lege, şi celor ce greşesc: Nu vă nălţaţi cornul,
6 Nu ridicaţi întru nălţime cornul vostru, şi
nu grăiţi împrotiva lui Dumnezeu nedreptate.
7 Că nici dintru răsărituri, nici dela apusuri,
nici dela munţii pustii;
8 Că Dumnezeu judecătoriu este, pre cesta
smereşte şi pre cesta nalţă.
9 Că pahar în mâna Domnului, cu vin nea-

mestecat plin de amestecătură, şi au turnat
din cesta în cela, însă drojdiile lui nu s'au
deşertat, bea-vor toţi păcătoşii pământului.
10 Iară eu mă voiŭ bucura în veac, cânta-
voiŭ Dumnezeului lui Iacóv;
11 Şi toate coarnele păcătoşilor voiŭ zdrobi,
şi se va nălţa cornul dreptului.

Întru sfârşit, în cântări, psalm al lui Asaf,
cântare către Asirianul, 75

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Is-
rail mare numele lui.
3 Şi s'a făcut în pace locul lui, şi lăcaşul lui în
Sion;
4 Acolo au zdrobit tăriile arcelor, arma şi sa-
bia şi războiul.
5 Luminezi tu minunat din munţii cei veş-
nici.
6 Turburatu-s'au toţi cei nepricepuţi la inimă;
adormit-au somnul lor şi nu au aflat nimica toţi
bărbaţii bogăţiei în mâinile lor.
7 De certarea ta, Dumnezeul lui Iacóv, ador-
mit-au cei încălecaţi pre cai.
8 Tu înfricoşat eşti, şi cine împrotivă-va-sta
ţie? De atunci mânia ta.

9 Din ceriu auzită ai făcut judecată; pământul s'a temut și a alinat,
10 Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului
11 Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznui ție.
12 Rugați-vă și plătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul lui aduce-vor daruri
13 Celui înfricoșat și carele ia duhurile boierilor, celui înfricoșat mai vârtos decât împărații pământului.

Întru sfârșit, prin Idithum, psalm a lui Asaf, 76

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și au luat aminte mie.
3 În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui, și nu m'am amăgit: lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu.
4 Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m'am veselit; cugetat-am întru sine-mi, și slăbi duhul meu.
5 Apucat-au înaintea strejii ochii mei, turburatu-m'am și nu am grăit.

6 Socotit-am zilele cele de demult, și anii cei vecinici am pomenit, și cugetam.
7 Noaptea cu inima mea cugetam întru sine-mi, și răscolea duhul meu:
8 Au doară în veci va lepăda Domnul, și nu va adauge bine a voi încă?
9 Au până în sfârșit mila sa va tăia? Sfârșit-au graiul cel din neam în neam?
10 Au doară uita-va a se milostivi Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia sa îndurările sale?
11 Și am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui Preainalt.
12 Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că voiu pomeni dintru începutul minunilor tale,
13 Și voiu cugeta întru toate lucrurile tale și întru isprăvile tale mă voiu adânca.
14 Dumnezeule, întru cel sfânt calea ta: cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?
15 Tu ești Dumnezeu carele faci minuni; cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta,
16 Izbăvit-ai cu brațul tău pre norodul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif.
17 Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.

18 Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec.
19 Glasul tunetului tău în roată, luminat-au fulgerele tale lumea: clătitu-s'a și cutremurat s'a făcut pământul.
20 În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.
21 Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău cu mâna lui Moisì și a lui Aaron.

Slavă...

DUPRE A ZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 6*

De înfricoșata zi a venirii tale înfricoșându-mă, Hristoase, și de nemitarnicul județ temându-mă, mă spăimântez și tremur, ca unul ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai nainte de sfârșit întoarce-mă și mă mântuește, Mântuitoriul meu, Multmilostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta naintea divanului tău, atuncea nu va fi mai cinstit împăratul decât os-

tașul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiestecarele din faptele sale sau se va slăvi, sau se va rușina.

Și acum...

De marile dăruri, Preacurată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu singură te-ai învrednicit, căci ai născut cu trup pre Unul din Treime, pre Hristos de-viață-dătătoriul, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, cel bogat în milă și necuprins în îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ceasul de acum această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sânt eu de fapte bune și inima mea s'a tulburat întru mine. că tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea în păcate am cheltuit, și dupre poftele trupului meu umblând, cu totul bucurie dracilor m'am făcut, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Ca întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată am voit să fac voia

ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele carile mă înconjură, m'am făcut de râs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii tale cea asupra păcătoșilor și gătită gheena focului. Și dintru această pricină în deznădăjduire căzând, nicidecum întru simțire de întoarcere venind, pustiu și gol de dragostea cea dela tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce faptă groaznică și îngrețoșată nu am săvârșit cu osârdie și cu sârguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești, trupul mi-am spurcat prin amestecări, duhul cu totul mi-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulările ticălosului meu trup a lucra și a sluji păcatelor am pornit. Și cine dar nu mă va plânge, pre mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pre osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia ta am întărâtat, eu singur urgia ta asupra mea am aflat, eu singur răutate naintea ta am făcut, întrecând și covârșind pre toți cei din veac păcătoși, fără asemănare păcătuind și fără de iertare. Ci de vreme ce ești mult-milostiv și întru milostivire, de-oameni-iubitorule, iată și eu mă arunc pre sineși înaintea înfricoșatului și nesuferitului tău divan și ca atingându-mă de

preacuratele tale picioare, dintru adâncul sufletului meu strig ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-te nedumeririi mele, și amintele la rugăciunea mea și lacrămile mele să nu treci. Primește-mă, pre cel ce mă pocăiesc, și rătăcit fiind, întoarce-mă, și întorcându-mă, îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință drepților, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea păcătosului, întru acele carile spre întărâtarea ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea ta, de-inimi-cunoscătorule Doamne, mărturisindu-mi păcatele, pentru că nu pot să caut și să văz înălțimea cerului, împilat fiind de greutatea păcatelor mele. Deci luminează ochii minții mele și dă-mi umilință spre pocăință, și adăugire de îndemnare spre îndreptare, ca astfel cu bună nădejde și cu adevărată credință la lumea cea de acolo să merg, lăudând și binecuvântând totdeauna Preasfânt Numele tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al priceperii lui Asaf 77

Luați aminte, norodul meu, la legea mea,
plecați urechea voastră spre graiurile gu-
rii mele;
2 Deschide-voiŭ în pilde gura mea, spune-voiŭ
pricinile cele dintru început.
3 Câte am auzit și am cunoscut pre ele, și pă-
rinții noștri au povestit nouă:
4 Nu s'au ascuns dela fiii lor, într'alt neam,
vestind laudele Domnului și puterniciile și mi-
nunile lui, carile au făcut.
5 Și au ridicat mărturie în Iacôv, și lege au pus
în Israil, câte au poruncit părinților noștri ca
să arate pre ele fiilor săi.
6 Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naș-
te, și se vor scula, și vor vesti fiilor săi.
7 Ca să puie în Dumnezeu nădejdea lor și să
nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile
lui să caute,
8 Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoarsă și
amărâtoare, rudă carea nu și-a îndreptat ini-
ma și nu s'a încredințat cu Dumnezeu duhul său.
9 Fiii lui Efrem încordând și săgetând cu ar-
cele, întorsu-s'au în ziua de războiŭ.
10 Nu au păzit legământul lui Dumnezeu și

în legea lui nu au vrut să umble,
11 Și au uitat facerile lui de bine și minunile
lui carile au arătat lor,
12 Înaintea părinților lor, carile au făcut mi-
nuni în pământul Eghipetului, în câmpul Tá-
neus.
13 Desfăcut-au marea și au trecut pre ei, pus-
au apele ca un foale,
14 Și au povățuit pre dânșii în nour ziua, și
toată noaptea întru lumina de foc.
15 Desfăcut-au piatra în pustie și au adăpat
pre ei ca într'un adânc mult;
16 Și au scos apă din piatră și au pogorât ca
niște râuri ape.
17 Și au adaus încă a greși lui, amărât-au pre
cel Preaînalt în loc fără de apă.
18 Și rău au ispitit pre Dumnezeu întru ini-
mile lor, a cere bucate sufletelor lor.
19 Și au grăit împotriva lui Dumnezeu și au
zis: Au doară putea-va Dumnezeu să gătească
masă în pustie?
20 Pentru că au lovit piatra și au curs ape, și
șuvoaiele s'au umplut de apă: au doară și pâine
poate să dea? Sau să gătească masă norodului
său?
21 Pentru aceasta au auzit Domnul și au mai

răbdat, și foc s'a aprins întru Iacóv, și mânia
s'a suit preste Israil,
22 Că nu au crezut întru Dumnezeu, nici au
nădăjduit spre mântuirea lui.
23 Și au poruncit nourilor deasupra și ușile
cerului au deschis
24 Și au plouat lor mannă să mănânce și pâi-
ne cerească au dat lor:
25 Pâine îngerească a mâncat omul, bucate au
trimis lor din destul.
26 Ridicat-au austrul din ceriu și au adus în-
tru puternicia sa vântul Liviei,
27 Și au plouat preste dânșii ca pulberea căr-
nuri și ca nisipul mării pasări zburătoare,
28. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împreju-
rul sălașurilor lor;
29. Și au mâncat și s'au săturat foarte, și pof-
ta lor au adus lor.
30 Nu s'au lipsit de pofta lor. Încă mâncarea
fiind în gura lor,
31 Și mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dân-
șii, și au ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei
aleși ai lui Israil au împiedicat.
32 Întru toate acestea au mai greșit încă și nu
au crezut întru minunile lui:
33 Și s'au stins întru deșertăciune zilele lor și

anii lor cu sârguință.
34 Când ucidea pre dânșii, atuncea căutau pre
el și se întorceau și mânecau la Dumnezeu,
35 Și-și aduceau aminte că Dumnezeu ajuto-
rul lor este, și Dumnezeul cel Preaînalt izbăvi-
torul lor este
36 Și iubeau pre dânsul în gura lor, și cu limba
lor mințeau lui;
37 Ci inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nici
se încredințau întru legământul lui.
38. Dară el este îndurat, și va curăți păcatele
lor, și nu va strica, și va înmulți a întoarce iuți-
mea sa și nu va aprinde toată mânia sa;
39 Și și-au adus aminte că trup sânt, duh ce tre-
ce și nu se întoarce;
40 De câte ori au amărât pre dânsul în pustie,
mâniat-au pre dânsul în pământ fără de apă?
41 Și s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu,
și pre cel Sfânt al lui Israil au întărâtat.
42 Și nu și-au adus aminte de mâna lui, în zi-
ua în carea au izbăvit pre ei din mâna celui ce-i
necăjea,
43 Cum au pus în Eghípet semnele sale și mi-
nunile sale în câmpul Táneos;
44 Și au întors în sânge râurile lor și fântâni-
le lor, ca să nu bea:

45 Trimis-au asupra lor muscă câinească, și au
mâncat pre ei, și broaște, și au stricat pre dânșii;
46 Și au dat păduchinii roadele lor, și ostene-
lele lor lăcustei;
47 Omorât-au cu grindină viile lor și dudii lor
cu brumă;
48 Și au dat grindinei dobitoacele lor și ave-
rea lor focului;
49 Trimis-au asupra lor mânia iuțimii sale, iu-
țime și mânie și necaz, trimitere prin îngeri nă-
sălnici.
50 Cale au făcut cărării mâniei sale, și nu au
cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor
în moarte au închis,
51 Și au bătut pre tot cel întâiu născut în pă-
mântul Eghipetului, începătura a toată truda
lor în sălașurile lui Ham.
52 Și au ridicat ca pre niște oi pre norodul
său, și i-au dus ca pre o turmă în pustie,
53 Și i-au povățuit întru nădejde, și nu s'au în-
fricoșat, și pre vrăjmașii lor a acoperit marea.
54 Și au dus pre dânșii în muntele sfințeniei sa-
le, în muntele acesta, pre carele a câștigat dreap-
ta lui,
55 Și au izgonit dela fața lor neamuri și cu sorți
au dat lor pământul cu funii de împărțire, și au

sălășluit în sălașurile lor semințiile lui Israil
56 Și au ispitit și au amărât pre Dumnezeul
cel Preaînalt, și mărturiile lui nu au păzit,
57 Și s'au întors și s'au lepădat ca și părinții
lor, întorsu-s'au întru arc strâmb,
58 Și au mâniat pre dânsul în dealurile lor, și
întru cele cioplite ale lor au întărâtat pre dânsul.
59 Auzit-au Dumnezeu și au trecut cu vede-
rea și au defăimat foarte pre Israil;
60 Și au lepădat cortul Silomului, sălașul în
carele au sălășluit între oameni.
61 Și au dat întru robie tăria lor și frumuse-
țea lor în mâinile vrăjmașilor,
62 Și au închis în sabie pre norodul său și moș-
tenirea sa au trecut cu vederea.
63 Pre tinerii lor a mâncat focul și fecioarele
lor nu s'au jelit[1];
64 Preoții lor în sabie au căzut și văduvile lor
nu vor fi plânse.
65 Și s'au ridicat, precum cel ce doarme, Dom-
nul, ca un tare și amețit de vin,
66 Și au lovit pre vrăjmașii lui dindărăt, oca-
ră veciniсă au dat lor.
67 Și au lepădat sălașul lui Iosif și seminția
lui Efrem nu au ales,
68 Și au ales seminția Iudei, muntele Sionu-

lui, carele au iubit,
69 Şi au zidit ca a inorogului sfinţenia sa pre
pământ, intemeiatu-o-au pre dânsa în veac.
70 Şi au ales pre David robul său, şi au luat pre
el dela turmele oilor.
71 Dela cele fătătoare au luat pre dânsul, ca să
pască pre Iacóv robul său, şi pre Israil moşte-
nirea sa;
72 Şi a păscut pre dânşii întru nerăutatea i-
nimii sale, şi întru priceperile mâinilor sale a
povăţuit pre ei.

Slavă...

Psalm al lui Asaf, 78.

Dumnezeule, venit-au neamuri în moşteni-
rea ta, spurcat-au sfânt lăcaşul tău,
2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poa-
me; pus-au stârvurile robilor tăi mâncări pase-
rilor cerului, trupurile celor cuvioşi ai tăi, fia-
relor pământului;
3 Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ie-
rusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.
4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjo-
cură şi râs celor dimprejurul nostru.
5 Până când, Doamne, te vei mânia până în
sfârşit, aprinde-se-va ca focul râvna ta?

6 Varsă mânia ta preste neamurile carile nu
te cunosc şi preste împărăţiile carile numele
tău nu au chemat,
7 Că au mâncat pre Iacóv şi locul lui au pustiit.
8 Nu pomeni fărădelegile noastre cele de de-
mult, degrab întâmpine pre noi îndurările ta-
le, Doamne, că am sărăcit foarte.
9 Ajută nouă, Dumnezeule, mântuitorul nos-
tru, pentru slava numelui tău, Doamne, izbă-
veşte pre noi şi curăţeşte păcatele noastre, pen-
tru numele tău;
10 Nu cândva să zică neamurile: Unde este
Dumnezeul lor? Şi să se cunoască întru neamuri
înaintea ochilor noştri izbânda sângelui robi-
lor tăi celui vărsat.
11 Să intre înaintea ta suspinul celor ferecaţi,
după mărirea braţului tău păzeşte pre fiii ce-
lor omorâţi.
12 Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori în
sânul lor ocara lor, cu carea au ocărât pre tine
Doamne.
13 Iară noi, norodul tău şi oile păşunii tale
mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, în veac, în
neam şi în neam vom vesti lauda ta.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba, mărturie a lui Asaf, psalm pentru Assirianul. 79

Cel ce paști pre Israil, ia aminte, cel ce povățuiești ca pre o oaie pre Iosif, cel ce șezi
pre Heruvimi, ivește-te.
3 Înaintea lui Efrem și Veniamin și Manassi
deșteaptă puternicia ta și vino spre a mântui
pre noi.
4 Dumnezeule, întoarce pre noi și arată fața
ta, și ne vom mântui.
5 Doamne, Dumnezeul puterilor, până când
te vei mânia spre ruga robilor tăi?
6 Hrăni-vei pre noi cu pâine de lacrămi și ne
vei adăpa cu lacrămi întru măsură?
7 Pus-ai pre noi întru prigonire vecinilor noș-
tri, și vrăjmașii noștri au batjocurit pre noi.
8 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre
noi și arată fața ta, și ne vom mântui.
9 Via din Eghipet ai mutat, gonit-ai neamuri
și ai răsădit pre ea;
10 Cale ai făcut înaintea ei și ai răsădit rădă-
cinile ei, și a umplut pământul;
11 Acoperit-a munții umbra ei și mlădițele ei
chedrii lui Dumnezeu;
12 Întins-a vițele sale până la mare și până la

râuri odraslele sale.
13 Pentru ce ai surpat gardul ei și culeg pre ea
toți cei ce trec pre cale?
14 Stricat-a pre ea vierul din pădure, și por-
cul sălbatic o a păscut.
15 Dumnezeul puterilor, întoarce-te dară, și
caută din ceriu și vezi, și cercetează via aceasta
16 Și săvârșește pre ea, pre carea a sădit dreap-
ta ta, și pre fiul omului, carele ai întărit ție.
17 Arsă fiind cu foc și săpată afară, de certa-
rea feței tale vor pieri.
18 Facă-se mâna ta preste bărbatul dreptei ta-
le și preste fiul omului, pre carele ai întărit ție.
19 Și nu ne vom depărta dela tine: viia-vei pre
noi, și numele tău vom chema.
20 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce
pre noi și arată fața ta, și ne vom mântui.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Psalm al lui Asaf 80.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutoriului nostru, strigați Dumnezeului lui Iacov;
2 Luați psalm și dați timpină, psaltire înfru-
museţată cu alăută:
3 Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în zi-
ua cea bunevestită a praznicului vostru;
4 Că porunca lui Israil este, și judecata Dum-

nezeului lui Iacóv.
6 Mărturie în Iosif au pus pre ea când a ieșit
el din pământul Eghipetului; limba carea nu a
știut a auzit;
7 Scos-au de sub sarcină spatele lui, mâinile
lui în coșniță au robit.
8 Întru necaz m'ai chemat, și te-am izbăvit;
auzitu-te-am în ascunderea viforului, cercatu-
te-am la apa împrotivă-grăirii.
9 Auzi, norodul meu, și voiŭ mărturisi ție, Is-
raile, de vei auzi pre mine:
10 Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te
vei închina la dumnezeu strein:
11 Că eu sânt Domnul Dumnezeul tău, cel ce
te-am scos din pământul Eghipetului, lărgește
gura ta și voiŭ umplea pre ea.
12 Și nu a auzit norodul meu glasul meu, și
Israil nu a luat aminte mie:
13 Și am slobozit pre dânșii dupre meșteșu-
gurile inimilor lor, merge-vor întru meșteșu-
gurile lor
14 De m'ar fi auzit norodul meu, Israil în că-
ile mele de ar fi umblat,
15 Întru nimic pre vrăjmașii lor aș fi smerit,
și asupra celor ce necăjesc pre dânșii aș fi pus
mâna mea.

16 Vrăjmașii Domnului au mințit lui, și va fi
vremea lor în veac.
17 Și au hrănit pre ei din grăsimea grâului, și
cu miere din piatră au săturat pre dânșii.

Slavă...

Psalm al lui Asaf 81

Dumnezeu au stătut în adunarea dumneze-
ilor, și în mijloc pre dumnezei va judeca.
2 Până când judecați nedreptate, și fețele pă-
cătoșilor primiți?
3 Judecați sirimanului și săracului, pre cel
smerit și pre cel sărac îndreptățiți;
4 Scoateți pre cel sărac și pre cel mișel, din
mâna păcătosului izbăviți pre dânsul.
5 Nu au cunoscut, nici au priceput, întru în-
tunerec umblă: clătească-se toate temeliile pă-
mântului.
6 Eu am zis: Dumnezei sânteți și fii ai Celui
Preainalt toți;
7 Voi însă ca oamenii veți muri, și ca unul din-
tre boieri veți cădea.
8 Scoală, Dumnezeule, judecă pământul, că
tu vei moșteni întru toate neamurile.

Cântare a psalmului lui Asaf 82

Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să
nu taci, nici să te îmblânzești, Dumneze-
ule;
3 Că iată vrăjmașii tăi s'au întărâtat, și cei ce
urăsc pre tine au ridicat capul,
4 Asupra norodului tău au meșteșugit gând
și s'au sfătuit împrotiva sfinților tăi.
5 Zis-au: Veniți și să pierdem pre dânșii din-
tru neamuri și nu se mai pomenească numele
lui Israil încă.
6. Că s'au sfătuit întru o unire dimpreună, îm-
protiva ta legământ au legat.
7 Sălașurile Idumeilor și Ismailtenii, Moáv și
Agarénii,
8. Ghevál și Ammón și Amalik, și cei de alt
neam cu cei ce lăcuesc în Tir;
9. Că și Assúr a venit împreună cu dânșii, fă-
cutu-s'au spre ajutoriu fiilor lui Lót.
10 Fă lor ca lui Madiam și Sisarii, ca lui Iavín
la râul Kissón,
11 Pierit-au în Aendor, făcutu-s'au ca gunoi-
ul pământului.
12 Pune pre boierii lor ca pre Oriv și Ziv și Ze-
veè și Salmană, pre toți boierii lor,

Carii au zis: Să moștenim nouă jertfelni-
cul lui Dumnezeu.
14 Dumnezeul meu, pune pre ei ca o roată, ca
pre o trestie naintea feței vântului.
15 Ca un foc ce va arde pădurea, ca o văpaie
ce va mistui munții.
16 Așa vei goni pre dânșii întru viforul tău și
întru mânia ta vei turbura pre ei.
17 Umple fețele lor de ocară, și vor căuta nu-
mele tău, Doamne.
18 Rușineze-se și să se turbure în veacul vea-
cului, și să se înfrunteze și să piară;
19 Și să cunoască ei că numele îți este Dom-
nul, tu Unul cel Preaînalt preste tot pământul.

Întru sfârșit, pentru teascuri, fiilor lui Korè, psalm, 83

Cât sânt de iubite sălașurile tale, Doamne
al puterilor
3 Dorește și se sfârșește sufletul meu spre
curțile Domnului, inima mea și trupul meu s'au
bucurat de Dumnezeul cel viu.
4 Că pasărea și-a aflat eiși casă și turturelele cuib
eiși, unde va pune puii săi: altarele tale, Doamne
al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

5 Fericiți cari lăcuiesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6 Fericit bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine: suișuri în inima sa a pus,

7 În valea plângerii, în locul carele a pus; că blagoslovenie va da cel ce pune lege

8 Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

9 Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, pleacă urechea, Dumnezeul lui Iacóv.

10 Scutitoriul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

11 Că mai bună o zi în curțile tale decât mii: ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcui în sălașurile păcătoșilor.

12 Căci milă și adevăr iubește Domnul, Dumnezeu har și slavă va da; Domnul nu va lipsi de bunătăți pre cei ce umblă în nerăutate.

13 Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit omul ce nădăjduiește întru tine.

Întru sfârșit fiilor lui Korè, psalm, 84.

Bine ai voit, Doamne, pământului tău, întors-ai robia lui Iacóv;

3 Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

4 Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de către mânia iuțimii tale.

5 Întoarce pre noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, și întoarce iuțimea ta dela noi.

6 Au doară în veci te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia ta din neam în neam?

7 Dumnezeule, tu întorcându-te vei viia pre noi, și norodul tău se va veseli de tine.

8 Arată nouă, Doamne, mila ta, și mântuirea ta dă nouă.

9 Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace preste norodul său, și preste cei cuvioși ai săi, și preste cei ce își întorc inima spre dânsul.

10 Însă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să sălășluiască slava în pământul nostru.

11 Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat,

12 Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cerin a privit:

13 Că Domnul va da bunătate, și pământul nostru va da rodul său;

14 Dreptatea înaintea lui va merge și va pune în cale pașii săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și după* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 2*

Având, suflete al meu, leacul pocăinței, apropie-te lăcrămând, cu suspinuri strigând Tămăduitorului sufletelor și trupurilor: Slobozește-mă, de-oameni-iubitorule de greșalele mele și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu vameșul, și-mi dăruiește, Dumnezeule, iertare păcatelor și mă mântuiește.

Slavă...

Pocăința vameșului nu am râvnit și lacrămile curvei nu am câștigat, că sânt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea ta mă mântuiește, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitoriu de oameni.

Și acum...

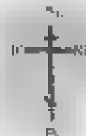
Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să dăruiască nouă iertare de păcate, mai nainte de sfârșit, și mare milă.

Doamne miluiește, *de 40 de ori*,

și rugăciunea aceasta.

Strălucește întru inimile noastre, de-oameni-iubitoriule Stăpâne, cea a cunoașterii Dumnezeirii Tale neamestecată lumină, și ai minții noastre ochii deschide spre înțelegerea evanghelicestilor tale propovăduiri. Împlântă întru noi și frica fericitelor Tale porunci, ca poftele cele trupești toate călcând, duhovnicească viețuire să petrecem, toate cele spre bună-plăcerea Ta, și cugetând, și făcând. Că Tu ești luminarea și sfințirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și întrutot-sfântului, și bunului, și de-viață-făcătoriului Tău Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune a lui David, 85

Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sânt eu.
2 Păzește sufletul meu, căci cuvios sânt; mântuiește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduiește spre tine.
3 Miluiește-mă, Doamne, căci către tine voiŭ striga toată ziua.
4 Veselește sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu.
5 Că tu, Doamne, ești bun și blând și multmilostiv tuturor celor ce cheamă pre tine
6 Pleacă urechea, Doamne, spre rugăciunea mea și ia aminte glasul rugii mele.
7 În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.
8 Nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne, și nu este dupre lucrurile tale.
9. Toate neamurile, câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău,
10 Că mare ești tu, și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu, Unul.
11 Povățuiește-mă, Doamne, în calea ta, și voiŭ merge întru adevărul tău: veselească-se inima

mea ca să se teamă de numele tău.
12 Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea, și voiŭ slăvi numele tău în veac,
13 Căci mila ta mare este preste mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
14 Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari a căutat sufletul meu, și nu au pus pre tine înaintea lor.
15 Și tu, Doamne, Dumnezeul meu, ești îndurat și milostiv, îndelung-răbdătoriu și multmilostiv și adevărat.
16 Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria ta slujnicului tău și mântuiește pre fiul slujnicei tale.
17 Fă cu mine semn spre bine, și să vază cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Fiilor lui Kore, psalm al cântării, 86.

Temeliile lui în munții cei sfinți: iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate sălașurile lui Iacóv.
3 Preaslăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.
4 Pomeni-voiŭ de Raáv și de Vavilon celor ce

cunosc pre mine; și iată cei de alt neam, și Ti-
rul și norodul Ethiopilor, aceștia s'au născut a-
colo.
5 Maică Sion, va zice omul, și om s'a născut în-
tru dânsa, și însuși au întemeiat pre dânsa
cel Preaînalt.
6 Domnul va povesti în scriptura noroadelor
și a boierilor acestora ce s'au născut în el.
7 Precum celor ce se veselesc, tuturor lăcașul
întru tine este.

Cântare a psalmului, fiilor lui Koré, întru sfâr-
șit, pentru Maeléth spre a răspunde cuvânt spre
priceperea lui Ethàm Israilteanul, 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua
am strigat, și noaptea înaintea ta.
3 Între înaintea ta rugăciunea mea, pleacă u-
rechea ta spre ruga mea.
4 Că s'a umplut de rele sufletul meu, și viața
mea de iad s'a apropiat;
5 Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groa-
pă, făcutu-m'am ca un om neajutorit.
6 Între cei morți slobod: ca cei răniți ce dorm
în mormânt, de carii nu ți-ai mai adus aminte,
și ei dela mâna ta s'au lepădat.

7 Pusu-m'au în groapa cea mai dedesupt, în-
tru cele întunecate și în umbra morții.
8 Asupra mea s'a întărit iuțimea ta, și toate
valurile tale ai adus preste mine.
9 Depărtat-ai pre cunoscuții mei dela mine,
pusu-m'au urăciune loruși, dutu-m'am și nu
am ieșit.
10 Ochii mei au slăbit de sărăcie: strigat-am
către tine, Doamne, toată ziua, tins-am către ti-
ne mâinile mele.
11 Au doară morților vei face minuni? Au tă-
măduitorii vor învia pre ei, și se vor mărturisi
ție?
12 Au doară spune-va cineva în mormânt mi-
la ta, și adevărul tău în pierzanie?
13 Au cunoaște-se-vor în întunerec minunile
tale și dreptatea ta în pământ uitat?
14 Și eu către tine, Doamne, am strigat, și di-
mineața rugăciunea mea te va întâmpina.
15 Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, în-
torci fața ta dela mine?
16 Sărac sânt eu și întru ostenele din tinere-
țele mele, și nălțându-mă m'am smerit și m'am
mâhnit.
17 Preste mine au venit mâniile tale, înfrico-
șările tale m'au turburat,

18 Încunjuratu-m'au ca apa toată ziua, cu-
prinsu-m'au împreună.
19 Depărtat-ai dela mine prieten și vecin, și
pre cunoscuții mei din ticăloșie.

Slavă...

A priceperii lui Ethám Israiliteanul 88

Milele tale, Doamne, în veac voiŭ cânta,
în neam și în neam vesti-voiŭ adevărul
tău în gura mea,
3 Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceriuri
se va găti adevărul tău
4 Legat-am legământ celor aleși ai mei, jura-
tu-m'am lui David, robului meu.
5 Până în veac voiŭ găti sămânța ta și voiŭ zi-
di în neam și în neam scaunul tău.
6. Mărturisi-vor ceriurile minunile tale, Doam-
ne, și adevărul tău în adunarea sfinților.
7. Că cine în nouri se va potrivi cu Domnul, a-
semăna-se-va Domnului între fiii lui Dumnezeu?
8 Dumnezeu, cel ce se proslăvește în sfatul sfin-
ților, mare și înfricoșat este preste toți cei dim-
prejurul lui.
9 Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este ase-
menea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău
împrejurul tău.

10 Tu stăpânești puterea mării, și pornirea
valurilor ei tu potolești.
11 Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru,
întru brațul puterii tale ai risipit pre vrăjmașii
tăi.
12 Ale tale sânt ceriurile, și al tău este pămân-
tul, lumea și plinirea ei tu ai întemeiat.
13 Miazănoaptea și marea tu ai zidit, Thavór-
iul și Ærmonul întru numele tău se vor bucura.
14. Brațul tău este cu putere, întărească-se mâ-
na ta, nalțe-se dreapta ta.
15. Dreptatea și judecata gătirea scaunului tău,
mila și adevărul vor merge naintea feței tale.
16. Fericit norodul carele cunoaște strigarea:
Doamne, întru lumina feței tale vor merge
17 Și întru numele tău se vor bucura toată zi-
ua, și întru dreptatea ta se vor înălța.
18 Că lauda puterii lor tu ești, și întru buna
vrerea ta se va nălța cornul nostru.
19 Că a Domnului este sprijineala, și a Sfân-
tului lui Israil, Împăratului nostru.
20 Atunci ai grăit în vedenii fiilor tăi și ai zis:
Pus-am ajutoriu asupra unui tare, nălțat-am
ales dintru norodul meu:
21 Aflat-am pre David, robul meu, cu untde-
lemn sfânt al meu am uns pre el.

22 Pentru că mâna mea va ajuta lui, și brațul
meu va întări pre dânsul;
23 Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fă-
rădelegii nu va adauge a face lui rău;
24 Și voiû tăia dela fața lui pre vrăjmașii lui,
și pre cei ce urăsc pre el voiû înfrânge
25 Și adevărul meu și mila mea cu dânsul, și
întru numele meu se va nălța cornul lui;
26 Și voiû pune în mare mâna lui și în râuri
dreapta lui.
27 Acela va chema pre mine: Tatăl meu ești
tu, Dumnezeul meu și sprijinătoriul mântuirii
mele;
28 Și eu întâiû-născut voiû pune pre dânsul,
înalt mai mult decât împărații pământului.
29 În veac voiû păzi lui mila mea, și legămân-
tul meu credincios lui;
30 Și voiû pune în veacul veacului sămânța lui,
și scaunul lui precum zilele cerului.
31 De vor părăsi fiii lui legea mea și dupre ju-
decățile mele nu vor umbla,
32 Dreptățile mele de vor spurca, și porun-
cile mele nu vor păzi,
33 Cerceta-voiû întru toiag fărădelegile lor, și
întru bătăi nedreptățile lor,
34 Dară mila mea nu voiû risipi dela dânșii,

nici voiû face nedreptate întru adevărul meu,
35 Nici voiû spurca legământul meu, și cele
ce ies prin buzele mele nu voiû defăima.
36 O dată m'am jurat întru cel sfânt al meu,
au minți-voiû lui David?
37 Sămânța lui în veac va rămânea, și scau-
nul lui ca soarele înaintea mea,
38 Și ca luna săvârșită în veac; și martur în
cer, credincios.
39 Dară tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-
ai pre unsul tău;
40 Surpat-ai legământul robului tău, spur-
cat-ai în pământ sfințenia lui.
41 Oborât-ai toate gardurile lui, pus-ai întă-
riturile lui frică;
42 Jefuitu-au pre el toți cei ce călătoreau în ca-
le, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.
43 Înălțat-ai dreapta celor ce necăjesc pre dân-
sul, veselit-ai pre toți vrăjmașii lui;
44 Întors-ai ajutorul sabiei lui și nu ai apă-
rat pre el în războiu.
45 Stricatu-l-ai din curăția lui, scaunul lui în
pământ ai surpat;
46 Împuținat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai
preste dânsul rușine.
47 Până când, Doamne, te întorci până în

sfârşit? Aprinde-se-va ca focul mânia ta?
48 Adu-ţi aminte ce este făptura mea, au doară în deşert ai zidit pre toţi fiii oamenilor?
49 Cine este omul, carele va fi viu şi să nu vază moarte? Să-şi izbăvească sufletul din mâna iadului?
50 Unde sânt milele tale cele dintru început, Doamne, cu carile te-ai jurat lui David întru adevărul tău?
51 Adu-ţi aminte, Doamne, de ocara robilor tăi, carea o am ţinut în sânul meu, a multe neamuri,
52 Cu carea au ocărât vrăjmaşii tăi, Doamne, cu carea au ocărât schimbarea Unsului tău.
53 Bine este cuvântat Domnul în veac. Fie, fie.

Slavă...

Rugăciune a lui Moisi omul lui Dumnezeu, 89

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam şi în neam;
3 Mai nainte de ce s'au făcut munţii şi s'a plăzmuit pământul şi lumea, şi din veac şi până în veac Tu Eşti.
4 Nu întoarce pre om întru smerenie; şi ai zis: Întoarceţi-vă, fiii oamenilor.

5 Că o mie de ani înaintea ochilor tăi, Doamne, ca ziua de ieri, carea a trecut, şi o streajă în noapte.
6 Defăimările lor ani vor fi: dimineaţa, precum iarba trece, dimineaţa va înflori şi va trece, de cu seară va cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca.
7 Pentru că ne-am stins întru mânia ta şi întru iuţimea ta ne-am turburat.
8 Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feţei tale.
9 Că toate zilele noastre s'au stins, şi întru mânia ta ne-am stins;
10 Anii noştri ca un păianjen s'au socotit. Zilele anilor noştri, întru dânşii şaptezeci de ani, iar dacă în puteri, optzeci de ani, şi mai-multul lor osteneală şi durere; că a venit blândeţe preste noi, şi ne vom pedepsi.
11 Cine cunoaşte puterea mâniei tale, şi de frica ta iuţimea ta să numere?
12 Dreapta ta aşa cunoscută fă mie, şi pre cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune.
13 Întoarce-te, Doamne. Până când? Şi te înduplecă spre robii tăi.
14 Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit

15 În toate zilele noastre ne-am veselit: pentru zilele întru carile ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut rele.
16 Și caută preste robii tăi și preste lucrurile tale și povățuiește pre fiii lor,
17 Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre îndreptează preste noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează.

Laudă a cântării lui David, nescrisă deasupra la Iudei, **90**

Cel ce lăcuește întru ajutoriul celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului ceriului va sălășlui.
2 Zice-va Domnului: Sprijinătoriul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voiŭ nădăjdui spre dânsul,
3 Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburătoriu.
4 Cu spatele sale va umbri ție, și subt aripile lui vei nădăjdui; cu armă te va înconjura adevărul lui.
5 Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6 De lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare, și de dracul cel de amiazăzi.
7 Cădea-va despre laturea ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dară către tine nu se va apropia:
8 Fără numai cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9 Că tu, Doamne, nădejdea mea: pre cel Preaînalt ai pus scăpare ție.
10 Nu va veni către tine răul, și bătaie nu se va apropia întru sălașul tău,
11 Că îngerilor săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12 Pre mâini te vor ridica, pentru ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău;
13 Preste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca preste leu și preste balaur.
14 Că spre mine a nădăjduit, și voiŭ izbăvi pre el; acoperi-voiŭ pre el, că a cunoscut numele meu.
15 Striga-va către mine, și voiŭ auzi pre el, cu dânsul sânt în necaz, scoate-voiŭ pre dânsul și-l voiŭ slăvi.
16 Cu lungime de zile voiŭ umple pre el și voiŭ arăta lui mântuirea mea.

Slavă ...

DUPRE A DOUĂSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele acestea, glas 2*

Doamne, cela ce ai primit lacrămile curvei și ale lui Petru, și pre vameșul care dintru adânc a suspinat ai îndreptățit, și spre mine, carele cu umilință cad înaintea ta, îndură-te, Mântuitoriule, și mă miluiește.

Slavă...

Milostivește-te spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește, Stăpâne, și ca pre Hananeanca mă miluiește, dupre mare mila ta.

Și acum...

Maica Luminii, binecuvântată de-Dumnezeu-Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, cel unul bun și de-oameni-iubitoriu, cel unul milostiv și blând, cel unul adevărat și drept, cel unul îndurat și mi-

lostiv Dumnezeul nostru, vie puterea ta preste mine netrebnic robul tău și întărească-mă cu buna vestire a dumnezeieștii tale învățături. Stăpâne și de-oameni-iubitoriule, de-bine-iubitoriule, de-milostivire-iubitoriule, luminează cele dinlăuntru ale mele și toate mădularile cu voia ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea și lucrarea diavolului. Și dăruiește-mi, dupre bunătatea ta, ale tale să înțeleg, ale tale să cuget, și întru voile tale să petrec, cu a ta temere să mă tem, spre a face cele bineplăcute ție până la cea mai de pre urmă a mea suflare. Ca, dupre cea nepovestită mila ta, împreună să-mi păzești trupul și sufletul și mintea și gândurile, biserică nesupărată de toate cursele ce-mi stau înainte. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea ta și să nu mă părăsești, pre păcătosul și necuratul și nevrednic robul tău. Că tu ești sprijinătoriul meu și întru tine este cântarea mea pururea, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalm al cântării, întru ziua Sâmbetei 91

Bine este a se mărturisi Domnului și a cânta numelui tău, Preaînalte,
3 A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea,
4 În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.
5 Că m'ai veselit, Doamne, întru facerile tale, și întru lucrurile mâinilor tale mă voiu bucura.
6 Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne; foarte s'au adâncat gândurile tale.
7 Bărbatul fără de minte nu va cunoaște, și cel neînțelegătoriu nu va înțelege acestea.
8 Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și s'au ivit toți cei ce lucrează fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.
9 Iară tu Preaînalt în veac, Doamne;
10 Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, că iată vrăjmașii tăi vor pieri, și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.
11 Și se va nălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras,
12 Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei, și întru cei vicleni ce se scoală asupra mea auzi-va urechea mea.

13 Dreptul ca finicul va înflori, și ca și chedrul cel din Livan se va înmulți.
14 Sădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori;
15 Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse și binepătimind vor fi.
16 Ca să vestească ei că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

Întru ziua cea înainte de Sâmbătă, când s'a făcut pământul laudă a cântării lui David 92

Domnul au împărățit, întru podoabă s'au îmbrăcat, îmbrăcatu-s'au Domnul întru putere și s'au încins: pentru că au întărit lumea, carea nu se va clăti.
2 Gata este scaunul tău de atuncea, din veac Tu Ești.
3 Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor:
4 Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
5 Minunate înălțările mării, minunat întru cele nalte Domnul.
6 Mărturiile tale s'au încredințat foarte, ca-

sei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru în-
delungare de zile.

Psalm al lui David, întru a patra a Sâmbetei. 93.

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumne-
zeul izbândirilor cu îndrăzneală au stătut,
2 Înalţă-te, cela ce judeci pământul, răsplă-
teşte răsplătirea celor mândri.
3 Până când păcătoşii, Doamne, până când
păcătoşii se vor făli,
4 Spune-vor şi vor grăi nedreptate, grăi-vor
toţi cei ce lucrează fărădelegea?
5 Pre norodul tău, Doamne, au smerit, şi moş-
tenirea ta au dosădit,
6 Pre văduvă şi pre sărac au omorât, şi pre ne-
mernic au ucis;
7 Şi au zis: Nu va vedea Domnul, nici va inţă-
lege Dumnezeul lui Iacov.
8. Ci inţălegeţi, cei fără de minte întru norod,
şi cei nebuni cândva înţelepţiţi-vă.
9 Cel ce au sădit urechea, au nu aude, sau cel
ce au plăzmuit ochiul, au nu înţălege?
10 Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va vă-
di, cel ce învaţă pre om cunoaştere;
11 Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că
deşarte sânt.

12 Fericit omul ori pre carele vei pedepsi,
Doamne, şi din legea ta vei învăţa pre el
13 Ca să-l îmblânzeşti din zilele cele răsălni-
ce, până ce se va săpa păcătosului groapă.
14 Că nu va lepăda Domnul pre norodul său,
şi moştenirea sa nu va părăsi,
15. Până ce dreptatea se va întoarce întru judecată,
şi cei ce se ţin de dânsa, toţi cei drepţi la inimă.
16 Cine se va scula cu mine asupra celor ce vi-
clenesc? Sau cine va sta împreună cu mine
asupra celor ce lucrează fărădelegea?
17 De nu ar fi fost că Domnul au ajutat mie,
puţin şi ar fi lăcuit în iad sufletul meu.
18 De am zis: Clătitu-s'a piciorul meu, mila
ta, Doamne, a ajutat mie:
19 Dupre mulţimea durerilor mele în inima
mea, mângâierile tale au veselit sufletul meu.
20 Să nu fie împreună cu tine scaunul fără-
delegii, cel ce plăzmuieşte trudă preste poruncă.
21 Vâna-vor asupra sufletului dreptului şi sân-
ge nevinovat vor osândi.
22. Şi s'au făcut mie Domnul spre scăpare, şi
Dumnezeul meu spre ajutoriul nădejdii mele,
23 Şi va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor,
şi dupre viclenia lor va pierde pre dânşii Dom-
nul Dumnezeu.

Slavă...

Laudă a cântării lui David, nescrisă deasupra
a Evrei. 94

**Veniți să ne bucurăm Domnului, și să stri-
găm lui Dumnezeu, Mântuitoriului nos-
tru;
2 Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire și
în psalmi să strigăm lui.
3 Că Dumnezeu mare este Domnul și Împă-
rat mare preste tot pământul;
4 Că în mâna lui sânt marginile pământului,
și nălțimile munților ale lui sânt.
5 Că a lui este marea, și el o au făcut, și usca-
tul mâinile lui au plăzmuit.
6 Veniți să ne închinăm și să cădem lui, și să
plângem înaintea Domnului, celui ce ne-au fă-
cut pre noi;
7 Că acela este Dumnezeul nostru, și noi no-
rodul pășunii lui și oile mâinii lui. Astăzi, de
veți auzi glasul lui,
8 Nu vă învârtoșați inimile ca întru întărâta-
re, precum în ziua ispitirii în pustie,
9 Unde m'au ispitit părinții voștri, cercatu-
m'au și au văzut lucrurile mele.
10 Patruzeci de ani m'am scârbit spre nea-
mul acela, și am zis: Pururea rătăcesc cu ini-
ma, iară ei nu au cunoscut căile mele.
11 Că m'am jurat întru mânia mea: De vor
intra întru odihna mea.**

Laudă a cântării lui David, când s'a zidit casa
după robie, nescrisă deasupra la Evrei. 95

**Cântați Domnului cântare nouă, cântați
Domnului tot pământul;
2 Cântați Domnului, binecuvântați numele
lui, binevestiți din zi în zi mântuirea lui;
3 Vestiți întru neamuri slava lui, în toate no-
roadele minunile lui.
4 Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfri-
coșat mai presus decât toți dumnezeii:
5 Că toți dumnezeii păgânilor draci sânt; da-
ră Domnul cerurile au făcut.
6 Mărturisire și frumusețe naintea lui, sfin-
țenie și mare cuviință întru sfințirea lui.
7 Aduceți Domnului, părinții neamurilor,
aduceți Domnului slavă și cinste;
8 Aduceți Domnului slavă numelui lui, ridi-
cați jertfe și intrați în curțile lui;
9 Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă
a lui, să se clătească de fața lui tot pământul.**

10 Spuneți întru neamuri că Domnul au împărățit, că au întărit lumea carea nu se va clăti, judeca-va noroadele întru dreptate.
11 Veselească-se ceriurile, și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei.
12 Bucura-se-vor câmpii și toate câte sânt întru dânșii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii
13 De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul: judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

Psalm al lui David, când pământul lui s'a așezat, nescris deasupra la Iudei, 96.

Domnul au împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.
2 Nour și negură împrejurul lui, dreptate și judecata îndreptarea scaunului lui.
3 Foc înaintea lui va merge, și va arde împrejur pre vrăjmașii lui,
4 Strălucit-au fulgerele lui lumii: văzut-a, și s'a clătit pământul.
5 Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.
6 Vestit-au ceriurile dreptatea lui, și au văzut toate noroadele slava lui.
7 Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă întru idolii lor: închinați-vă lui toți îngerii lui.
8 Auzit-a și s'a veselit Sionul, și s'au bucurat fiicele jidovimii pentru judecățile tale, Doamne;
9 Că tu ești Domn Preaînalt preste tot pământul, foarte te-ai preaînălțat mai presus decât toți dumnezeii.
10 Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele viclene; păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului va izbăvi pre dânșii.
11 Lumină a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima veselie.
12 Veseliți-vă, cei drepți, întru Domnul, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui.

Slavă...

Psalm al lui David, 97

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate au făcut Domnul: mântuitu-o-a pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.
2 Cunoscută au făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea sa.
3 Pomenit-au mila sa lui Iacov și adevărul său

casei lui Israil; văzut-au toate marginile pământu-
lului mântuirea Dumnezeului nostru.
4 Strigați lui Dumnezeu tot pământul, glăsu-
iți și vă bucurați și cântați;
5 Cântați Domnului în alăută, în alăută și glas
de psalm;
6 În trâmbițe ferecate și glas de trâmbiță de
corn strigați înaintea Împăratului Domnului.
7 Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți
cei ce lăcuesc întru dânsa;
8 Râurile vor bate cu mâna dimpreună, mun-
ții se vor bucura
9 De fața Domnului, că vine, că vine să jude-
ce pământul; judeca-va lumea întru dreptate
și noroadele întru îndreptare.

Psalm al lui David, 98

Domnul au împărățit, să se mânie noroa-
dele; cel ce șade pre Heruvimi, clătească-
se pământul.
2 Domnul în Sion mare este, și înalt preste toate
noroadele.
3 Mărturisească-se numelui tău celui mare,
că înfricoșat și sfânt este.
4. Și cinstea împăratului judecată iubește: tu
ai gătit îndreptări, judecată și dreptate în Ia-

cov tu ai făcut.
5 Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă
închinați așternutului picioarelor lui, că sfânt
este.
6 Moisi și Aaron între preoții lui, și Samuil în-
tre cei ce cheamă numele lui: chemat-au pre
Domnul, și el au auzit pre ei.
7 În stâlp de nour au grăit către dânșii: că pă-
zeau mărturiile lui și poruncile lui, carile au
dat lor.
8. Doamne, Dumnezeul nostru, tu ai auzit pre
ei; Dumnezeule, tu milostiv te-ai făcut lor și
izbândind spre toate izvodirile lor.
9 Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și
vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt
Domnul Dumnezeul nostru.

Psalm al lui David, întru mărturisire, 99

Strigați lui Dumnezeu tot pământul;
2 Slujiți Domnului întru veselie, intrați
înaintea lui întru bucurie.
3 Cunoașteți că Domnul, acesta este Dumne-
zeul nostru, acesta ne-au făcut pre noi, și nu noi,
iară noi norodul lui și oile pășunii lui.
4 Intrați în porțile lui întru mărturisire, în
curțile lui întru cântări, mărturisiți-vă lui,

lăudați numele lui.
5 Că bun este Domnul, în veac mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

Psalm al lui David. 100

Milă și judecată voiu cânta ție, Doamne,
2 Cânta-voiu și voiu înțelege în cale
fără prihană; când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.
3 Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără-de-lege, pre cei ce făceau călcări de lege am urât.
4 Nu s'a lipit de mine inimă îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel viclean, nu am cunoscut.
5 Pre cel ce clevetea întru ascuns pre vecinul său, pre acela am gonit; cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.
6 Ochii mei preste credincioșii pământului, ca să șază ei împreună cu mine; cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.
7 Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie, cel ce grăiește nedreptăți nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

8 În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPRE A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele acestea glas 4.*

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește și din lucruri nu este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog, cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă...

Ca fiind de față Judecătorul grijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile: că judecata nemilostivă este celor ce nu au făcut milă. Strigă dar către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai nainte, până nu mă osândești, miluiește-mă!

Și acum...

A înfricoșatei tale, și groaznicei și nemitarnicei judecăți, Hristoase, luând în minte ziua și ceasul, mă cutremur ca un făcătoriu de rele al ru-

șinii, fapte și lucruri cumplite având, carile eu singur am lucrat cu sârguință. Pentru aceea cad cu frică înaintea ta, strigând cu durere: Pentru rugăciunile celeia ce te-a născut, Multmilostive, mântuiește-mă.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, cel ce lăcuești întru cele nalte și cu ochiul tău cel atoatevăzătoriu cauți asupra a toată zidirea, ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului, și ne rugăm ție, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul tău și ne blagoslovește pre toți. Și orice am greșit ție, cu voie sau fără de voie, ca un bun și de-oameni-iubitoriu Dumnezeu iartă, dăruind nouă și cele lumești ale tale bunătăți. Că al tău este a ne milui și a ne mântui, Hristoase Dumnezeul nostru, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

✥✥✥✥✥✥✥ ✠ ✥✥✥✥✥✥✥

Rugăciunea săracului, când se mâhnește, și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa **101**

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.
3 Nu întoarce fața ta dela mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea ta; ori în ce zi te voiu chema, degrab mă auzi.
4 Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s'au uscat.
5. Rănit am fost ca iarba și s'a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea.
6 De glasul suspinului meu s'a lipit osul meu de carnea mea.
7 Asemănatu-m'am cu pelicanul pustiei, făcutu-m'am precum corbul de noapte în loc nelăcuit,
8. Privegheat-am și m'am făcut ca pasărea ce este osebită pre casă.
9. Toată ziua m'au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.
10 Că cenușă ca pâinea mâncam și băutura mea cu plângere amestecam
11 De către fața mâniei tale și a iuțimii tale, că nălțându-mă m'ai surpat.
12 Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca

iarba m'am uscat.
13 Dară tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.
14 Tu, sculând, te vei îndura spre Sion, că vremea a te îndura spre el, că a venit vremea.
15 Că bine au voit robii tăi pietrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.
16 Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava ta,
17 Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta în slava sa.
18 Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți și nu au defăimat cererea lor.
19 Să se scrie ceasta pentru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pre Domnul.
20 Că s'au plecat dintru nălțimea cea sfântă a lui, Domnul din ceriu pre pământ au privit,
21 Ca să auză suspinul celor ferecați, să dezlege pre fiii celor omorâți,
22 Ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda lui în Ierusalim
23 Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului.
24 Răspuns-a lui în calea tăriei lui. Împuținarea zilelor mele vestește-mi;
25 Nu duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii tăi.

26 Întru început tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sânt ceriurile
27 Acelea vor pieri, dară tu vei rămânea; și toate ca o haină se vor învechi, și ca un vestmânt vei învăli pre ele și se vor schimba.
28 Dară tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.
29 Fiii robilor tăi vor sălășlui, și sămânța lor în veac se va îndrepta.

Psalmul lui David, 102.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și toate cele din lăuntrul meu numele cel sfânt al lui.
2 Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile lui:
3 Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale,
4 Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;
5 Pre cel ce umple de bunătăți dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tineretele tale.
6 Cel ce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce se face strâmbătate
7 Cunoscute au făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8 Îndurat și milostiv Domnul, îndelung-răbdătoriu și multmilostiv;
9 Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia;
10 Nu dupre fărădelegile noastre au făcut nouă, nici dupre păcatele noastre au răsplătit nouă,
11 Că dupre nălțimea ceriului dela pământ au întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el;
12 Pre cât sânt depărtate răsăriturile dela apusuri, depărtat-au dela noi fărădelegile noastre.
13 În ce chip miluește tată pre fii, miluit-au Domnul pre cei ce se tem de dânsul,
14 Că el au cunoscut zidirea noastră: adusu-și-au aminte că țărână sântem.
15 Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori:
16 Că duh a trecut întru dânsul și nu va fi, și nu se va mai cunoaște locul său.
17 Iară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de dânsul,
18 Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul lui și își aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.
19 Domnul în ceriu au gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește.
20 Binecuvântați pre Domnul, toți îngerii lui, cei puternici în vârtute carii faceți cuvântul lui spre a auzi glasul cuvintelor lui;
21 Binecuvântați pre Domnul, toate puterile lui, slujitorii lui carii faceți voia lui;
22 Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui în tot locul stăpânirii lui; binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Psalm al lui David, pentru a lumii alcătuire,
103.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mărititu-te-ai foarte, întru mărturisire și marecuviință te-ai îmbrăcat:
2 Cel ce te învălești cu lumina ca și cu o haină, cela ce întinzi ceriul ca o piele;
3 Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, cela ce pui norii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor;
4 Cel ce faci pre îngerii tăi duhuri și pre slujitorii tăi pară de foc.
5 Cel ce întemeiezi pământul preste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului.
6 Adâncul ca o haină îmbrăcămintea lui, pres-

te munţi sta-vor ape;
7 De către certarea ta vor fugi, de glasul tu-
netului tău se vor înfricoşa.
8 Se sue munţi şi se pogoară câmpi, în locu,
în carele ai întemeiat pre ele;
9 Hotar ai pus, carele nu vor trece, nici se vor
întoarce să acopere pământul.
10 Cela ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlo-
cul munţilor vor trece ape;
11 Adăpa-vor toate hiarele câmpului, primi-
vor colunii întru setea lor;
12 Preste acelea paserile ceriului vor sălăşlui,
din mijlocul pietrilor vor da glas.
13 Cel ce adapi munţii din cele mai pre dea-
supra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va să-
tura pământul.
14 Cel ce răsai iarbă dobitoacelor şi verdeaţă
spre slujba oamenilor, ca să scoaţă pâine din pă-
mânt;
15 Şi vinul veseleşte inima omului ca să vese-
lească faţa cu untdelemn, şi pâinea inima omu-
lui întăreşte.
16 Sătura-se-vor lemnele câmpului, chedrii
Livanului pre carii ai sădit.
17 Acolo paserile vor încuiba, lăcaşul coco-
rului mai presus de ele

18 Munţii cei nalţi cerbilor, piatra scăpare ie-
purilor.
19 Făcut-au luna spre vremi, soarele a cunos-
cut apusul său.
20 Pus-ai întunerec şi s'a făcut noapte, întru
aceea vor trece toate hiarele pădurii,
21 Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară
dela Dumnezeu mâncare lor.
22 Răsărit-a soarele, şi s'au adunat, şi în cul-
cuşurile lor vor zăcea;
23 Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa
până seara.
24 Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne: toa-
te întru înţelepciune ai făcut; umplutu-s'a
pământul de zidirea ta.
25 Marea ceasta, cea mare şi largă, acolo jigă-
nii cărora nu este număr, jivini mici cu mari;
26 Acolo corăbii umblă, balaurul acesta, pre
carele ai plăzmuit a se juca întru dânsa.
27 Toate către tine aşteaptă ca să dai lor hra-
nă la bună vreme.
28 Dând tu lor vor aduna, deschizând tu mâ-
na, toate se vor umplea de bunătate.
29 Întorcându-ţi dară faţa, se vor turbura;
lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi, şi în ţărâna
sa se vor întoarce.

30 Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei
innoì fața pământului.
31 Fie slava Domnului în veci, veseli-se-va
Domnul de lucrurile sale;
32 Cel ce caută spre pământ și face pre el de
se cutremură, cel ce se atinge de munți și fu-
megă.
33 Cânta-voiŭ Domnului în viața mea, cânta-
voiŭ Dumnezeului meu, până ce voiŭ fi.
34. Îndulcească-se lui voroava mea, iară eu
mă voiŭ veseli de Domnul.
35 Lipsească păcătoșii de pre pământ, și cei
fără-de-lege, ca să nu fie ei. Binecuvintează, su-
flete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Alliluia, 104

Mărturisiți-vă Domnului și chemați nu-
mele lui, vestiți întru neamuri lucrurile
lui;
2. Glăsuiți lui și cântați pre el, povestiți toate
minunile lui.
3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, ve-
selească-se inima celor ce caută pre Domnul;
4. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați
fața lui pururea.

5 Aduceți-vă aminte de minunile lui, carile au
făcut, de minunile lui și de judecățile gurii lui,
6 Sămânța lui Avraám robii lui, fiii lui Iacóv
aleșii lui.
7 Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în
tot pământul judecățile lui.
8. Adusu-și-au aminte în veac de legământul
lui, de cuvântul carele au poruncit întru o mie
de neamuri
9 Carele au așezat lui Avraám, și jurământul
său lui Isaác,
10 Și au pus pre el lui Iacóv spre poruncă și
lui Israil spre legământ vecinic,
11 Zicând. Ție voiŭ da pământul lui Hanaan,
funia moștenirii voastre,
12 Când erau ei la număr puțini, împuținați
și nemernici întru dânsul.
13 Și au trecut din neam în neam, și dela o
împărăție la alt norod;
14 Nu au lăsat om să facă lor strâmbătate și
au certat pentru dânșii împărați:
15 Nu vă atingeți de unșii mei și întru proro-
cii mei nu vicleniți.
16. Și au chemat foamete pre pământ, toată în-
tărirea pâinii au zdrobit;
17 Trimis-au înaintea lor om, rob s'a vândut

Iosif.
18 Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier
a trecut sufletul lui
19 Până ce au venit cuvântul lui, cuvântul Dom-
nului au aprins pre el.
20 Trimis-a împăratul şi slobozi pre el, voe-
vodul norodului, şi lăsă pre el.
21 Pusu-l-a pre el domn casei lui şi boier a toa-
tă avuţia lui,
22 Ca să certe pre boierii lui ca însuşi pre si-
ne, şi pre cei bătrâni ai lui să-i înţelepţească.
23 Şi a intrat Israil în Eghipet, şi Iacov a ne-
mernicit în pământul lui Ham.
24 Şi au înmulţit pre norodul său foarte, şi au
întărit pre el mai mult decât pre vrăjmaşii lui.
25 Întors-au inima lor ca să urască pre noro-
dul său, ca să vicleneasă întru robii săi.
26 Trimis-au pre Moisi, robul său, pre Aaron,
pre carele au ales luişi;
27 Pus-au întru dânşii cuvintele semnelor sa-
le şi ale minunilor sale în pământul lui Ham.
28 Trimis-au întunerec, şi l-au întunecat, căci
au amărât cuvintele lui.
29 Întors-au apele lor în sânge şi au omorât
peştii lor.
30 Scos-a pământul lor broaşte în cămările

împăraţilor lor.
31 Zis-au, şi a venit muscă câinească şi muşi-
ţă în toate hotarele lor.
32 Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în
pământul lor,
33 Şi au bătut viile lor şi smochinii lor, şi au
zdrobit tot lemnul hotarului lor.
34 Zis-au, şi a venit lăcustă şi omidă, cărora
nu era număr
35 Şi au mâncat toată iarba în pământul lor,
şi au mâncat tot rodul pământului lor.
36 Şi au bătut pre tot întâi născutul în pă-
mântul lor, pârga a toată osteneala lor,
37 Şi au scos pre ei cu argint şi cu aur, şi nu e-
ra întru seminţiile lor bolnav.
38 Veselitu-s'a Eghipetul întru ieşirea lor,
căci căzuse frica lor preste dânşii.
39 Întins-au nor spre acoperemântul lor şi foc
ca să lumineze lor noaptea.
40 Cerşit-au, şi au venit cârstei, şi cu pâine
cerească au săturat pre ei;
41 Desfăcut-au piatra, şi au curs ape, pornit-
au întru cele fără de apă râuri
42 Că şi-au adus aminte de cuvântul cel sfânt
al său, cel către Avraam, robul său,
43 Şi au scos pre norodul său întru bucurie şi

pre cei aleși ai săi întru veselie.
44 Și au dat lor țările păgânilor, și trudele noroadelor au moștenit:
45 Ca să păzească dreptățile lui și legea lui să caute.

Slavă...

DUPRE A PATRUSPREZECEA CATHISMA

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 8.*

Ca și curva caz înaintea ta ca să iau iertare, și în loc de mir lacrămi îți aduc din inimă, ca și pre dânsa să mă miluiești, Mântuitoriule, și să-mi dai curățire păcatelor; căci ca și dânsa strig către tine: Izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai nainte de glăsuirea trâmbiței la judecată? Că atuncea nu va fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de curva carii strigau: Greșit-am ție, Doamne, miluiește-mă.

Și acum...

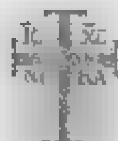
Ca ceea ce ai întrecut cu adevărat, cu nașterea ta, și puterile cerești, pururea Fecioară de Dumnezeu-Născătoare, carii pentru tine cu Dumnezeirea ne-am îmbogățit, neîncetat pre tine mărim.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta

Mulțămimu-ți Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate faci pentru binele vieții noastre, și că ai odihnit pre noi întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului tău Nume. Pentru aceasta rugămu-ne ție, Doamne, dă-ne har și putere să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere și a ne ruga neîncetat, și pururea la tine a căuta, Mântuitorul și binefăcătorul sufletelor noastre, cu frică și cu cutremur mântuirea noastră lucrând. Auzi-ne, dară, și miluiește pre noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pre nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Primește cele dupre putere ale noastre mulțămiri. Dă nouă har și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață îndreptările tale: că nu știm cu ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu tu ne vei povățui, Doamne, cu Duhul tău cel Sfânt. Ia-

ră oricâte am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără voie, slăbește, lasă și iartă, Doamne; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că dela tine ispășirea este, dela tine izbăvirea. Tu ești Unul Sfânt, ajutătoriu tare și sprijinitoriu al vieții noastre, și pre tine binecuvântăm întru toți vecii.

Amin.

Aliluia, 105

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că
în veac este mila lui.
2. Cine va grăi puterniciile Domnului, auzite
va face toate laudele lui?
3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.
4. Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului tău, cercetează pre noi întru
mântuirea ta,
5. Ca să vedem întru bunătatea aleșilor tăi, să
ne veselim întru veselia neamului tău, să ne lăudăm cu moștenirea ta.
6. Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am,
nedreptățit-am.
7. Părinții noștri în Eghipet nu au înțeles minunile tale, nu și-au adus aminte de mulțimea
milei tale și te-au amărât suindu-se la Marea
Roșie.
8. Și au mântuit pre dânșii pentru numele său,
ca să cunoască puternicia lui;
9. Și au certat Marea Roșie și a secat, și au povățuit pre dânșii în adânc ca în pustie;
10. Și au mântuit pre ei din mâna celui ce îi
ura, și i-au izbăvit din mâna vrăjmașilor.

11 Acoperit-a apa pre cei ce necăjeau pre ei,
nici unul dintru dânșii n'a rămas.
12 Și au crezut cuvântului lui și au cântat la-
uda lui.
13 Curând-au, uitat-au lucrurile lui, nu au
răbdat sfatul lui;
14 Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pre
Dumnezeu în loc fără de apă.
15 Și au dat lor cererea lor, trimis-au sațiu în
sufletele lor.
16 Și au mâniat pre Moisì în tabără, și pre
Aaron, sfântul Domnului.
17 Deschisu-s'a pământul și a înghițit pre Da-
thán, și a acoperit întru totul adunarea lui Avi-
ron,
18 Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpa-
ie a ars pre păcătoși.
19 Și au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat
celui cioplit;
20 Și au schimbat slava lui întru asemănare
de vițel ce mănâncă iarbă.
21 Și au uitat pre Dumnezeu, celce au mântuit
pre dânșii, pre cel ce au făcut mari în Eghipet,
22 Minunate în pământul lui Ham, înfrico-
șate în Marea Roșie.
23 Și au zis să sfârșască pre dânșii, de nu ar

fi stătut Moisì, cel ales al lui, întru sfărșenie na-
intea lui să întoarcă iuțimea lui, ca să nu sfâr-
șască pre ei.
24 Și au defăimat pământul cel dorit, nu au
crezut cuvântului lui.
25 Și au răpștit în sălașurile lor, nu au auzit
glasul Domnului.
26 Și au ridicat mâna sa asupra lor, ca să sur-
pe pre ei în pustie
27 Și ca să surpe sămânța lor întru neamuri
și să-i risipească prin țări.
28 Și s'au lipit de Veelfegór, și au mâncat jert-
fele morților;
29 Și au întărâtat pre el întru izvodirile lor, și
s'a înmulțit întru dânșii căderea.
30 Și a stătut Finees și l-a îmblânzit, și a înce-
tat bătaia;
31 Și s'a socotit lui întru dreptate în neam și
în neam până în veac.
32 Și au mâniat pre el la apa împrotivă-
grăirii, și s'a dosădit Moisì pentru dânșii,
33 Că au amărât duhul lui și a osebit întru
buzele sale.
34 Nu au pierdut neamurile, carile au zis
Domnul lor,
35 Și s'au amestecat între păgâni, și au de-

prins lucrurile lor:
36 Și au slujit celor cioplíți ai lor, și s'a făcut lor spre smintealǎ;
37 Și au jertfit pre fiii săi și pre fiicele sale dracilor,
38 Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fiicelor, pre cari au jertfit celor cioplíți ai lui Hanaan, și s'a omorât pământul întru sânguri,
39 Și s'a spurcat întru lucrurile lor și au curvit întru izvodirile lor.
40 Și s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului său și au urât moștenirea sa:
41 Și au dat pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și au stăpânit pre ei cei ce urau pre ei;
42 Și au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și s'au smerit sub mâinile lor.
43 De multe ori au izbăvit pre dânșii, dară ei au amărât pre el în sfatul lor și s'au smerit în fărădelegile lor.
44 Și au văzut Domnul când se necăjeau ei, când au auzit el rugăciunea lor;
45 Și și-au adus aminte de legământul său, și s'au căit, dupre mulțimea milei sale,
46 Și au dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce robiseră pre dânșii.

47 Mântuiește pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună dintru neamuri, ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.
48 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac și până în veac. Și va zice tot norodul: Fie, fie.

Slavă...

Alliluia, 106.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.
2 Zică cei izbăviți dela Domnul, pre cari au izbăvit din mâna vrăjmașului.
3 Și din țări au adunat pre dânșii, dela răsărituri și dela apusuri, și dela miazănoapte, și dela mare.
4 Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei de lăcuit nu au aflat,
5 Flămânzind și însetând, sufletul lor întru dânșii se sfârșea.
6 Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor au izbăvit pre dânșii.
7 Și au povățuit pre ei întru cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.
8 Mărturisească-se Domnului milele lui și

minunile lui fiilor oamenilor,
9 Că au săturat suflet deşert şi suflet flămând
au umplut de bunătăţi.
10 Pre cei ce şedeau întru întunerec şi umbra
morţii, pre cei ferecaţi cu sărăcie şi fier,
11 Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu şi
sfatul Celui Preaînalt au întărâtat,
12 Şi s'au smerit întru ostenele inimile lor,
slăbit-au, şi nu era cine să le ajute;
13 Şi au strigat către Domnul când se necă-
jeau ei şi din nevoile lor au mântuit pre ei;
14 Şi au scos pre ei dintru întunerec şi um-
bra morţii, şi legăturile lor au rupt.
15 Mărturisească-se Domnului milele lui şi
minunile lui fiilor oamenilor,
16 Că au zdrobit porţi de aramă şi zăvoare
de fier au frânt.
17 Sprijinit-au pre ei din calea fărădelegii lor,
că pentru fărădelegile lor s'au smerit.
18 Toată mâncarea a urât sufletul lor şi s'au
apropiat până întru porţile morţii;
19 Şi au strigat către Domnul când se necă-
jeau ei, şi din nevoile lor au mântuit pre dânşii;
20 Trimis-au cuvântul său şi au vindecat pre
ei, şi i-au izbăvit din stricăciunile lor.
21 Mărturisească-se Domnului milele lui şi

minunile lui fiilor oamenilor.
22 Şi să jertfească lui jertfă de laudă, şi să
vestească lucrurile lui întru bucurie.
23 Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac
lucrare în ape multe,
24 Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minu-
nile lui întru adânc.
25 Zis-au, şi s'a făcut duh de vifor, şi s'au năl-
ţat valurile ei;
26 Suie-se până la ceriuri şi se pogoară până
în adâncuri, sufletul lor întru răutăţi se topea.
27 Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îm-
bată, şi toată înţelepciunea lor s'a înghiţit;
28 Şi au strigat către Domnul când se necă-
jeau ei, şi din nevoile lor au scos pre dânşii.
29 Şi au poruncit viforului şi a stătut întru
adiere şi au încetat valurile ei;
30 Şi s'au veselit căci s'au alinat, şi au povă-
ţuit pre dânşii la limanul voii lui.
31 Mărturisească-se Domnului milele lui şi
minunile lui fiilor oamenilor.
32 Înalţe pre dânsul întru adunarea noro-
dului, şi în scaunul bătrânilor să laude pre el.
33 Pus-au râurile întru pustie şi curgerile
apelor întru sete,
34 Pământul cel roditoriu întru sărătură, de

răutatea celor ce lăcuesc întru dânsul.
35 Pus-au pustiul întru iazere de apă și pă
mântul cel fără de apă întru curgeri de ape.
36 Și au sălășluit acolo pre cei flămânzi, și au
așezat cetăți de lăcuit,
37 Și au semănat țarine, și au sădit vii, și au fă-
cut rod de sământă,
38 Și au blagoslovit pre ei, și s'au înmulțit foar-
te, și dobitoacele lor nu au împuținat.
39 Și s'au împuținat și s'au dosădit de neca-
zul relelor și de durere.
40 Vărsatu-s'a defăimare preste boierii lor, și
au rătăcit pre ei întru neumblată, și nu în cale.
41 Și au ajutat săracului dintru sărăcie, și l-
au pus ca oile părințiile.
42 Vedea-vor drepții și se vor veseli, și toată
fărădelegea își va astupa gura.
43 Cine este înțelept și va păzi acestea, și va
înțelege milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui David 107

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata
este inima mea, glăsui-voiu și voiu cânta
întru slava mea
3 Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, psal-

tire și alăută, deștepta-mă-voiu dimineața.
4 Mărturisi-mă-voiu ție întru noroade, Doam-
ne, cânta-voiu ție întru neamuri.
5 Că mare deasupra cerurilor este mila ta și
până la nouri adevărul tău.
6 Înalță-te preste ceruri, Dumnezeule, și pres-
te tot pământul slava ta.
7 Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi,
mântuiește-mă cu dreapta ta și mă auzi.
8 Dumnezeu au grăit întru sfântul său: Înăl-
ța-mă-voiu și voiu împărți Sikima, și valea să-
lașurilor voiu măsura;
9 Al meu este Galaad și al meu este Manassi, și E-
frem sprijinirea capului meu, Iuda împăratul meu;
10 Moav căldarea nădejdii mele, spre Idume-
ea pune-voiu încălțămintea mea, mie cei de alt
neam s'au supus.
11 Cine mă va duce la cetatea îngrădirii?
Sau cine mă va povățui până în Idumeea?
12 Au nu tu, Dumnezeule, cela ce ai lepădat
pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru pu
terile noastre?
13 Dă nouă ajutoriu din necaz: și deșartă mân-
tuirea omului.
14 Întru Dumnezeu vom face putere, și el va
defăima pre vrăjmașii noștri.

Întru sfârșit, Psalmul lui David 108

Dumnezeule, lauda mea să nu taci,
2 Că gura păcătosului și gura vicleanu-
lui asupra mea s'a deschis, grăit-au împrotiva
mea cu limbă vicleană:
3 Și cu cuvinte de ură m'au încunjurat, și
m'au războit îndarn.
4 În loc să mă iubească mă cleveteau, iară eu
mă rugam.
5 Și au pus împrotiva mea rele pentru bune
și ură pentru iubirea mea.
6 Pune preste dânsul pre cel păcătos, și dia-
volul stea de-a dreapta lui;
7 Când se va judeca el, iasă osândit, și rugă-
ciunea lui facă-se întru păcat.
8 Facă-se zilele lui puține, și episcopia lui să
o ia altul;
9 Facă-se feciorii lui sirimani și muierea lui
văduvă;
10 Clătindu-se să se strămute fiii lui și să cer-
șească, scoață-se din vatra caselor lor.
11 Scurme cămătarnicul toate câte sânt ale
lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.
12 Nu fie lui sprijinătoriu, nici să fie milosti-
vitoriu sirimanilor lui;

13 Fie feciorii lui întru pieire, întru un neam
să se stingă numele lui.
14 Pomenească-se fărădelegea părinților lui
naintea Domnului, și păcatul maicii lui nu se
șteargă.
15 Fie ei înaintea Domnului pururea, și să pia-
ră de pre pământ pomenirea lor,
16 Pentru căci nu și-a adus aminte a face mi-
lă, și a prigonit om mișel și sărac și umilit la i-
nimă, ca să omoare.
17 Și a iubit blestemul, și va veni lui, și nu a vo-
it blagoslovenia, și se va depărta dela dânsul.
18 Și s'a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o hai-
nă, și a intrat ca apa în mațele lui și ca untul-
de-lemn în oasele lui.
19 Facă-se lui ca o haină cu carea se acoperă,
și ca un brâu cu carele pururea se încinge.
20 Acesta este lucrul celor ce clevetesc pre
mine la Domnul și al celor ce grăiesc viclene a-
supra sufletului meu.
21 Și tu, Doamne Doamne, fă cu mine milă
pentru numele tău, că bună este mila ta.
22 Izbăvește-mă, că sărac și mișel sânt eu, și
inima mea s'a turburat înlăuntrul meu.
23 Ca umbra, când se abate ea, m'am luat în
lături, scuturatu-m'am ca lăcustele.

24 Genunchele mele au slăbit de post, şi trupul meu s'a schimbat, pentru untul de lemn.
25 Şi eu m'am făcut ocară lor; văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor.
26 Ajută mie, Doamne, Dumnezeul meu, şi mă mântuieşte dupre mila ta,
27 Şi să cunoască ei că mâna ta este aceasta, şi tu, Doamne, o ai făcut.
28 Blestema-vor ei, şi tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea să se ruşineze, iară robul tău se va veseli.
29 Îmbrace-se cei ce mă clevetesc cu infruntare şi să se învălească precum cu o hlamidă cu ruşinea sa.
30 Mărturisi-mă-voiŭ Domnului foarte cu gura mea, şi în mijlocul multora voiŭ lăuda pre el,
31 Că au stătut de-a dreapta mişelului, spre a mântui de cei ce prigonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPRE A CINCISPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *şi dupre* Tatăl nostru..., *tropariele acestea glas 1:*

Cât este de mult noianul greşalelor mele, Mântuitoriule, şi rău mă afund întru păcatele me-

le. Dă mie mâna şi mă mântuieşte, ca lui Petru, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Că pentru gânduri viclene şi fapte m'am osândit, Mântuitoriule, dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Mântuieşte-mă de-bine-făcătoriule cel bun, şi mă miluieşte.

Şi acum...

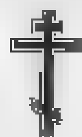
De Dumnezeu fericită Fecioară şi întrutot nevinovată, curăţeşte pre mine ticălosul, care sânt întinat şi pângărit de cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, Preacurată şi Preacinstită şi întrutot Sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori.*
şi rugăciunea ceasta.

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, tu eşti ajutorul meu; în mâinile tale sânt eu, ajută mie; nu mă lăsa să greşesc ţie, că rătăcit sânt; nu mă lăsa să umblu dupre voia trupului meu, nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sânt. Tu cunoşti ce este mie de folos: nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele, nu mă părăsi, Doamne, nici te depărta dela mine, că spre tine am năzuit. Învaţă-mă să fac voia ta, că tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am gre-

șii ție; mântuiește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sânt toți cei ce necăjesc pre mine și nu este mie altă scăpare, fără numai tu, Doamne. Rușineze-se dară toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să piarză pre el; că numai tu unul puternic ești, Doamne, întru toate, și a ta slava în vecii vecilor.

Amin.

Psalm al lui David, 109

Zis-au Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până ce voiŭ pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.
2 Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și că domnești în mijlocul vrăjmașilor tăi.
3 Cu tine este începătoria în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi: din pântece mai nainte de luceafăr te-am născut.
4 Juratu-s'au Domnul și nu se va căi. Tu ești preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedéc.
5 Domnul de-a dreapta ta, sfărâmat-au în ziua mâniei sale împărați;
6 Judeca va întru neamuri, plini-va căderi, zdrobi-va capete pre pământ ale multora.
7 Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Alliluia, 110.

Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, din toată inima mea, în sfatul celor drepți și întru adunare.
2 Mari sânt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui;
3 Mărturisire și mare cuviință lucrul lui, și

dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4 Pomenire au făcut minunilor sale, milostiv
și îndurat Domnul;
5 Hrană au dat celor ce se tem de dânsul, adu-
ce-și-va aminte în veac de legământul său,
6 Tăria lucrurilor sale au vestit norodului său,
ca să dea lor moștenirea neamurilor
7 Lucrurile mâinilor lui, adevărul și judeca-
ta: credincioase toate poruncile lui,
8 Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr
și dreptate.
9 Izbăvire au trimis norodului său; porunci-
au în veac legământul său, sfânt și înfricoșat
numele lui.
10 Începătura înțelepciunii – frica Domnu-
lui; și înțelegere bună este tuturor celor ce o
fac. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Aliluia, 111

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul,
întru poruncile lui va voi foarte,
2 Puternică pre pământ va fi sămânța lui,
neamul drepților bine se va cuvânta
3 Slavă și bogăție în casa lui, și dreptatea lui
rămâne în veacul veacului.
4 Răsărit-au întru întuneric lumină drepți-

lor, cel milostiv și îndurat și drept.
5 Bun este bărbatul carele se îndură și împru-
mută, tocmi-va cuvintele sale întru judecată,
că în veac nu se va clăti.
6. Întru pomenire vécinică va fi dreptul:
7 De auzul rău nu se va teme.
8 Gata este inima lui a nădăjdui întru Dom-
nul, întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până
ce va privi asupra vrăjmașilor săi.
9 Împrăștiat-a, dat-a săracilor, dreptatea lui
rămâne în veacul veacului, cornul lui se va năl-
ța întru slavă.
10 Păcătosul va vedea și se va mânia, cu din-
ții săi va scrâșni și se va topi, pofta păcătosului
va pieri.

Slavă...

Aliluia, 112

Lăudați slujnici pre Domnul, lăudați nu-
mele Domnului;
2 Fie numele Domnului binecuvântat, de a-
cum și până în veac.
3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri
lăudat este numele Domnului.
4 Înalt preste toate neamurile Domnul, pres-
te ceriuri slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce lăcuește întru cele nalte,
6. Și către cele smerite se pleacă în ceriu și pre pământ;
7. Cel ce scoală dela pământ pre sărac, și din gunoi ridică pre mișel,
8. Ca să așeze pre el cu boierii, cu boierii norodului său;
9. Cel ce face a lăcui cea stearpă în casă, maică veselindu-se de feciori.

Alilu ia, 113.

Întru ieșirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacóv din norod varvar,
2. Făcutu-s'a Iudeea sfințirea lui, Israil stăpânirea lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi;
4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor.
5. Ce este ție, mare, că ai fugit, și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6. Munții, că ați săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor?
7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacóv,

8. A celui ce au întors piatra în iazere de apă și cea vârtoasă în izvoare de ape.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și adevărul tău,
10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Iară Dumnezeul nostru în ceriu și pre pământ, toate câte au voit au făcut.
12. Idolii păgânilor argint și aur, lucruri de mâini omenești:
13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea,
14. Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi,
15. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. Asemenea lor fie cei ce fac pre ei, și toți cei ce se încredințează întru dânșii.
17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutoriul și scutitoriul lor este.
18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul; ajutoriul și scutitoriul lor este.
19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul: ajutoriul și scutitoriul lor este.
20. Domnul pomenind pre noi ne-au blagoslovit, blagoslovit-au casa lui Israil, blagoslovit-

au casa lui Aaron.
21 Blagoslovit-au pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.
22 Adauge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.
23 Blagosloviți sânteți voi Domnului, celui ce au făcut ceriul și pământul.
24 Ceriul ceriului Domnului, iară pământul au dat fiilor oamenilor.
25 Nu cei morți te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad,
26 Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

Aliluia, 114

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,
2 Că au plecat urechea sa mie și în zilele mele îl voiu chema.
3 Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat; necaz și durere am aflat, și numele Domnului am chemat.
4 O, Doamne, izbăvește sufletul meu: milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluiește.
5 Cel ce păzește pre prunci, Domnul; smeri-

tu-m'am și m'au mântuit.
6 Întoarce-te, suflete al meu, întru odihna ta, că Domnul bine au făcut ție,
7 Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi și picioarele mele din alunecare.
8 Bine voiu plăcea înaintea Domnului în latura celor vii.

Slavă...

Aliluia, 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, dară eu m'am smerit foarte.
2 Și eu am zis întru uimirea mea: Tot omul, mincinos.
3 Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate carile au răsplătit mie?
4 Păharul mântuirii îl voiu lua și numele Domnului voiu chema.
5 Rugăciunile Domnului voiu da înaintea a tot norodului lui.
6 Scumpă înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.
7 O, Doamne, eu robul tău, eu robul tău și fiul slujnicei tale: rupt-ai legăturile mele.
8 Ție voiu jertfi jertfă de laudă și întru numele Domnului voiu chema.

9 Rugăciunile mele Domnului voiŭ da, înain-
tea a tot norodului lui,
10 În curțile casei Domnului, în mijlocul tău,
Ierusalime.

Aliluia, 116

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lău-
dați pre el toate noroadele,
2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevă-
rul Domnului rămâne în veac.

Aliluia, 117

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că
în veac este mila lui.
2 Zică dar casa lui Israil că este bun, că în
veac este mila lui;
3. Zică dar casa lui Aaron că este bun, că în
veac este mila lui.
4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că
este bun, că în veac este mila lui.
5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'au
auzit întru desfătare.
6. Domnul este mie ajutoriu, și nu mă voiŭ te-
me ce va face mie omul.
7 Domnul este mie ajutoriu, și eu voiŭ privi

asupra vrăjmașilor mei.
8 Bine este a se încrede întru Domnul, mai
vârtos decât a se încrede întru om;
9 Bine este a nădăjdui spre Domnul, mai vâr-
tos decât a nădăjdui spre boieri.
10 Toate neamurile m'au încunjurat, și întru
numele Domnului am înfrânt pre ei
11 Încunjurând m'au încunjurat, și întru nu-
mele Domnului am înfrânt pre ei;
12. Încunjuratu-m'au ca albinele fagurul, și
s'au aprins ca focul în spini, și întru numele
Domnului am înfrânt pre ei.
13 Împins fiind, m'am povârnit să caz, și Dom-
nul m'au sprijinit.
14 Tăria mea și cântarea mea Domnul, și s'au
făcut mie întru mântuire.
15 Glas de bucurie și de mântuire în corturi-
le drepților:
16 Dreapta Domnului a făcut putere, dreap-
ta Domnului m'a nălțat, dreapta Domnului a
făcut putere.
17 Nu voiŭ muri, și voiŭ fi viu, și voiŭ povesti
lucrurile Domnului.
18. Certând m'au certat Domnul, și morții nu
m'au dat.
19 Deschideți mie porțile dreptății, intrând

întru dânsele mă voiŭ mărturisi Domnului.
20 Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra întru dânsa.
21 Mărturisi-mă voiŭ ţie, că m'ai auzit şi te-ai făcut mie întru mântuire.
22 Piatra carea o au lepădat ziditorii, aceasta s'au făcut în capul unghiului:
23 Dela Domnul s'au făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri.
24 Aceasta este ziua carea au făcut Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru dânsa.
25 O, Doamne, mântuieşte dară, o, Doamne, sporeşte dară.
26. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului.
27 Dumnezeu este Domnul şi s'au arătat nouă: tocmiţi sărbătoare, întru multe jertfe, până la coarnele altariului.
28. Dumnezeul meu eşti tu, şi mă voiŭ mărturisi ţie; Dumnezeul meu eşti tu, şi te voiŭ nălţa: mărturisi-mă-voiŭ ţie, că m'ai auzit şi te-ai făcut mie întru mântuire.
29 Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

Slavă...

DUPRE A ŞASESPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *şi dupre* Tatăl nostru..., *troparele acestea, glas 1*

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătoriul va să vădească cele ascunse ale tale şi năsâlnice. Deci nu rămânea întru ceste de aicia, ci apucă mai nainte a striga către Judecătoriul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pentru că sânt încunjurat de multe păcate, Mântuitoriule, şi de rane fără de număr ale greşalelor, rogu-mă ţie, milostive Hristoase, tămăduitoriul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Suflete al meu, de ce zaci fără de grije, lenevindu-te? De ce nu porţi grije de răutăţile ce ai făcut în ceastă viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai nainte până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă, pre carele mult am greşit ţie, Preacurată Stăpână.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, cel ce întru cele nalte lăcuești și către cele smerite te pleci, și cu ochiul tău cel atoatevăzătoriu cauți asupra întregii zidiri, ție am plecat grumazul sufletului și al trupului, și ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul tău și ne blagoslovește pre toți, și iartă nouă toată greșala cu voia și fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul; dăruiește nouă, Doamne, umilință, dăruiește-ne lacrămi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre cele multe; dăruiește mare mila ta preste lumea ta și preste noi nevrednicii robii tăi, că binecuvântat și preaproslăvit este numele tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, 118

Fericiți cei fără prihană în cale, carii umblă în legea Domnului.
2 Fericiți cei ce cearcă mărturiile lui, din toată inima vor căuta pre dânsul,
3 Că nu cei ce lucrează fărădelegea în căile lui au umblat.
4 Tu ai poruncit poruncile tale, spre a se păzi foarte.
5 Doară de s'ar îndrepta căile mele, spre a păzi îndreptările tale.
6 Atuncea nu mă voiu rușina când voiu lua aminte spre toate poruncile tale.
7 Mărturisi-mă voiu ție întru dreptatea inimii, când mă voiu învăța cu judecățile dreptății tale.
8 Îndreptările tale voiu păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.
9 Întru ce va îndrepta mai-tânărul calea sa? Întru a păzi cuvintele tale.
10 Din toată inima mea am căutat pre tine: să nu mă lepezi dela poruncile tale.
11 În inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc ție.
12 Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă în-

dreptările tale.
13 Cu buzele mele am vestit toate judecăţile
gurii tale
14 În calea mărturiilor tale m'am desfătat,
ca întru toată bogăţia.
15 Întru poruncile tale mă voiŭ adânca şi voiŭ
lua aminte căile tale.
16. Întru îndreptările tale voiŭ cugeta, nu voiŭ
uita cuvintele tale.
17 Răsplăteşte robului tău: viiază-mă, şi voiŭ
păzi cuvintele tale.
18. Descoperă ochii mei, şi voiŭ lua aminte mi-
nunile din legea ta.
19 Nemernic sânt eu pre pământ: nu ascun-
de dela mine poruncile tale.
20 Tânjit-a sufletul meu spre a dori dupre ju-
decăţile tale în toată vremea.
21 Mustrat-ai pre cei mândri: blestemaţi cei
ce se abat dela poruncile tale.
22 Ia dela mine ocara şi defăimarea, că măr-
turiile tale am căutat.
23 Că iată au şezut boierii şi asupra mea cle-
veteau, iară robul tău se adânca întru îndrep-
tările tale.
24 Că iată mărturiile tale cugetarea mea es-
te, şi sfaturile mele îndreptările tale.

25 Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viiază-
mă dupre cuvântul tău.
26. Căile mele am mărturisit, şi m'ai auzit: în-
vaţă-mă îndreptările tale.
27 Calea îndreptărilor tale fă să înţeleg, şi mă
voiŭ adânca întru minunile tale.
28 Dormitat-a sufletul meu de negrijanie: în-
tăreşte-mă întru cuvintele tale.
29 Calea nedreptăţii depărtează dela mine, şi
cu legea ta mă miluieşte.
30. Calea adevărului am ales, şi judecăţile ta-
le nu am uitat.
31 Lipitu-m'am de mărturiile tale, Doamne,
nu mă ruşina.
32 Pre calea poruncilor tale am alergat, când
ai lărgit inima mea.
33 Lege pune mie, Doamne, calea îndreptă-
rilor tale, şi voiŭ căuta pre ea totdeauna.
34 Înţelepteşte-mă, şi voiŭ ispiti legea ta, şi
voiŭ păzi pre ea din toată inima mea.
35 Povăţuieşte-mă în cărarea poruncilor tale,
că aceea am voit.
36 Pleacă inima mea la mărturiile tale, şi nu
la lăcomie.
37 Întoarce ochii mei, să nu vază deşertăciu-
ne, în calea ta mă viiază.

38 Pune robului tău cuvântul tău întru frica ta.
39 Ia ocara mea, carea am prepus, că judecă-
ţile tale bune sânt.
40 Iată am dorit poruncile tale; întru drepta-
tea ta mă viiază.
41 Şi să vie preste mine mila ta, Doamne, mân-
tuirea ta dupre cuvântul tău.
42 Şi voiu răspunde cuvânt celor ce mă ocă-
răsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.
43 Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevă-
rului până întru sfârşit, că spre judecăţile tale
am nădăjduit.
44 Şi voiu păzi legea ta pururea, în veac şi în
veacul veacului.
45 Şi am umblat întru lărgime, că poruncile
tale am căutat.
46. Şi am grăit întru mărturiile tale înaintea
împăraţilor, şi nu m'am ruşinat.
47 Şi am cugetat la poruncile tale, carile am
iubit foarte.
48. Şi am ridicat mâinile mele către poruncile
tale, carile am iubit, şi m'am adâncat întru în-
dreptările tale.
49 Pomeneşte cuvintele tale robului tău, de
carile mi-ai dat nădejde.
50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea,

căci cuvântul tău m'a viiat.
51 Cei mândri au nelegiuit până întru sfârşit,
dară dela legea ta nu m'am abătut.
52 Adusu-mi-am aminte de judecăţile tale ce-
le din veac, Doamne, şi m'am mângâiat.
53 Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoşi
carii părăsesc legea ta.
54 Cântate erau mie îndreptările tale în locul
nemerniciei mele.
55 Adusu-mi-am aminte noaptea de numele
tău, Doamne, şi am păzit legea ta.
56 Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale
am căutat.
57 Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc
legea ta.
58. Rugatu-m'am feţei tale din toată inima
mea: milueşte mă dupre cuvântul tău.
59 Socotit-am căile tale şi am întors picioare-
le mele spre mărturiile tale.
60 Gătitu-m'am, şi nu m'am turburat a păzi
poruncile tale.
61 Funiile păcătoşilor s'au înfăşurat împre-
jurul meu, şi legea ta nu am uitat.
62 In miezul nopţii m'am sculat spre a mă
mărturisi ţie despre judecăţile dreptăţii tale.
63 Părtaş sânt eu tuturor celor ce se tem de ţi-

ne și celor ce păzesc poruncile tale.
64 De mila ta, Doamne, plin este pământul
îndreptările tale mă învață.
65 Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne,
dupre cuvântul tău.
66 Bunătate și învățătură și cunoaștere mă
învață, că poruncilor tale am crezut.
67 Mai nainte de ce m'am smerit, eu am gre-
șit, pentru aceea cuvântul tău am păzit.
68 Bun ești tu, Doamne, și întru bunătatea ta
învață-mă îndreptările tale.
69 Înmulțitu-s'a asupra mea nedreptatea
mândrilor, dară eu din toată inima voiu ispiti
poruncile tale.
70 Închegatu-s'a ca laptele inima lor, dară eu
la legea ta am cugetat.
71 Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă în-
văț îndreptările tale.
72 Bună mie legea gurii tale, mai vârtos de-
cât mii de aur și de argint.

Slavă...

STAREA a DOUA

Mâinile tale m'au făcut și m'au plăzmuit. Înțelepțește-mă și mă voiu învăța poruncile tale.

74 Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor
veseli, că întru cuvintele tale am nădăjduit.
75 Cunoscut-am, Doamne, că dreptate sânt
judecățile tale, și întru adevăr m'ai smerit.
76 Facă-se dară mila ta spre a mă mângâia
dupre cuvântul tău robului tău.
77 Vie mie îndurările tale, și voiu viia, că le-
gea ta cugetarea mea este.
78 Rușineze-se mândrii, căci cu nedreptate
au nelegiuit mie; iară eu mă voiu adânca întru
poruncile tale.
79 Întoarcă pre mine cei ce se tem de tine, și
cei ce cunosc mărturiile tale.
80 Facă-se inima mea fără prihană întru
îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.
81 Stinge-se întru mântuirea ta sufletul meu,
întru cuvintele tale am nădăjduit.
82 Stinsu-s'au ochii mei întru cuvântul tău,
zicând: Când mă vei mângâia?
83 Că m'am făcut ca un foale în brumă: în-
dreptările tale nu am uitat.
84 Câte sânt zilele robului tău? Când vei face
mie, de către cei ce mă prigonesc, judecată?
85 Povestit-au mie călcătorii de lege izvodi-
turi, ci nu sânt ca legea ta, Doamne.
86 Toate poruncile tale adevăr sânt: fără

dreptate m'au prigonit, ajută-mi.
87 Pentru puţin nu m'au sfârşit pre mine pre
pământ, dară eu nu am părăsit poruncile tale.
88 Dupre mila ta viiază-mă, şi voiŭ păzi mar-
turiile gurii tale.
89 În veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în
ceriu.
90 În neam şi în neam adevărul tău: întemeiat-ai
pământul şi rămâne.
91 Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate îm-
preună slujitoare sânt ţie.
92 Că de nu ar fi fost legea ta cugetarea mea,
atunci aş fi pierit întru smerenia mea.
93 În veac nu voiŭ uita îndreptările tale, că
întru dânsele m'ai viiat.

MIJLOC

94 Al tău sânt eu, mântuieşte-mă, că îndrep-
tarile tale am căutat.
95 Pre mine au aşteptat păcătoşii să mă piar-
ză: mărturiile tale am cunoscut.
96 A tot sfarşitul am văzut sfârşit: desfătată
porunca ta foarte.
97 Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua
cugetarea mea este.
98 Mai mult decât pre vrăjmaşii mei m'ai în-
ţelepţit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99 Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am
înteles, că mărturiile tale cugetarea mea este.
100 Mai mult decât cei bătrâni am înţeles, că
poruncile tale am căutat.
101 Despre toată calea vicleană am oprit pi-
cioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.
102 Dela judecăţile tale nu m'am abătut, că
tu ai pus lege mie.
103 Cât sânt de dulci gâtlejului meu cuvin-
tele tale, mai mult decât mierea gurei mele.
104 Dela poruncile tale am înţeles, pentru a-
ceasta am urât toată calea nedreptăţii.
105 Făclie picioarelor mele legea ta, şi lumi-
nă cărărilor mele.
106 Juratu-m'am şi am pus ca să păzesc ju-
decăţile dreptăţii tale.
107 Smeritu-m'am până în sfârşit, Doamne,
viiază-mă dupre cuvântul tău.
108 Cele de voie ale gurii mele bine voieşte
dară, Doamne, şi judecăţile tale mă învaţă.
109 Sufletul meu în mâinile tale pururea, şi
legea ta nu am uitat.
110 Pus-au păcătoşii cursă mie, şi dela porun-
cile tale nu am rătăcit.
111 Moştenit am mărturiile tale în veac, că
veselie inimii mele sânt

112 Plecat-am inima mea întru a face îndreptările tale în veac, spre răsplătire.
113 Pre călcătorii de lege am urât, dară legea ta am iubit.
114 Ajutorul meu și apărătorul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.
115 Depărtați-vă dela mine cei ce vicleniți, și voiŭ ispiti poruncile Dumnezeului meu.
116 Apără-mă dupre cuvântul tău, și mă viiază, și nu mă rușina dela așteptarea mea.
117 Ajută mie, și mă voiŭ mântui, și voiŭ cugeta întru îndreptările tale pururea.
118 Defăimat-ai pre toți cei ce se abat dela îndreptările tale, că nedreaptă este gândirea lor.
119 Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului; pentru aceea am iubit mărturiile tale.
120 Pătrunde întru frica ta cărnurile mele, că dela judecățile tale m'am înfricoșat.
121 Făcut-am judecată și dreptate: nu mă da celor ce mă nedreptățesc.
122 Primește pre robul tău întru bunătate: nu mă clevetească cei mândri.
123 Ochii mei s'au stins întru mântuirea ta și întru cuvântul dreptății tale.
124 Fă cu robul tău dupre mila ta și îndreptările tale mă învață.
125 Robul tău sânt eu: înțelepțește-mă, și voiŭ cunoaște mărturiile tale.
126 Vremea a face a Domnului este: stricat-au legea ta.
127 Pentru aceea am iubit poruncile tale mai mult decât aurul și topazia.
128 Pentru aceea către toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.
129 Minunate mărturiile tale, pentru aceea ispitit-a pre ele sufletul meu.
130 Arătarea cuvintelor tale lumina-va și va înțelepți pre prunci.
131 Gura mea am deschis și am tras duh, că poruncile tale am dorit.

Slavă...

STAREA a TREIA

Caută spre mine și mă miluiește, dupre judecata celor ce iubesc numele tău.
133 Pașii mei îndreptează dupre cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.
134 Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voiŭ păzi poruncile tale.
135 Fața ta arată preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136 Izvoare de ape au revărsat ochii mei, pentru că nu am păzit legea ta.
137 Drept ești, Doamne, și drepte judecățile tale.
138 Poruncit-ai dreptate mărturiile tale, și adevăr foarte.
139 Topitu-m'a râvna ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.
140 Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău a iubit pre el.
141 Mai tânăr sânt eu și defăimat, îndreptările tale nu am uitat.
142 Dreptatea ta, dreptate în veac, și legea ta adevărul.
143 Necazuri și nevoi m'au aflat: poruncile tale cugetarea mea sânt.
144. Dreptate mărturiile tale în veac: înțelepțește-mă și voiu via.
145. Strigat-am din toată inima mea: auzi-mă, Doamne, îndreptările tale voiu căuta.
146 Strigat-am către tine: mântuiește-mă, și voiu păzi mărturiile tale.
147 Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele tale am nădăjduit.
148 Apucat-au înainte ochii mei către dimineață, spre a cugeta la cuvintele tale

149 Glasul meu auzi, Doamne, dupre mila ta, dupre judecata ta mă viiază.
150 Apropiatu-s'au cei ce mă prigoneau cu nelegiuire, ci dela legea ta s'au depărtat
151 Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale adevăr sânt
152 Dintru început am cunoscut din mărturiile tale, că în veac ai întemeiat pre ele.
153 Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea ta nu am uitat.
154 Judecă judecata mea și mă izbăvește, pentru cuvântul tău mă viiază.
155 Departe dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale nu au căutat.
156. Indurările tale multe sânt, Doamne: dupre judecata ta mă viiază.
157 Mulți sânt carii mă prigonesc și mă necăjesc: dela mărturiile tale nu m'am abătut.
158 Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topeam, căci cuvintele tale nu au păzit.
159 Vezi că poruncile tale am iubit: Doamne, întru mila ta mă viiază.
160 Incepătura cuvintelor tale, adevărul, și în veac toate judecățile dreptății tale.
161 Boierii m'au prigonit îndar, și de cuvintele tale s'a înfricat inima mea.

162 **Veseli-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca cela ce află dobânzi multe.**
163 **Nedreptatea am urât şi m'am scârbit, dară legea ta am iubit.**
164 **De şapte ori în zi te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii tale.**
165 **Pace este multă celor ce iubesc legea ta, şi nu este lor sminteală.**
166 **Aşteptat-am mântuirea ta, Doamne, şi poruncile tale am iubit.**
167 **Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, şi a iubit pre ele foarte.**
168 **Păzit-am poruncile tale şi mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sânt, Doamne.**
169 **Să se apropie ruga mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă înţelepţeşte.**
170 **Să intre cererea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă izbăveşte.**
171 **Erumpe-vor buzele mele cânt de slavă, când mă vei învăţa îndreptările tale.**
172 **Rostească limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale dreptate sânt.**
173 **Fie mâna ta a mă mântui, că spre poruncile tale am voit.**
174 **Dorit-am mântuirea ta, Doamne, şi legea ta cugetarea mea este.**

175 **Viia-va sufletul meu şi te va lăuda, şi judecăţile tale vor ajuta mie.**
176 **Rătăcit-am ca o oaie pierdută: caută pre robul tău, că poruncile tale nu am uitat.**

Slavă...

DUPRE A ŞAPTESPREZECEA CATHISMA:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori,* **Preasfântă Treime...,** *şi dupre* **Tatăl nostru...,** *troparele acestea, glas 2.*

Greşit-am ţie, Mântuitoriule, ca şi cel întru pierzanie: primeşte-mă, Părinte, pre cel ce mă pocăiesc şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă...

Strig ţie, Hristoase Mântuitoriule, glasul vameşului: curăţeşte-mă, ca şi pre acela, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea, pre cela ce am trebuinţă de sprijineala cea dela tine, că la tine a nădăjduit sufletul meu, şi mă miluieşte.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori,*
şi rugăciunea aceasta

Stăpâne Doamne Atotputernice şi făcătoriule

a toate. Părintele îndurărilor și Dumnezeul milei, cela ce din pământ ai zidit pre om și ai arătat pre el dupre chipul tău și asemănarea, ca și prin el să se slăvească pre pământ cel mare-încuviințat Numele tău, și fiind el scos afară prin călcarea poruncilor tale, zidind iarăși a doua oară pre el mai spre bine, întru Hristosul tău, l-ai suit în ceruri, mulțumescu-ți că ai înmulțit și spre mine mărirea ta și nu m-ai dat vrăjmașilor mei cari căuta desăvârșit să mă scoată afară în prăpastia iadului, nici m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Acum dară, mult-milostive și de-bine-iubitoriule Doamne, carele nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui și-l primești, cela ce ridici pre cei căzuți și pre cei zdrobiți tămăduiești, întoarce-mă și pre mine la pocăință, și căzut fiind, mă ridică, și zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-ți aminte de îndurările tale și de cea din veci a ta neajunsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, carile cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimii mele și-mi dă lacrămi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Auzi Doamne, ia aminte de-oameni-iubitoriule, milostivește-te Îndurate, și de tirania

patimilor carile împărătesc în mine slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voia lui, ci cu mâna ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărățește tu întru mine, bunule și de-oameni-iubitoriule Doamne, și cu totul să fiu al tău, și binevoiește să viețuiesc de acum dupre voia ta; și prin cea negrăită a ta bunătate dă-mi curățirea inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cugetare smerită, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică și înfrânare preacuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților cu dăruirea Preasfântului tău Duh. Și să nu ridici pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul neîndreptat și negătit; ci mă fă desăvârșit cu a ta desăvârșire, și așa mă scoate dintru ceastă viață, ca fără de opreală trecând începătoriile și stăpâniile întunerecului, cu harul tău să văz și eu a celei neapropiate tale slave negrăita frumusețe împreună cu toți sfinții tăi, întru cari s-a sfințit și s-a proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință Numele tău. Amin.

Cântarea treptelor, 119

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat și m'au auzit.
2 Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană.
3 Ce se va da ție și ce se va adauge ție către limba vicleană?
4 Săgețile celui puternic ascuțite, cu cărbunii cei pustnicești.
5 Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu sălașurile lui Kidar.
6 Mult a nemernicit sufletul meu, cu cei ce urau pacea eram împăciuitoriu;
7 Când grăiam lor, războiau cu mine în darn.

Cântarea treptelor, 120

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutoriul meu.
2 Ajutoriul meu dela Domnul, cela ce au făcut ceriul și pământul.
3 Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici va dormita cel ce te păzește:
4 Iată nu va dormita, nici va adormi cel ce păzește pre Israil.
5 Domnul va păzi pre tine, Domnul este acoperământ ție preste mâna ta cea dreaptă;
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7 Domnul va păzi pre tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.
8 Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor, 121

Veselitu-m'am de cei ce au zis mie: În casa Domnului vom merge.
2 Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.
3 Ierusalimul, cel zidit ca o cetate, a cărei împărtășirea ei este dimpreună.
4 Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil, spre a se mărturisi numelui Domnului,
5 Că acolo au șezut scaune la judecată, scaune asupra casei lui David.
6 Întrebați dară cele spre pacea Ierusalimului și îndestularea celor ce iubesc pre tine:
7 Fie dară pace întru puterea ta și îndestulare întru zidurile turnurilor tale.
8 Pentru frații mei și vecinii mei grăiam adică pace pentru tine;

9 Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am căutat cele bune ție.

Cântarea treptelor, 122

Către tine am ridicat ochii mei, cela ce lăcuești în ceriu.
2 Iată precum ochii robilor spre mâinile domnilor săi, precum ochii slujnicei spre mâinile doamnei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va îndura spre noi.
3 Miluiește pre noi, Doamne, miluiește pre noi, că prea mult ne-am umplut de defăimare,
4 Prea mult s'a umplut sufletul nostru, ocara celor ce sânt în îndestulare, și defăimarea celor mândri.

Cântarea treptelor, 123

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israil,
2 De nu ar fi că Domnul era întru noi când s'au ridicat oamenii asupra noastră, iată de vii ar fi înghițit pre noi;
3. Când s'a mâniat iuțimea lor preste noi, iată apa ar fi înecat pre noi.
4. Șuvoiu a trecut sufletul nostru:

5 Iată a trecut sufletul nostru apa cea nestatornică.
6 Bine este cuvântat Domnul, carele nu au dat pre noi spre vânare dinților lor.
7 Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor: cursa s'a sfărâmat, și noi ne-am izbăvit.
8 Ajutoriul nostru întru numele Domnului, cela ce au făcut ceriul și pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor, 124

Cei ce se încred întru Domnul, ca muntele Sionului: nu se va clăti în veac cel ce lăcuește în Ierusalim.
2 Munții împrejurul său, și Domnul împrejurul norodului său de acum și până în veac.
3 Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste soarta drepților, ca să nu tinză drepții întru fărădelegi mâinile lor.
4 Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima.
5 Iară pre cei ce se abat la îndărătnicii duce-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace preste Israil.

Cântarea treptelor 125

Când au întors Domnul robia Sionului fă-
cutu-ne-am ca niște mângâiați.
2 Atuncea s'a umplut de bucurie gura noas-
tră și limba noastră de veselie; atuncea vor
grăi întru neamuri: Mărit-au Domnul a face
cu dânșii.
3 Mărit-au Domnul a face cu noi, fost-am ve-
selindu-ne.
4 Întoarce, Doamne, robia noastră ca șuvoa-
iele în austru.
5 Cei ce seamănă în lacrămi, în bucurie vor
secera.
6 Mergând mergeau, și plângeau aruncând
sămânțele sale; venind dară, vor veni întru bu-
curie, ridicând mănunchile sale.

Cântarea treptelor, 126.

De nu va Domnul zidi casa, în deșert s'au
ostenit cei ce zidesc; de nu va Domnul
păzi cetatea, în deșert a privegheat cel ce pă-
zește.
2 În deșert este vouă a mâneca: sculați-vă du-
pre ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii,
când va da iubiților săi somn.

3 Iată moștenirea Domnului, fii, plata rodu-
lui pântecelui.
4 Ca săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor
scuturați.
5 Fericit carele își va plini pofta dintru dân-
șii, nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor
săi în porți.

Cântarea treptelor, 127

Fericiți toți carii se tem de Domnul, carii
umblă în căile lui;
2 Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit
ești și bine va fi ție.
3 Muierea ta, ca o vie rodită în laturile casei
tale;
4 Fiii tăi, ca tinere odrasle de măslin împre-
jurul mesei tale.
5 Iată așa se va blagoslovi omul cel ce se te-
me de Domnul.
6 Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, și vei ve-
dea bunătățile Ierusalimului în toate zilele
vieții tale.
7 Și vei vedea pre fiii fiilor tăi, pace preste
Israil.

Cântarea treptelor, 128

De multe ori m'au războit din tinerețele
mele, zică adică Israil,
2 De multe ori m'au războit, din tinerețele
mele, ci nu au izbândit asupra mea.
3 Preste spatele meu au lucrat păcătoșii, în-
delungatu-și-au fărădelegea.
4 Domnul cel drept au tăiat grumazii păcăto-
șilor.
5 Să se rușineze și să se întoarcă napoi toți
cei ce urăsc Sionul.
6 Facă-se ca iarba de pre case, carea mai na-
inte de-a se smulge s'a uscat,
7 De carea nu și-a umplut mâna secerătoriul
și sânul său cel ce mănunchile adună,
8 Și nu au zis cei ce treceau: Blagoslovenia
Domnului preste voi, blagoslovit-am pre voi
întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor 129.

Dintru adâncuri am strigat către tine,
Doamne, Doamne auzi glasul meu;
2 Fie urechile tale luând aminte spre glasul
rugii mele.

3 De vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doam-
ne, cine va suferi? Că dela tine ispășirea este
4 Pentru numele tău te-am răbdat, Doamne,
răbdat-a sufletul meu spre cuvântul tău. nădăj-
duit-a sufletul meu spre Domnul.
5 Din streaja dimineții până în noapte, din
streaja dimineții nădăjduiască Israil spre
Domnul.
6 Că la Domnul este milă, și multă izbăvire la el,
și el va izbăvi pre Israil din toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor, 130

Doamne, nu s'a nălțat inima mea, nici s'au
înălțat ochii mei, nici am umblat întru ce-
le mari, nici întru cele mai minunate decât mine.
2 De nu m'am smerit cu cugetul, ci am înăl
țat sufletul meu, precum cel înțărcat spre mai-
ca lui, așa vei răsplăti sufletului meu.
3 Nădăjduiască Israil spre Domnul de acum
și până în veac.

Cântarea treptelor, 131

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toa-
te blândețele lui.
2 Cum s'a jurat Domnului, făgăduitu-s'a Dum-

nezeului lui Iacóv
3 De voiū intra în sălaşul casei mele, de mă
voiū sui pre patul aşternutului meu,
4. De voiū da somn ochilor mei şi genelor me-
le dormitare, şi odihnă tâmplelor mele,
5 Până ce voiū afla loc Domnului, sălaş Dum-
nezeului lui Iacóv
6 Iată auzitu-l-am în Efrathă, aflatu-l-am în
câmpii dumbrăvii:
7 Intra-vom întru sălaşurile lui, închina-ne-
vom în locul unde au stătut picioarele lui.
8. Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu şi
chivotul sfintirii tale;
9 Preoţii tăi se vor îmbrăca întru dreptate, şi
cuvioşii tăi se vor bucura
10. Pentru Davíd, robul tău, nu întoarce faţa
unsului tău.
11. Juratu-s'au Domnul lui David adevărul,
şi nu îl va zădărnici: Din rodul pântecelui tău
voiū pune pre scaunul tău.
12 De vor păzi fiii tăi legământul meu şi măr-
turiile mele cestea, carile voiū învăţa pre ei, şi
fiii lor în veac vor şedea pre scaunul tău.
13. Căci au ales Domnul Sionul, osebitu-au
pre el spre lăcuinţă luişi.
14. Acesta este odihna mea în veacul veacu-

lui, aicea voiū lăcui, că am ales pre el;
15 Vânatul lui blagoslovind voiū blagoslovi,
pre săracii lui voiū sătura cu pâini,
16 Preoţii lui voiū îmbrăca cu mântuire, şi
cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura:
17 Acolo voiū răsări cornul lui David, gătit-
am luminătoriu unsului meu;
18. Pre vrăjmaşii lui voiū îmbrăca cu ruşine,
iară preste dânsul va înflori sfinţenia mea.

Cântarea treptelor 132.

Iată acum, ce este bun sau ce este frumos,
fără numai a lăcui fraţi împreună?
2 Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre barbă,
pre barba lui Aaron, ce se pogoară pre margi-
nea vestmântului lui;
3 Ca roua Ærmonului ce se pogoară pre
munţii Sionului: că acolo au poruncit Domnul
blagoslovenia şi viaţa până în veac.

Cântarea treptelor 133.

Iată acum binecuvântaţi pre Domnul toţi
robii Domnului, carii staţi în casa Domnu-
lui, în curţile casei Dumnezeului nostru.
2 În nopţi ridicaţi mâinile voastre întru cele

sfinte și binecuvântați pre Domnul.
3 Blagoslovească-te Domnul din Sion, cela ce au făcut ceriul și pământul.

Slavă...

DUPRE A OPTSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele acestea, glas 2*

Mai nainte până a nu mă osândi, Doamne al meu Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele cele multe. Dă mie umilință duhovnicească, pentruca să strig către tine: Milostive de-oameni-iubitoriule, Dumnezeul meu, mântuiește-mă.

Slavă

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă, rătăcitul, cu ele m'am însoțit. Întoarcere îmi dăruiește, Hristoase, ca să priimesc dela tine mare milă.

Și acum.

Nu întoarce, Stăpână, fața ta de către cel ce mă rog ție, ci ca o milostivă Maică a Înduratului Dumnezeu, sârguiește, mai nainte de sfârșit, a-mi dărui întoarcere, ca mântuindu-mă

pentru tine, ție să cânt, ca ceea ce ești mântuirea mea, și nădejdea mea cea nerușinată, Doamna mea.

Doamne miluiește, *de 40 de ori.*

și rugăciunea aceasta.

Doamne, nu cu mânia ta să mustri pre mine, nici cu urgia ta să mă cerți. Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, miluiește pre mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijulivul, lipsitul, ocarnicul, curvarul, preacurvarul, malachul, sodomleanul, întinatul, rătăcitul, nemulțămitoriul, nemilostivul, împietritul, bețivanul, cel ars la cuget, obraznicul, cel fără de îndrăznire, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii tale de oameni, și vrednicul de tot chinul, și de gheenă, și de munci. Și nu, pentru mulțimea atâtor greșale ale mele, să mă pui sub mulțimea muncilor, Izbăvitoriule, ci mă miluiește, că neputincios sânt, și cu sufletul, și cu trupul, și cu înțălegerea, și cu gândul; și cu judecățile carile știi, mântuiește-mă pre nevrednic robul tău, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei, și ale tuturor sfinților carii din veac au bineplăcut ție, că bine ești cuvântat în vecii vecilor.

Amin.

Alliluia, 134

Lăudați numele Domnului, lăudați robi
pre Domnul,
2 Cei ce stați în casa Domnului, în curțile ca-
sei Dumnezeului nostru.
3 Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul,
cântați numele lui, că este bun;
4 Că pre Iacov au ales luiși Domnul, pre Is-
rail întru comoară luiși
5 Că eu am cunoscut că mare este Domnul, și
Domnul nostru preste toți dumnezeii:
6 Toate, câte au vrut Domnul, au făcut în cer-
iu și pre pământ, în mări și în toate adâncurile,
7 Ridicând nouri dela marginea pământului,
fulgerele spre ploaie au făcut cela ce scoate vân-
turile din vistieriile sale.
8 Carele au bătut cele întâiu născute ale E-
ghipetului dela om până la dobitoc.
9 Trimis-au semne și minuni în mijlocul tău,
Eghipete, întru Faraon și întru toți robii lui.
10 Carele au bătut neamuri multe, și au ucis
împărați tari,
11 Pre Sihon, împăratul Amorreilor, și pre
Og, împăratul Vasanului, și toate împărățiile
lui Hanaan,

12 Și au dat pământul lor moștenire, moște-
nire lui Israil, norodului său
13 Doamne, numele tău este în veac și pome-
nirea ta în neam și în neam:
14 Că va judeca Domnul pre norodul său și
spre robii săi se va îndupleca.
15 Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de
mâini omenești:
16 Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor
vedea.
17 Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în
gura lor.
18 Asemenea lor facă-se cei ce fac pre aceștia
și toți cei ce se încred întru dânșii.
19 Casa lui Israil, binecuvântați pre Dom-
nul; casa lui Aaron, binecuvântați pre Dom-
nul; casa lui Levi, binecuvântați pre Domnul;
20 Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvân-
tați pre Domnul.
21 Bine este cuvântat Domnul din Sion, cel
ce lăcuește în Ierusalim.

Alliluia 135

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că
în veac este mila lui
2 Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor,

că în veac este mila lui,
3 Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, că în
veac este mila lui;
4 Celui ce face minuni mari, Unuia, că în
veac este mila lui;
5 Celui ce au făcut cerurile cu înţelegere, că
în veac este mila lui;
6 Celui ce au întărit pământul preste ape, că
în veac este mila lui;
7 Celui ce au făcut luminători mari Unuia,
că în veac este mila lui,
8 Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este
mila lui,
9 Luna şi stele spre stăpânirea nopţii, că în
veac este mila lui;
10 Celui ce au bătut Eghipetul cu cei întâiu-
născuţi ai lor, că în veac este mila lui,
11 Şi au scos pre Israil din mijlocul lor, că în
veac este mila lui,
12 Cu mână tare şi cu braţ înalt, că în veac es-
te mila lui;
13 Celui ce au împărţit Marea Roşie întru
despărţituri, că în veac este mila lui,
14 Şi au trecut pre Israil prin mijlocul ei, că
în veac este mila lui,
15 Şi au scuturat pre Faraon şi puterea lui în

Marea Roşie, că în veac este mila lui;
16 Celui ce au trecut pre norodul său în pus-
tie, că în veac este mila lui,
17 Celui ce au bătut împăraţi mari, că în veac
este mila lui,
18 Şi au omorât împăraţi tari, că în veac este
mila lui,
19 Pre Sihon, împăratul Amorreilor, că în
veac este mila lui,
20 Şi pre Og, împăratul Vasanului, că în veac
este mila lui,
21 Şi au dat pământul lor moştenire, că în
veac este mila lui,
22 Moştenire lui Israil, robului său, că în veac
este mila lui.
23 Că întru smerenia noastră pomenit-au pre
noi Domnul, că în veac este mila lui,
24 Şi au răscumpărat pre noi dela vrăjmaşii
noştri, că în veac este mila lui;
25 Cela ce dă hrană la tot trupul, că în veac
este mila lui.
26 Mărturisiţi-vă Dumnezeului cerului, că
în veac este mila lui.

Al lui David, prin Ieremia, 136.

La râurile Vavilonului, acolo am șezut și am
plâns, când ne-am adus aminte de Sion.
2 În sălci, în mijlocul lui, am spânzurat or-
ganele noastre,
3 Că acolo au întrebat pre noi, cei ce ne-au ro-
bit, cuvinte de cântări, și cei ce au dus pre noi,
cântare: Glăsuiți nouă din cântările Sionului.
4 Cum vom glăsui cântul Domnului în pă-
mânt strein?
5 De te voiŭ uita, Ierusalime, uitată fie dreap-
ta mea;
6 Lipească-se limba mea de gâtlejul meu, de
nu voiŭ pomeni pre tine, de nu voiŭ pune
înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei
mele.
7 Adu-ți aminte, Doamne, de fiii Edomului,
în ziua Ierusalimului, carii ziceau: Pustiiți, pus-
tiiți-l până în temeliile lui.
8 Fiica Vavilonului ticăloasă, fericit carele va
răsplăti ție răsplătirea ta, carea ai răsplătit no-
[redacted]
9 Fericit carele va cuprinde și va repezi prun-
cii tăi de piatră.

Slavă...

Al lui David, lui Agghei și lui Zaharia 137

Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, din toată
inima mea și înaintea îngerilor voiŭ
cânta ție, că ai auzit toate graiurile gurii mele.
2. Închina-mă-voiŭ către lăcașul cel sfânt al
tău, și mă voiŭ mărturisi numelui tău pentru
mila ta și adevărul tău, că ai mărit mai presus
de toate numele cel sfânt al tău.
3 Ori în ce zi te voiŭ chema, degrab mă auzi:
înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea ta.
4 Mărturisească-se ție, Doamne, toți împăra-
ții pământului, că au auzit toate graiurile gurii
tale,
5 Și să cânte întru căile Domnului, că mare es-
te slava Domnului,
6 Că nalt este Domnul, și spre cele smerite ia
aminte, și pre cele nalte de departe cunoaște.
7 De voiŭ merge prin mijlocul necazului, mă
vei viia; preste mânia vrăjmașilor mei întins-ai
mâinile tale, și m'a mântuit dreapta ta.
8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne,
mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu
trece cu vederea.

Întru sfârşit al lui David psalm al Zaharie în răspire. 138

Doamne, cercatu-m'ai şi m'ai cunoscut: tu
ai cunoscut şederea mea şi scularea mea,
2 Tu ai priceput gândurile mele de departe;
3 Cărarea mea şi funia mea tu ai urmărit, şi
toate căile mele mai nainte ai văzut.
4 Că nu este vicleşug în limba mea iată, Doam-
ne, tu ai cunoscut.
5 Toate, cele de apoi, şi cele de demult: tu
m'ai plăzmuit şi ai pus preste mine mâna ta.
6 Minunatu-s'a cunoaşterea ta dintru mine:
întăritu-s'a, nu voiŭ putea spre dânsa.
7 Unde mă voiŭ duce dela Duhul tău? Şi dela
faţa ta unde voiŭ fugi?
8 De mă voiŭ sui la ceriu, tu acolo eşti: de mă
voiŭ pogorî la iad, de faţă eşti.
9 De voiŭ lua aripile mele către dimineaţă şi
mă voiŭ sălăşlui la marginile mării,
10 Că şi acolo mâna ta mă va călăuzi, şi mă
va ţinea dreapta ta.
11 Şi am zis: Au doară întunerecul mă va a-
coperi? Şi noaptea luminare întru desfătăciu-
[redacted]
12 Că întunerecul nu se va întuneca dela ti-

ne, şi noaptea ca ziua se va lumina. precum
întunerecul ei, aşa şi lumina ei.
13 Că tu ai căştigat rărunchii mei, sprijinitu-
m'ai din pântecele maicii mele.
14 Mărturisi-mă-voiŭ ţie, căci înfricoşat te-ai
făcut de minunat: minunate lucrurile tale, şi
sufletul meu cunoaşte foarte
15 Nu s'a tăinuit osul meu dela tine, pre ca-
rele ai făcut întru taină şi alcătuirea mea în
cele mai de jos ale pământului:
16 Cel nelucrat al meu au văzut ochii tăi, şi în
cartea ta toţi se vor scrie; în zile se vor plăzmui,
şi nimenea dintru dânşii.
17 Iară mie foarte îmi sânt cinstiţi prietenii tăi,
Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpânirile lor;
18 Număra-voiŭ pre dânşii, şi mai mult decât
nisipul se vor înmulţi, sculatu-m'am şi încă
sânt cu tine.
19 De ai omorî pre păcătoşi, Dumnezeule: băr-
baţii sângiuirilor, depărtaţi-vă dela mine.
20 Că prieitori sânteţi la gânduri: lua-vor în-
tru deşertăciune cetăţile tale.
21 Au nu pre cei ce urăsc pre tine, Doamne,
am urât, şi asupra vrăjmaşilor tăi m'am topit?
22 Cu desăvârşită ură am urât pre ei, intru
vrăjmaşi s'au făcut mie.

23 Ispiteşte-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele,
24 Şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, şi mă călăuzeşte întru calea cea vecinică.

Întru sfârşit, psalm a lui David 139

Scoate-mă, Doamne, dela omul viclean, dela bărbatul nedrept mă izbăveşte,
2 Carii au gândit nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie;
3 Ascuţit-au limba sa ca a şarpelui, otrava aspidelor sub buzele lor
4 Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepţi mă scoate, carii au gândit să împiedice paşii mei·
5 Ascuns-au mândrii cursă mie şi cu funii au întins cursă picioarelor mele,
6 Pre lângă cărare smintele au pus mie.
7 Zis-am Domnului, Dumnezeul meu eşti tu; pleacă, Doamne, urechea spre glasul rugii mele.
8 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de război
9 Nu mă da, Doamne, dela dorirea mea celui păcătos: gândit-au împrotiva mea, nu mă părăsi, ca nu cândva să se nalţe.
10 Capul încunjurării lor, truda buzelor lor

va acoperi pre dânşii.
11 Cădea-vor preste dânşii cărbuni cu foc, obori-vei pre ei în ticăloşii, nu vor putea răbda.
12 Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ, pre bărbatul nedrept relele vor vâna întru stricăciune.
13 Cunoscut-am că va face Domnul judecata săracilor şi izbânda mişeilor.
14 Însă drepţii se vor mărturisi numelui tău şi vor lăcui cei drepţi cu faţa ta.

Slavă...

Psalm a lui David, 140

Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.
2 Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.
3 Pune, Doamne, streajă gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele,
4 Nu abate inima mea întru cuvinte de vicleşug, a izvodi îndreptări întru păcate cu oamenii ce lucrează fărădelegea; şi nu mă voiu însoţi cu aleşii lor
5 Certa-mă-va dreptul întru milă şi mă va

mustra, dară untul-de-lemn al păcătosului să
nu ungă capul meu: că încă și rugăciunea mea
întru bunevrerile lor este.
6 Înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor:
auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit.
Ca grăsimea pământului s'au rumpt pre
pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.
8 Că spre tine Doamne, Doamne, ochii mei
spre tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.
9 Păzește-mă de cursa carea au întins mie, și
de smintelele celor ce fac fărădelegea.
10 Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi
sânt eu până ce voiu trece.

Al priceperii lui David, când a fost el în
peșteră rugându-se, 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
cu glasul meu către Domnul m'am rugat.
3 Vărsa-voiu înaintea lui rugăciunea mea,
necazul meu înaintea lui voiu spune.
4 Când lipsea dintru mine duhul meu, și tu ai
cunoscut cărările mele: în calea ceasta, în ca-
rea am umblat, ascuns-au cursă mie.
5 Luam seama de-a dreapta și priveam, și nu
era cel ce mă cunoaște: pierit-a fuga dela mi-

ne, și nu este cel ce caută sufletul meu.
6 Strigat-am către tine, Doamne, zis-am: Tu
ești nădejdea mea, partea mea ești în pămân
tul celor vii.
7 Ia aminte către ruga mea, că m'am smerit
foarte: izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că
s'au mai întărit decât mine.
8 Scoate din temniță sufletul meu, spre a se
mărturisi numelui tău: pre mine așteaptă drep-
ții până ce vei răsplăti mie.

Psalm al lui David, când îl prigonea pre dânsul
Avessalom, fiul lui, 142.

Doamne, auzi rugăciunea mea, pleacă ure-
chea spre ruga mea întru adevărul tău,
auzi-mă întru dreptatea ta:
2 Și să nu intri la judecată cu robul tău, că
nu se va îndreptăți înaintea ta tot cel viu.
3 Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, sme-
rit-a în pământ viața mea, așezatu-m'a întru
întunerece ca pre morții veacului;
4 Și s'a negrijit întru mine duhul meu, întru
mine s'a turburat inima mea.
5 Adusu-mi-am aminte de zilele cele de de-
mult, cugetat-am întru toate lucrurile tale, în-

tru facerile mâinilor tale am cugetat.
6 Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă ție.
7 Degrab auzi-mă, Doamne, lipsit-a duhul meu: nu întoarce fața ta dela mine, și mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă.
8 Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea întru carea voiu merge, că la tine am ridicat sufletul meu.
9 Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne, la tine am scăpat.
10 Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.
11 Pentru numele tău, Doamne, mă vei viia, întru dreptatea ta vei scoate din necaz sufletul meu;
12. Și întru mila ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu robul tău sânt.

Slavă...

DUPRE A NOUĂSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele acestea.*

glas 7

Mulțămind slăvescu-te, Dumnezeul meu, că tuturor păcătoșilor ai dat pocăință. Mântuitoriule, nu mă rușina, când vei veni să judeci lumea toată, pre carele am făcut lucruri de rușine.

Slavă...

Fără de număr greșindu-ți, și pedepse nenumărate aștept; Dumnezeul meu, îndurându-te mă mântuiește.

Și acum...

La mulțimea milei tale acum alerg: dezleagă, de-Dumnezeu-Născătoare, lanțurile greșalelor mele.

Doamne miluește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, carele cu patimile tale, patimile mele ai vindecat, și cu ranele tale ranele mele ai tămăduit, dăruiește mie, carele mult ți-am greșit, lacrămi de umilință. Amestecă cu trupul meu din mireasma de-viață-făcătoriului Trupului tău și îndulcește sufletul meu cu Cinstit Sângele tău de amărăciunea cu carea m'a adăpat împrotivnicul. Înalță mintea mea către tine, carea este trasă jos, și

mă ridică din prăpastia pierzaniei, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrămi de mângâiere carile întorc pre fii la moștenirea lor. Întunecatu-m'am la minte întru patimile lumești, nu pot să caut către tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrămile dragostei celei către tine; ci Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, comoara bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșită, și inimă dureroasă spre căutarea ta. Dăruiește-mi harul tău, și de iznoavă înnoiește întru mine închipuirile chipului tău. Părăsitu-te-am eu, nu părăsi pre mine. Ieși întru căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea ta și mă numără împreună cu oile turmei tale cei alese. Hrănește pre mine împreună cu dânsele din verdeața dumnezeeștilor tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale și ale tuturor Sfinților tăi.

Amin.

Psalm al lui David, către Goliath 143

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul
meu, cela ce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre război,
2 Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu
și izbăvitoriul meu, scutitoriul meu, și întru el
am nădăjduit, cel ce supune norodul meu sub
mine.
3 Doamne, ce este omul, că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că socotești pre el?
4 Omul deșertăciunii s'a asemănat, zilele lui
ca umbra trec.
5 Doamne, pleacă cerurile și te pogoară, atinge-te de munți, și vor fumega;
6 Fulgeră fulgerul, și vei risipi pre dânșii, trimite săgețile tale și vei turbura pre ei.
7 Trimite mâna ta dintru nălțime, scoate-mă
și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor
celor streini,
8 A cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta
lor, dreapta nedreptății.
9 Dumnezeule, cântare nouă cânta-voiu ție,
în psaltire cu zece strune zice-voiu ție,
10 Celui ce dă mântuirea împăraților, celui ce izbăvește pre David, robul tău, de sabie cumplită.

11 Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor streini, a căror gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor, dreapta nedreptății;
12 Cărora fiii lor ca tinere odrasle, întemeiate în tinerețele lor, fiicele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea lăcașului cel sfânt,
13 Cămările lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea, oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor, boii lor grași.
14 Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.
15 Fericit-au pre norodul căruia sânt acestea: fericit norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

A laudei lui David 144

Înălța-te-voiü, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și bine voiü cuvânta numele tău în veac și în veacul veacului.
2 În toate zilele bine te voiü cuvânta și voiü lăuda numele tău în veac și în veacul veacului.
3 Mare este Domnul și lăudat foarte, și măririi lui nu este sfârșit.
4 Neamul și neamul vor lăuda lucrurile tale și puterea ta vor vesti.
5 Mare-cuviința slavei sfințirii tale vor grăi și minunile tale vor povesti.
6 Și puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și mărirea ta vor povesti.
7 Pomenirea mulțimii bunătății tale vor irumpe și de dreptatea ta se vor bucura.
8 Îndurat și milostiv Domnul, îndelung-răbdătoriu și multmilostiv.
9 Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui preste toate lucrurile lui.
10 Mărturisească-se ție, Doamne, toate lucrurile tale, și cuvioșii tăi bine te cuvinteze.
11 Slava Împărăției tale vor spune și puternicia ta vor agrăi,
12 Spre a face cunoscută fiilor oamenilor puternicia ta și slava mare-cuviinței Împărăției tale.
13 Împărăția ta, Împărăția tuturor veacurilor, și stăpânia ta întru tot neamul și neamul. Credincios Domnul întru toate cuvintele sale și cuvios întru toate lucrurile sale.
14 Sprijinește Domnul pre toți cei căzuți, și de iznoavă îndreaptă pre toți cei prăpăstuiți.
15 Ochii tuturor spre tine nădăjduiesc, și tu dai lor hrană în bună vreme.
16 Deschizi tu mâna ta și saturi pre tot cel viu de bunăvoire.
17 Drept este Domnul întru toate căile sale și

cuvios întru toate lucrurile sale.
18 Aproape este Domnul de toți cei ce chea-
mă pre el, de toți cei ce cheamă pre el întru
adevăr.
19 Voia celor ce se tem de el va face, și ruga lor
va auzi, și va mântui pre dânșii.
20 Păzește Domnul pre toți cei ce iubesc pre
el, și pre toți păcătoșii va pierde.
21 Laudă Domnului va grăi gura mea, și bi-
ne să cuvânte tot trupul numele cel sfânt al lui
în veac și în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia, a lui Aggheu și a Zahariei 145

Laudă, suflete al meu, pre Domnul:
2 Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea,
cânta-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.
3 Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oa-
menilor, întru carii nu este mântuire.
4 Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pămân-
tul lui: în ziua ceea vor pieri toate gândurile lui.
5 Fericit căruia Dumnezeul lui Iacov ajutorul
lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui,
6 Spre cel ce au făcut cerul și pământul, ma-
rea și toate cele ce sânt întru dânsele: spre cel
ce păzește adevărul în veac,

7 Spre cel ce face judecată celor năpăstuiți,
spre cel ce dă hrană celor flămânzi;
8 Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi,
Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre
cei surpați, Domnul iubește pre cei drepți;
9 Domnul păzește pre cei nemernici, pre sirі-
man și pre văduvă va priimi, și calea păcătoși-
lor va pierde.
10 Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul
tău, Sioane, în neam și în neam.

Aliluia 146

Lăudați pre Domnul, că este bun psalmul;
Dumnezeului nostru îndulcească-se lauda.
2 Zidind Ierusalimul, Domnul risipirile lui
Israil va aduna,
3 Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și
leagă zdrobirile lor,
4 Cel ce numără mulțimea stelelor și tuturor
acelora numele cheamă.
5 Mare este Domnul nostru, și mare tăria lui,
și priceperii lui nu este număr
6 Cel ce priimește pre cei blânzi, Domnul, și
smerește pre cei păcătoși până la pământ.
7 Începeți Domnului întru mărturisire, cân-
tați Dumnezeului nostru în alăută,

8 Celui ce îmbracă cerul întru nouri, celui ce
gătește pământului ploaie, celui ce răsare în
munți iarbă și verdeață spre slujba oamenilor.
9 Celui ce dă dobitoacelor hrana lor, și puilor
corbilor celor ce cheamă pre el.
10 Nu întru puterea calului va voi, nici în pul-
pele bărbatului binevoiește:
11 Binevoiește Domnul întru cei ce se tem de
dânsul și întru cei ce nădăjduiesc spre mila lui.

Alliluia, al lui Aggheu și al Zaharie, 147

Laudă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre
Dumnezeul tău, Sioane,
2 Că au întărit încuietorile porților tale, bla-
goslovit-au pre fiii tăi întru tine;
3 Cela ce pune hotarele tale pace, și cu grăsi-
me de grâu te-au săturat;
4 Cela ce trimite cuvântul său pământului,
degrab aleargă cuvântul lui,
5 Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce
presară negura ca cenușa,
6 Al celui ce pune gheața sa ca pâinile, îm-
protiva feței gerului lui cine va suferi?
7 Trimite-va cuvântul său și va topi pre ele, su-
fla-va Duhul lui și vor curge ape.
8 Cela ce vestește cuvântul său lui Iacov, în-

dreptările și judecățile sale lui Israil.
9 Nu au făcut așa la tot neamul, și judecățile
sale nu au arătat lor.

Slavă

Alliluia, al lui Agghеu și al Zaharie 148

Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați
pre el întru cele nalte.
2 Lăudați pre el toți îngerii lui, lăudați pre el
toate puterile lui.
3 Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el
toate stelele și lumina.
4 Lăudați pre el ceriurile ceriurilor și apa cea
mai presus de ceriuri.
5 Laude numele Domnului: că el au zis, și s'au
făcut, el au poruncit, și s'au zidit.
6 Pus-au pre ele în veac și în veacul veacului:
poruncă au pus și nu va trece.
7 Lăudați pre Domnul de pre pământ, balau-
rii și toate adâncurile;
8 Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel
de vifor, cele ce fac cuvântul lui;
9 Munții și toate dealurile, lemnele cele rodi-
toare și toți chedrii;
10 Hiarele și toate dobitoacele, cele ce se tâ-
răsc și pasările cele zburătoare,

11 Împărații pământului și toate noroadele, boierii și toți judecătorii pământului;
12 Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri.
13 Să laude numele Domnului, că s'a nălțat numele lui, al unuia, mărturisirea lui pre pământ și în ceriu.
14. Și va nălța cornul norodului său: cântul tuturor cuvioșilor lui fiilor lui Israil norodului ce se apropie de dansul.

Aliluia, 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în soborul cuvioșilor.
2 Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor;
3 Laude numele lui în horă, în timpină și în psaltire cânte lui,
4. Că binevoiește Domnul întru norodul său și va nălța pre cei blânzi întru mântuire.
5 Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor
6 Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor,
7 Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade,

8 Ca să lege împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătușe de fier,
9 Să facă întru dânșii judecata scrisă: slava ceasta fi-va tuturor cuvioșilor lui.

Aliluia, 150

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții lui, lăudați pre el întru tăria puterii lui;
2 Lăudați pre el întru puternicile lui, lăudați pre el dupre mulțimea măririi lui.
3 Lăudați pre el în glas de trâmbiță, lăudați pre el în psaltire și în alăută,
4 Lăudați pre el în timpină și în horă, lăudați pre el în strune și în organe;
5 Lăudați pre el în chimvale bine răsunătoare, lăudați pre el în chimvale de strigare.
6 Toată suflarea laude pre Domnul.

Slavă...

DUPRE A DOUĂZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *Troparele acestea, glas 6*

Plinirea tuturor bunătăților tu ești, Hristoase al meu. Umple de bucurie și de veselie sufletul meu și mă mântuiește ca cel Unul multmilostiv.

Slavă...

De am și greșit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea ta, alt Dumnezeu afară de tine nu știu; îndrăznesc dară în milostivirea ta. Ci mă primește, pre cel ce mă întorc, milostiv Părinte, și Fiule Unule-născut, și Duhule Sfinte, ca pre fiul cel pierdut, și mă mântuiește.

Și acum...

Altă scăpare și fierbinte sprijineală afară de tine nu știu; ci ca una ce ai îndrăzneală către cel ce dintru tine s'au născut, Stăpână, ajută-mi și mă mântuiește, pre robul tău.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*

și rugăciunea aceasta.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește pre mine păcătosul și iartă mie nevrednicului robului tău câte ți-am greșit în vremea vieții mele și până astăzi. Și câte, ca om, am păcătuit: cele cu voie ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din neluare aminte și din multa mea lenevire și negrijă; ori de m'am jurat pre Numele tău cel Sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cine-

va, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu vederea, sau pre vreun frate de am necăjit și am amărât, sau stând eu la rugăciune și la cântare mintea mea cea vicleană a umblat la cele viclene, sau m'am desfătat preste cuviință, sau de am râs nebunește, sau de am grăit în batjocură, sau de m'am trufit, sau la slavă deșartă de am gândit, sau m'am mândrit, sau frumusețe deșartă de am văzut și de dânsa m'am biruit. Sau de nu m'am grijit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit deșarte, sau altceva viclean de am făcut; pentru că acestea toate și mai grele decât acestea am lucrat, carile nici țiu minte; miluiește-mă, Doamne, și mi le iartă toate, ca un bun și de-oameni-iubitoriu, ca în pace să adorm și să odihnesc, cântând și binecuvântând și slăvind pre tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte și cu preasfântul și bunul și de-viață-făcătoriul tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acest psalm deosebit scris de David este, și afară de numărul celor 150 de psalmi, care singur s'a făcut cu ochii săi.

Mic eram între frații mei și mai tânăr în casa tatălui meu; păşteam oile tatălui meu.
2 Mâinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.
3 Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.
4 Însuși au trimis pre îngerul său și m'au luat de la oile tatălui meu, și m'au uns cu untul de lemn al ungerii sale.
5 Frații mei buni și mari, și nu au binevoit întru dânșii Domnul.
6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi;
7 Iară eu, smulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul și am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.

SFÂRȘITUL PSALMILOR

CÂNTAREA ÎNTÂIA.

A lui MOISI de la Ieșire. Cap. 15

De tot afundându-se Faraon, Moisi zice

Să cântăm Domnului, căci cu slavă s'au proslăvit

Să cântăm Domnului, căci cu slavă s'au proslăvit: cal și călăreț au aruncat în mare. Ajutoriu și acoperitoriu s'au făcut mie întru mântuire: acesta este Dumnezeul meu, și voiu proslăvi pre el, Dumnezeul părintelui meu, și voiu înălța pre el.

Domnul sfărmând războaie, DOMNUL numele lui;

Carăle lui Faraon și puterea lui au aruncat în mare:

Aleși călăreți căpitani au afundat în Marea Roșie.

Cu noianul au acoperit pre ei, afundatu-s'au întru adânc ca o piatră.

Dreapta ta, Doamne, s'a proslăvit întru tărie; mâna ta cea dreaptă, Doamne, a sfărmat pre vrăjmași, și întru mulțimea slavei tale ai zdrobit pre cei protivnici.

Trimis-ai mânia ta și a mistuit pre dânșii ca pre o trestie, și prin Duhul iuțimii tale s'a des-

părțit apa.

Închegatu-s'au ca un părete apele, închegatu-s'au valurile în mijlocul mării.

Zis-a vrăjmașul: gonind voiŭ prinde, împărți-voiŭ prăzi, umplea-voiŭ sufletul meu, nimici-voiŭ cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Trimis-ai Duhul tău, acoperit-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă foarte.

Cine este asemenea ție între dumnezei, Doamne, cine asemenea ție? Proslăvit întru sfinți, minunat întru slavă, făcând minuni.

Tins-ai dreapta ta, înghițit-a pre ei pământul, călăuzit-ai cu dreptatea ta pre norodul tău acesta, pre carele ai izbăvit.

Chematu-l-ai cu tăria ta la lăcașul cel sfânt al tău. Auzit-au neamurile și s'au mâniat; dureri au cuprins pre cei ce lăcuiau Filistiimul.

Pre 8.

Atuncea s'au stârnit voievozii Edomului și boiarii Moavitenilor, cuprinsu-i pre ei cutremur, topitu-s'au toți cei ce lăcuiau în Hanaan.

Cază preste dânșii frică și cutremur, cu mărimea brațului tău să se împietrească.

Pre 6.

Până ce va trece norodul tău, Doamne, până ce va trece norodul tău acesta pre carele ai agoniset.

Ducând, sădește pre ei în muntele moștenirii tale, întru cel gata lăcașul tău carele ai lucrat, Doamne, sfințenia, carea au gătit mâinile tale.

Pre 4

Domnul împărățind veacurile și preste veac, și încă. Pentrucă a intrat calul lui Faraon cu carăle și călărașii în mare.

Și au adus Domnul preste ei apa mării: iară fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării.

Slavă... și acum...

Cade-se a ști, că a doua cântare, numai odată se citește, iară numai în Sfântul și Marele Post, Marțea. Și se citește toată până în sfârșit, iară către Tropare zicem după fiiștecarele: **Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.**

CÂNTAREA a DOUA.

A lui MOISI pentru A doua Lege, cap 32.

Legea scriindu-se de iznoavă, cântarea lui Moisi.

Ia aminte, cerule, și voiŭ grăi, și auză pământul graiuri din gura mea.

Aștepte ca ploaia vestirea mea, și să se pogoare ca roua graiurile mele.

Ca burnița pre troscot și ca polegnița pre iarbă, că numele Domnului am chemat dați slavă Dumnezeului nostru.

Dumnezeu, adevărate lucrurile lui, și toate căile lui judecăți.

Dumnezeu credincios, și nu este nedreptate întru dânsul, drept și cuvios Domnul.

Greșit-au, nu ai lui fiii cei cu prihană neam strâmb și îndărătnic, au acestea Domnului răsplătiți?

Așadar, norod nebun și nu înțelept: au nu însuși acesta, tatăl tău te-au agonisit și te-au făcut și te-au plăzmuit?

Aduceți-vă aminte de zilele veacului, înțălegeți anii neamului neamurilor.

Întreabă pre tatăl tău, și va vesti ție, pre cei bătrâni ai tăi, și vor spune ție.

Când au împărțit cel Preaînalt neamurile, cum au risipit pre fiii lui Adam.

Pus-au hotare neamurilor dupre numărul îngerilor lui Dumnezeu. Și s'a făcut partea Domnului, norodul lui, Iacov, funia moștenirii sale, Israil.

Destulat-au pre el în pustie, în seteciunea arderii în pământ fără de apă.

Încunjurat-au pre el, și l-au certat și l-au păzit ca lumina ochiului.

Ca un vultur și-au acoperit cuibul și spre puii săi au dorit.

Întinzându-și aripile au priimit pre ei, și i-au ridicat pre umerile sale.

Domnul unul au povățuit pre ei, și nu era cu dânșii Dumnezeu strein.

Suitu-au pre dânșii la vârtutea pământului, hrănitu-au pre ei cu rodurile țarinilor.

Supt-au miere din piatră și untdelemn din piatră vârtoasă.

Unt de vaci și lapte de oi, cu grăsimea mieilor și a berbecilor a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduha grâului, și sângele strugurului au băut vin

Și a mâncat Iacóv și s'a săturat, și a lepădat pre cel iubit.

Îngrășatu-s'a, îngroșatu-s'a, lățitu-s'a, și a părăsit pre Dumnezeul cel ce l-au făcut, și s'a depărtat dela Dumnezeu mântuitoriul său.

Întărâtatu-m'au întru cei streini, întru urâciunile lor m'au preaamărât.

Jertfit-au dracilor, și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pre carii nu au știut: noii și de curând veniți, pre carii nu au știut părinții lor.

Pre Dumnezeul cel ce te-au născut ai părăsit,

și ai uitat pre Dumnezeul cel ce te hrănește.
Și au văzut Domnul, și au râvnit, și s'au întărâtat pentru mânia fiilor lor și a fiicelor
Și au zis: Întoarce-voiu fața mea despre dânșii și voiu arăta ce va fi lor în cele de apoi.
Că neam îndărătnic este, fii la carii nu este credință întru dânșii.
Aceia m'au stârnit întru ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'au întru idolii săi.
Și eu voiu stârni pre ei întru ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegătoriu voiu mânia pre ei.
Că foc s'a aprins dintru iuțimea mea, arde-va până la iadul cel mai de jos.
Mistui-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților.
Aduna-voiu la ei rele și săgețile mele voiu sfârși întru dânșii.
Topindu-se cu foamete și cu mâncare de pasări și gârbovire nevindecată. Dinții hiarelor voiu trimite asupra lor cu mânia celor ce se târăsc pre pământ.
Din afară sabia va mânca pre fiii lor, și din cămări frica: tânărul cu fecioara, sugătorul cu cel așezat bătrân.
Zis-am: Risipi-voiu pre ei, și voiu face să în-

ceteze dintru oameni pomenirea lor,
Fără numai pentru mânia vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii, și ca să nu se pule asupră-le protivnicii.
Să nu zică: Mâna noastră înaltă, și nu Domnul au făcut acestea toate.
Că neam ce și-a pustiit sfatul este, și nu este întru dânșii știință.
Nu au gândit să înțeleagă: acestea toate să primească în vremea ce vine.
Cum va goni unul o mie și doi vor muta zece mii,
De nu va Dumnezeu fi dat pre dânșii, și că Domnul au lăsat pre ei?
Că nu sânt dumnezeii lor ca Dumnezeul nostru, iară vrăjmașii noștri, neînțelegători.
Că din via Sodomelor via lor, și vița lor din ale Gomorrei.
Strugurul lor strugur de fiere, poama amărăciunii lor.
Iuțimea bălaurilor vinul lor, și iuțimea aspidelor nevindecată.
Au nu iată acestea toate s'au adunat la mine și s'au pecetluit în comorile mele?
În ziua izbândirii voiu răsplăti, în vremea când va luneca piciorul lor.

Că aproape este ziua pierzării lor, şi de faţă cele gătite vouă.

Că va judeca Domnul norodul său şi spre robii săi se va îndupleca.

Pentrucă au văzut pre ei slăbănogiţi, şi părăsiţi, în primejdii, şi neputincioşi.

Şi au zis Domnul, Unde sânt dumnezeii lor, spre carii s'au nădăjduit întru dânşii, cărora grăsimea jertfelor lor mâncaţi, şi beţi vinul turnărilor lor?

Scoale-se şi ajute vouă, şi să se facă vouă acoperitori.

Vedeţi, vedeţi că Eu Sânt, şi nu este Dumnezeu fără numai eu.

Eu voiŭ ucide, şi a viia voiŭ face; răni-voiŭ, şi eu voiŭ vindeca, şi nu este cine să scoaţă din mâinile mele

Că voiŭ ridica la ceriu mâna mea, şi mă voiŭ jura pre dreapta mea şi voiŭ zice: Viiez eu în veac.

Că voiŭ ascuţi ca fulgerul sabia mea, şi ţinea-va judecată mâna mea:

Şi voiŭ răsplăti izbândă vrăjmaşilor şi celor ce urăsc pre mine voiŭ răsplăti.

Îmbăta-voiŭ săgetile mele de sânge, şi sabia mea carne va mânca

Din sângele celor răniţi şi din robie, din capetele boierilor neamurilor.

Veseliţi-vă, ceruri, împreună cu el, şi să se închine lui toţi îngerii lui Dumnezeu.

Veseliţi-vă, neamuri, cu norodul lui, şi să se întărească lui toţi fiii lui Dumnezeu.

Că sângele fiilor săi face judecată, şi va izbândi şi va răsplăti izbândă vrăjmaşilor, şi celor ce urăsc pre el va răsplăti.

Şi va curăţi Domnul pământul norodului său.

Slavă... şi acum...

CÂNTAREA a TREIA.

A ANNEI muma lui Samuil prorocul, de a întâia a Împărăţiilor Cap. 2

Pre Dumnezeu cinsteşte cea stearpă ce a născut din Ipostas

Întăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălţatu-s'a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a asupra vrăjmaşilor mei gura mea, desfătatu-m'am întru mântuirea ta.

Că nu este sfânt precum Domnul, şi nu este drept precum Dumnezeul nostru, nu este sfânt fără numai tu.

Nu vă lăudaţi şi nu grăiţi înalte întru mândrie, nici iasă mare-grăire din gura voastră:

Că Dumnezeul cunoaşterilor este Domnul,

și Dumnezeu ce gătește ispră vile sale.

Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s'au încins cu putere.

Cei plini de pâini s'au lipsit, și cei flămânzi au lăsat pământul.

Că cea stearpă a născut șapte, și cea multă întru fii a slăbit.

Domnul omoară și face viu, pogoară la iad și ridică.

Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și nalță: scoală dela pământ pre cel lipsit și din gunoi ridică pre sărac

Ca să așeze pre el cu boierii norodului, și scaunul slavei să dea moștenire lui.

Pre 8.

Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și au blagoslovit anii dreptului.

Că nu întru tărie este puternic bărbatul Domnul slab va face pre protivnicul său, Domnul sfânt.

Pre 6.

Nu se laude înțeleptul întru înțelepciunea sa, și nu se laude puternicul întru puterea sa, și nu se laude bogatul întru bogăția sa.

Ci întru aceasta laude-se cel ce se laudă, întru a înțălege și a cunoaște pre Domnul, și a face judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pre 4

Domnul s'au suit în ceriu și au tunat, acela va judeca marginile pământului, drept fiind.

Și va da tărie împăraților noștri, și va nălța cornul unsului său.

Slavă... și acum...

CÂNTAREA A PATRA.

Rugăciunea lui AVVACUM prorocul, Cap. 3
A cuvântului deșertare, Avvacum vestește

Slavă puterii tale, Doamne

Doamne, auzit-am auzul tău și m'am înfricoșat, Doamne, înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

În mijlocul a doi vietuitori te vei cunoaște, când se vor apropia anii te vei cunoaște, când va sosi vremea te vei arăta; când se va turbura sufletul meu întru mânie, mila vei pomeni.

Dumnezeu din Theman va veni, și cel sfânt din muntele cu umbră deasă.

Acoperit-a ceriurile bună-săvârșirea lui, și de lauda lui plin este pământul.

Și strălucirea lui ca lumina va fi; coarne în mâinile lui: și au pus iubirea cea puternică a

vârtutea lui.

Înaintea feței lui va merge cuvânt, și va ieși în câmp în preajma picioarelor lui.

Stătut-au, și s'a clătit pământul, privit-au, și s'au topit neamuri.

Zdrumicat-au munții cu năsâlnicie, topitu-s'au dealuri vecinice de imbletele cele vecinice ale sale.

Spre trude văzut-am sălașurile Ethiopilor, spăimânta-se-vor și corturile pământului lui Madiam.

Au doară întru râuri te vei mânia, Doamne? Au doară întru râuri iuțimea ta, ori în mare pornirea ta?

Că vei încăleca pre caii tăi, și încălecarea ta mântuire este.

Încordând vei încorda arcul tău asupra schiptrurilor, zice Domnul.

De râuri se va spinteca pământul, vedea-te-vor și se vor durea noroadele.

Cel ce risipește apele cu îmbletele; dat-a adâncul glasul său, înălțimea arătărilor sale.

Ridicatu-s'a soarele, și luna a stătut, întru rânduiala sa.

Întru lumină săgețile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

Cu îngrozire vei împuțina pământul, și cu mânie vei obori neamurile.

Ieșit-ai întru mântuirea norodului tău, spre a mântui pre unșii tăi ai venit.

Pus-ai întru capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumaz întru sfârșit.

Tăiat-ai întru uimire capetele celor putermci, cutremura-se-vor întru aceea; deschide-vor frâele sale ca săracul ce mănâncă întru ascuns.

Și ai suit la mare caii tăi turburând ape multe.

Păzitu-m'am, și s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

Și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s'a turburat vârtutea mea.

Odihni-mă-voiu în ziua necazului meu, spre a mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pr. 8

Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roduri în vii.

Minți-va lucrul măslinului, și câmpii nu vor face mâncare.

Pr. 6

Lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

Iară eu întru Domnul mă voiŭ bucura, veseli mă-voiŭ de Dumnezeu mântuitorul meu.

Pre 4

Domnul Dumnezeu puterea mea, şi va rândui picioarele mele spre săvârşenie,

Şi preste cele nalte mă va sui, ca să biruiesc eu întru cântarea lui.

Slavă... şi acum...

CÂNTAREA A CINCEA.

Rugăciunea lui ISAIA Prorocul Cap. 26

A lui Isaia mainte-grăire, rugăciune a îndestulării

Doamne Dumnezeul nostru, pace dă nouă.

De noapte mânecă duhul meu către tine, Dumnezeule, pentru că lumină sânt poruncile tale pre pământ.

Dreptate vă învăţaţi, cei ce lăcuiţi pre pământ.

Că a încetat cel necinstitoriu, tot carele nu se va învăţa dreptate pre pământ, adevăr nu va face.

Ridice-se cel necinstitoriu, ca să nu vază slava Domnului. Doamne, înalt este braţul tău, şi nu au ştiut, iară cunoscând se vor ruşina.

Pismuire va lua pre norodul cel neispitit, şi acum foc pre cei împrotivnici va mânca.

Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ai dăruit nouă.

Doamne, Dumnezeul nostru, agoniseşte pre noi, Doamne, pre altul afară de tine nu ştim, numele tău numim.

Morţii însă viaţă nu vor vedea, nici tămăduitorii vor învia.

Pentru aceea ne-ai adus asupră şi ai pierdut, şi ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

Pre 8

Adaoge lor rele, Doamne, adaoge rele celor slăviţi ai pământului.

Doamne, în necaz ne-am adus aminte de tine, în necaz mic certarea ta către noi.

Pre 6.

Şi precum ceea ce se chinuieşte se apropie a naşte şi întru durerea sa a strigat, aşa ne-am făcut celui iubit al tău.

Pentru frica ta, Doamne, în pântece am luat, şi am chinuit, şi am născut duhul mântuirii, carele am făcut pre pământ: nu vom cădea, ci vor cădea toţi cei ce lăcuesc pre pământ.

Pre 4

Scula-se-vor morţii, şi se vor ridica cei din morminturi, şi se vor veseli cei de pre pământ.

Că roua cea dela tine vindecare lor este, iară

pământul necinstitorilor va cădea.

Mergi, norodul meu, intră în cămara ta, închide ușa ta, ascunde-te puțin cât de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă..., și acum...

CÂNTAREA a ȘASEA.

Rugăciunea lui Iona prorocul, Cap. 2

Precum pre prorocul Iona, mântuește pre noi, Doamne

Din fiara adâncului, Iona zicând:

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu, și m'au auzit. Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu.

Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mări, și râurile m'au încunjurat.

Toate nălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

Și eu am zis: Lepădatu-m'am dela ochii tăi; au doară voiu adauge a mai privi eu la lăcașul cel sfânt al tău?

Turnatu-mi-s'au ape până la sufletul meu, adâncul m'a încunjurat, cel de pre urmă.

Pre 8.

Afundatu-s'a capul meu întru crăpăturile

munților; pogorâtu-m'am în pământ, ale căruia zăvoarele lui încuietori vecinice.

Și să iasă din stricăciune viața mea către tine, Doamne, Dumnezeul meu.

Pre 6.

Când se sfârșea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

Și să vie către tine rugăciunea mea, către lăcașul cel sfânt al tău.

Pre 4.

Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, mila lor au părăsit.

Iară eu cu glas de laudă și de mărturisire voiu jertfi ție, câte m'am făgăduit, da-voiu ție întru mântuirea mea, Domnului.

Slavă... Și acum...

CANTAREA a ȘAPTEA.

Rugăciunea sfinților TREI COCONI. Daniil, Cap. 3.

A celor trei tineri lauda, para stinge.

Dumnezeul Părinților și al nostru, binecuvântat ești.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și proslăvit numele tău în veci.

Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă.

și toate lucrurile tale adevărate, și drepte căile tale, și toate judecățile tale adevărate.

Și judecățile adevărului ai făcut dupre toate cele ce ai adus asupra noastră, și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul: că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.

Că am greșit și am nelegiuit depărtându-ne dela tine, și am preagreșit întru toate,

Și poruncile tale nu am ascultat, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă, ca bine nouă să fie.

Și toate carile ai făcut nouă, și toate câte ai adus asupra noastră, întru adevărată judecată ai făcut.

Și ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor nelegiuiți și urâcioșilor de-Dumnezeu-lepădatori, și împăratului celui nedrept și mai viclean decât tot pământul.

Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celor ce cinstesc pre tine.

Ci nu da pre noi până în sfârșit, pentru numele tău cel sfânt, și nu strica legământul tău,

Și nu depărta mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău, și Israil sfântul tău,

Cărora ai grăit să înmulțești sămânța lor ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre țărmurele mării.

Că, Stăpâne, ne-am împuținat mai mult decât toate neamurile și sântem smeriți în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

Și nu este în vremea aceasta căpetenie și proroc și povățuitoriu, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea ta și a afla milă.

Ci întru suflet zdrobit și în duhul smereniei să fim priimiți.

Ca întru arderi-de-tot de berbeci și de junci, și ca întru zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se săvârșască dupre tine, că nu este rușine celor ce se nădăjduiesc întru tine.

Și acum urmăm ție din toată inima, și ne temem de tine, și căutăm fața ta.

Nu rușina pre noi, ci fă cu noi dupre blândețele tale și dupre mulțimea milei tale.

Și scoate pre noi dupre minunile tale și dă slavă numelui tău, Doamne.

Și să se înfrunte toți cei ce arată robilor tăi rele, și să se rușineze de toată puternicia, și vâr-

tutea lor să se zdrobească.

Și să cunoască ei că tu ești Domnul Dumnezeu Unul, și slăvit preste toată lumea.

Și nu încetau cei ce-i aruncaseră, slugile împăratului, arzând cuptoriul cu iarbă pucioasă, și cu smoală, și câlți și vi[illegible]ă.

Și s'a vărsat para focului deasupra cuptoriului de coți patruzeci și nouă,

Și a străbătut și a ars pre carii a aflat împrejurul cuptoriului Haldeilor

Iar îngerul Domnului s'a pogorât împreună cu cei dimprejurul lui Azaria în cuptoriu,

Și a scuturat para focului din cuptoriu,

Și a făcut mijlocul cuptoriului ca un duh de rouă șuierând: și nu s'a atins de dânșii într'u nemică focul, nici a întristat, nici a supărat pre ei.

Atunci câteștrei ca dintru o gură au cântat și au binecuvântat și au slăvit pre Dumnezeu în cuptoriu, grăind:

În roua cuptorului, a celor trei tineri [illegible]

Pre 8.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și preacântat și preaînălțat în veci.

Și bine cuvântat numele slavei tale cel sfânt,

și preacântat și preaînălțat în veci.

Pre 6.

Bine ești cuvântat în lăcașul sfintei slavei tale, și preacântat și preaînălțat în veci.

Bine ești cuvântat, cela ce cauți asupra adâncurilor, cel ce șezi pre Heruvimi, și preacântat și preaînălțat în veci.

Pre 4

Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărăției tale, și preacântat și preaînălțat în veci.

Bine ești cuvântat întru tăria cerului, și preacântat și preaînălțat în veci.

Slavă...și acum...

CÂNTAREA a OPTA.

Cântarea sfinților TREI COCONI

Pre Stăpânul cânte a celor zidiri firea

Pre Domnul cântați, lucrurile, și preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci

Binecuvântați, apele toate, cele mai presus

de ceriuri, toate puterile Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, soare și lună, stelele ceriului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, toată ploaia și roua, toate duhurile, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, foc și căldură, frig și zăduf, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați rouă și polegnițe, ghețuri și ger, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați brume și omături, fulgere și nouri, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați lumină și întunerec, nopți și zile, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați pământ, munți și dealuri, și toate cele ce răsar întru dânsul, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, izvoare, mare și râuri, chiți și toate câte mișcă în ape, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 8.

Binecuvântați, toate paserile ceriului, fiarele și toate dobitoacele, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, fiii oamenilor, binecuvânte Israil, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 6.

Binecuvântați, preoții Domnului, robii Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, duhurile și sufletele drepților, cei cuvioși și smeriți cu inima, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 4

Binecuvântați, Ananie, Azarie și Misail, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați Apostolii, Prorocii și Mucenicii Domnului pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl, și pre Fiul, și pre Sfântul Duh, Domnul: cântăm și preaînălțăm pre dânsul în veci.

Și acum...

Lăudăm, binecuvântăm, închinându-ne Domnului, cântând și preaînălțând întru toți vecii

CÂNTAREA a NOUA.

Cântarea DE-DUMNEZEU-NĂSCĂTOAREI Dela Luca Sfânta Evanghelie, Cap. 1

Pre Fiul şi Dumnezeu cântă Maica Fecioara.

Pre Născătoarea-de-Dumnezeu în cântări mărim.

Măreşte sufletul meu pre Domnul, şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu mântuitorul meu

Că au căutat preste smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că au făcut mie mărire cel puternic, şi sfânt numele lui, şi mila lui în neamurile neamurilor celor ce se tem de dânsul.

Făcut-au tărie cu braţul său, risipit-au pre cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-au pre cei puternici de pre scaune, şi au nălţat pre cei smeriţi, pre cei flămânzi au umplut de bunătăţi şi pre cei bogaţi au scos afară deşerţi

Luat-au pre Israil slujnicul său, spre a pomeni mila, precum au grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi sămânţei lui până în veac.

Iar către fieştecare stih adăugăm: **Pre cea mai cinstită decât Heruvimii...**

Rugăciunea ZAHARIEI, tatăl înaintemergătorului.

Zaharia binecuvântă a pruncului naştere

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că au cercetat şi au făcut răscumpărare norodului său.

Şi au ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slujnicul său,

Precum au grăit prin gura sfinţilor, celor din veac proroci ai lui,

Mântuire dela vrăjmaşii noştri şi din mâna tuturor celor ce urăsc pre noi,

Să facă milă cu părinţii noştri şi să pomenească legământul cel sfânt al său,

Pre 8.

Jurământul carele s'au jurat către Avraam, părintele nostru, să dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmaşilor noştri izbăvindu-ne,

A ne închina lui întru cuviosie şi dreptate înaintea lui, în toate zilele vieţii noastre.

Pre 6.

Iară tu, pruncule, proroc celui preaînalt chema-te-vei, că vei merge înaintea feţei Domnului spre a găti căile lui,

Spre a da cunoaşterea mântuirii norodului său întru lăsarea păcatelor lor, pentru milo-

sârdiile milei Dumnezeului nostru,

Pre 4

Întru carile au cercetat pre noi răsăritul cel din înălțime, ca să se arate celor ce în întunerec și în umbra morții șed,

Să îndrepte picioarele noastre în calea păcii.

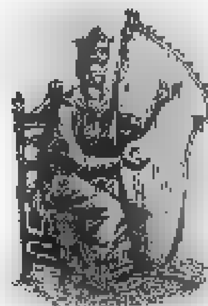
Slavă... și acum...

Dupre aceasta **Pre cea mai cinstită... Slavă... și acum... Doamne miluiește,** *de 12 ori.* **Doamne binecuvintează.** *Și de este preot, zice Otpustu preoțește, iară de nu este preot, zicem așa.*

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii tale, cu puterea cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor cereștilor netrupești Puteri, cu rugăciunile cinstitului slăvitului proroc, Înainte-mergătoriului și Botezătoriului Ioann, ale sfinților slăviților și întrutot-lăudaților apostoli, ale sfinților slăviților și bine-biruitorilor mucenici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, ale sfântului proroc David și ale tuturor sfinților, miluiește și mântuiește pre mine, păcătosul, ca un bun și de oameni iubitoriu.

Dupre aceasta fă închinăciuni câte ți va fi cu putință, și deacia te îndeletnicește la rugăciuni, sau la rucodelie, cu obicinuita rugăciune, carea este

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește pre mine, păcătosul.

POMELNIC

Carele este dator nu numai monahul, ci și mireanul în fiecare zi după sfârșitul Pravilei cu toată umilința, cu osârdie și evlavie a citi

Pomenește, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila și de îndurările tale cele din veac, pentru carile și te-ai întrupat, și răstignire și moarte pentru mântuirea tuturor celor ce drept întru tine cred de voie ai răbdat; și ai înviat din morți, te-ai înălțat la ceriu și șezi de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, și cauți spre smeritele rugi ale tuturor celor ce din toată inima cheamă pre tine: pleacă urechea ta și auzi smerită rugăciunea mea, a nevrednicului robului tău, întru miros de bună mireazmă duhovnicească, ce se aduce ție pentru norodul tău. Și întâiu pomenește Biserica ta cea sfântă, soborncească și apostolicească, pre carea ai agonisit cu cinstit sângele tău, și o temeluiește, o întărește, și o lățește, o înmulțește, o împăciuiește, și nebiruită de porțile iadului în veci o păzește; dezbinările bisericilor alină, întărâtările păgâni-

lor stinge, ale ereziilor sculări degrab risipește și dezrădăcinează, și întru nimic, cu puterea Sfântului tău Duh le întoarce.

închinăciune una

2. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre preasfințiții ai răsăritului patriarhi și pre toți întâistătătorii Dreptslăviri de pretutindenea, pre Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Dreptslăvitoare Române, pre preasfântul și îndreptătorul Sinod, pre Înalt. Preasfințitul Părintele nostru Arhiepiscopul și Mitropolitul (N), și pre toți preasfințiții arhiepiscopi, mitropoliți și episcopi dreptslăvitori, preoți, diaconi, și întreg bisericescul chiros, pre carii ai pus ca păstorească cea cuvântătoare turma ta, și pentru rugăciunile lor miluiește și mântuiește și pre mine, păcătosul.

Închinăciune una

3. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre binecredincioșii ocârmuitorii noștri, robii lui Dumnezeu (N), și pre credincioșii ocârmuitori ai întregii lumi, îngrădește pre ei cu pace, și grăiește în inima lor cele bune și cele de pace pentru biserica ta cea sfântă și pentru tot norodul tău, ca și noi, în liniștea lor, pașnică și liniștită viața să viețuim, în dreapta-slăvire, și întru toa-

tă bunăcinstirea și curăția

Închinăciune una.

4. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre dreptslăvitorii dregători, pre începătorii oștilor și pre căpeteniile cetăților, pre mai-marii orașelor și satelor, și pre toți binecinstitorii și de-Hristos-iubitori ostași.

Închinăciune una.

5. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre Părintele nostru Igumen (N) Ieromonahul, și toată cea întru Hristos frăția, și pentru rugăciunile lor, și pre mine, ocarnicul, miluiește.

Închinăciune una.

6. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre Părintele meu duhovnic (N), și pentru sfinte rugăciunile lui, iartă mie păcatele.

Închinăciune una.

7. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre toți cei ce slujesc în osteneli în sfânt lăcașul acesta frații noștri: pre cei cu lucrul mâinilor, pre cei puși în ascultări, iconomi, dichii, și pre cei împreună cu dânșii ostenitori; și pre lucrătorii lumeni, și pre lucrătorii de pământ ai sfintei mănăstirei aceștia, și pre toți dreptslăvitorii hristiani.

Închinăciune una.

Aici pomenește pre născătorii săi, de sunt vii:

8. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre născătorii mei (N), frații, surorile și toate rudeniile mele cele dupre trup, și pre toți cei apropiați de neamul meu, și prietenii, și dăruiește lor pacea ta, îndestulându-i cu cele lumești ale tale și cele mai presus de lume bunătăți.

Închinăciune una.

9. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre cei ce în Mănăstirile cele din Sfântul Munte, și din România, și de pretutindenea viețuiesc și petrec, părinți și frați ai noștri, și pentru rugăciunile lor, miluiește și pre mine, păcătosul.

Închinăciune una.

10. Mântuiește, Doamne, și miluiește, dupre mulțimea îndurărilor tale, pre toți ieromonahii, ierodiaconii, monahii și monahiile, și pre toți cei ce în întreagă-cugetare și bună cucernicie și pustnicie viețuiesc în mănăstiri, în pustii, în peșteri, în munți, pre stâlpi, în zăvorâri, în crăpăturile pietrilor și în ostroavele mărilor, și carii în tot locul stăpânirii tale, dreptcredincios viețuiesc și întru bunăcinstire slujesc și se roagă ție; ușurează lor povara, și le mângâie scârba, și nevoinței lor, cea de la tine putere și tărie dăruiește, și pentru rugăciunile lor, dăruiește și mie lăsare greșalelor

Închinăciune una

11. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre bătrâni şi pre tineri, pre săraci şi pre sirimani, şi pre văduve, şi pre cei aflaţi în boli şi în mâhniciuni, şi în năpaste şi în scârbe, în rele pătimiri şi în robii, în temniţe şi închisori; şi mai vârtos pre cei ce rabdă prigoane pentru tine şi pentru credinţa dreptslăvitoare de către neamurile cele fără-de-Dumnezeu, şi de către cei de-Dumnezeu-lepădători, şi de către eretici, fiind ei robii tăi; miluieşte pre dânşii, cercetează-i şi-i întăreşte şi mângâie, şi degrab cu puterea ta, uşurare, slobozenie şi izbăvire dăruieşte lor.

Închinăciune una

12. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei ce fac nouă bine, cei ce ne miluiesc şi ne hrănesc, pre cei ce dau nouă milostenii, şi pre cei au poruncit nouă nevrednicilor a ne ruga pentru dânşii, şi pre cari ne odihnesc; şi fă mila ta cu dânşii, dăruind lor toate cele întru mântuire cererile, şi a vecinicelor bunătăţi dobândirea.

Închinăciune una

13. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei trimişi în slujbe, pre cei ce călătoresc, părinţii şi fraţii noştri şi surori, şi pre toţi dreptslăvitorii creştini.

Închinăciune una

14. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte şi iartă mie toate câte, ca un om neputincios, am greşit ţie, şi m'am smintit, şi nebuneşte dela calea mântuirii m'am depărtat şi către fapte necuvioase, prin deşertăciunea minţii mele, ticăloşeşte m'am abătut; ci rogu-mă, cu dumnezeiască iconomia ta, în calea mântuirii iarăşi mă întoarce.

Închinăciune una

15. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre carii întru neştiinţa mea am smintit, şi de la calea cea mântuitoare am întors şi către lucruri rele şi necuvioase am îndreptat: cu dumnezeiască pronia ta, în calea mântuirii iarăşi îi întoarce.

Închinăciune una

16. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei ce mă urăsc şi mă dosădesc şi mă năpăstuiesc, şi nu lăsa pre dânşii să piară pentru mine, păcătosul.

Închinăciune una

17. Pre cei ce s'au depărtat dela Dreapta-slăvire şi cu pierzătoarele eresuri s'au întunecat, cu lumina cunoaşterii tale luminează, şi cu Sfânta ta Apostolicească şi Sobornicească Biserică împreunează.

Închinăciune una.

18. Urâcioasa şi de Dumnezeu hulitoare împărăţia păgânească degrab surpă, şi buneicinstiri o supune, iară dreapta credinţă în zilele noastre întăreşte, şi trimite preste noi toţi milele tale cele bogate.

Închinăciune una.

Pentru cei adormiţi

19. Pomeneşte, Doamne, pre cei ce din viaţa ceasta s'au dus: pre dreptcredincioşii Împăraţi şi Împărătese, pre binecredincioşii Domnitori şi Doamne, pre preasfinţiţii patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi dreptslăvitori, pre cei ce în cinul preoţesc şi al clirosului bisericesc şi cel monahicesc ţie au slujit, şi pre fericiţii ctitorii sfântlăcaşului cestuia, în vecinicele tale lăcaşuri împreună cu sfinţii odihneşte.

Închinăciune una

Aci pomeneşte pre născătorii tăi, de sânt răposaţi

20. Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor tăi, părinţii mei (N), şi toate rudeniile cele dupre trup şi iartă lor toată greşala cea de voie şi cea fără de voie, dăruind lor împărăţia şi împărtăşirea vecinicelor tale bunătăţi, şi a cei fără de sfârşit şi fericitei tale vieţi îndulcire.

Închinăciune una.

21. Pomeneşte Doamne, şi pre toţi cei întru nădejdea învierii şi a vieţii vecinice adormiţi: părinţi şi fraţi ai noştri şi surori, şi pre cei ce zac aci şi pretutindeni, dreptslăvitori hristiani, şi cu sfinţii tăi, unde cercetează lumina feţei tale, îi sălăşluieşte, iară pre noi miluieşte ca un bun şi de oameni iubitor iu. Amin.

Închinăciune una.

Iară la sfârşit zi aceasta de 3 ori

22. Dăruieşte, Doamne, lăsarea păcatelor tuturor celor ce mai nainte s'au mutat întru credinţă şi nădejdea învierii, părinţii şi fraţii şi surorile noastre, şi fă lor vecinică pomenire.

Deaci ia închinăciune de 4 ori, şi zi

Dumnezeule, curăţeşte pre mine, păcătosul, şi mă miluieşte.
Doamne, cela ce m'ai zidit, miluieşte-mă.
Fără de număr am greşit ţie, Doamne, iartă-mă.

ÎNVĂȚĂTURĂ
CUM SE CITEȘTE PSALTIREA ÎN SFÂNTUL ȘI MARELE POST

În săptămâna dintâi, și a doua, și a treia, și a patra, și a șasea, ca să se citească toate Cathismele la acea vreme, și să nu se lase nici una.

Sâmbătă seara obicinuita Cathisma 1. Duminica dimineața Cathisma 2, 3 și 17. Luni dimineața Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathisma 9. Seara Cathisma 18. Marți dimineața Cathisma 10, 11 și 12. La ceasul întâiu, Cathisma 13. La ceas trei, Cathisma 14. La ceas șase, Cathisma 15. La ceas nouă, Cathisma 16. Seara Cathisma 18. Miercuri dimineața Cathisma 19, 20 și 1. La ceasul întâiu, Cathisma 2. La ceas trei, Cathisma 3. La ceas șase, Cathisma 4. La ceas nouă, Cathisma 5. Seara Cathisma 18. Joi dimineața Cathisma 6, 7 și 8. La ceasul întâiu, Cathisma 9. La ceas trei, Cathisma 10. La ceas șase, Cathisma 11. La ceas nouă, Cathisma 12. Seara Cathisma 18. Vineri dimineața Cathisma 13, 14 și 15. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase Cathisma 20. La ceas nouă, Cathisma nu este. Seara Cathisma 18. Sâmbătă dimineața Cathisma 16 și 17.

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru Cathisme în Săptămâna a Cincea a sfântului și marelui Post, cum se cade a se citi.

Sâmbătă seara Cathisma 1. Duminica dimineața Cathisma 2, 3 și 17. Luni dimineața Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathisma 9. Seara Cathisma 10. Marți dimineața Cathisma 11, 12 și 13. La ceasul întâiu, Cathisma 14. La ceas trei, Cathisma 15. La ceas șase, Cathisma 16. La ceas nouă, Cathisma 18. Seara Cathisma 19. Miercuri dimineața Cathisma 20, 1 și 2. La ceasul întâiu, Cathisma 3. La ceas trei, Cathisma 4. La ceas șase, Cathisma 5. La ceas nouă, Cathisma 6. Seara Cathisma 7. Joi dimineața Cathisma 8. La ceasul întâiu, Cathisma nu este. La ceas trei, Cathisma 9. La ceas șase, Cathisma 10. La ceas nouă, Cathisma 11. Seara Cathisma 12. Vineri dimineața Cathisma 13, 14 și 15. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase Cathisma 20. La ceas nouă, Cathismă nu este. Seara Cathisma 18. Sâmbătă dimineața Cathisma 16 și 17.

ARĂTARE

cum să cade a se citi Psaltirea în Săptămâna Patimilor, în carea numai o Psaltire se citește în Biserica într'acestași chip:

Seara în Sâmbăta lui Lazăr, Cathisma 1. În Duminica Floriilor, dimineața Cathisma 2 și 3. Luni dimineața

Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathismă nu este. Seara Cathisma 18. Marți dimineața Cathisma 9, 10 și 11. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 12. La ceas șase, Cathisma 13. La ceas nouă, Cathisma nu este. Seara Cathisma 18. Miercuri dimineața Cathisma 14, 15 și 16. La ceasul întâiu, Cathisma nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase, Cathisma 20. La ceas nouă Cathismă nu este.

Într'această Miercuri seara, Cathisma 18, fără metanii. Și așa se încheie Psaltirea până în Sâmbăta Thomii, fără numai cântăm Cathisma 17, în Sâmbăta cea Mare, în trei stări, precum scrie la Triod.

Învățătura

cum se citește Psaltirea preste tot anul.

Sâmbăta seara Cathisma 1. Duminica la Utrenie, Cathisma 2, 3 și 17. Luni la Utrenie, Cathisma 4 și 5. Luni seara Cathisma 6. Marți dimineața Cathisma 7 și 8. Marți seara Cathisma 9. Miercuri seara Cathisma 12. Joi la Utrenie, Cathisma 13 și 14. Joi seara Cathisma 15. Vineri la Utrenie Cathisma 19 și 20. Vineri seara Cathisma 18. Sâmbătă la Utrenie Cathisma 16 și 17.

Câțiva termeni neobișnuiți aflați în această PSALTIRE

Adânca (a se) *–76:13*: a se cufunda în adâncă cugetare; a se adânci (91:6).

Bunăcinstire sau blagocestie – *Pomelnic/3*: cinstire, mai ales față de cele sfinte; în Biserică, sinonim cu dreaptă-slăvire, ortodoxie.

Bună-săvârșire – *Cântarea a patra*: virtute.

Căci *–3:1* = „că ce"– de ce? în vechiul grai; uneori păstrat ca în textul original (Psaltirea Sf. Calinic din 1866), alteori folosit pentru a ocoli o cacofonie.

Curândă (a) *–105:13*: a face ceva curând sau îndegrabă; aci cu înțelesul că nu mult a durat credința și lauda lor pentru binefacerile Domnului.

Ispitit *–11:7*: cu experiență, încercat; în Ps.11 cu înțelesul (derivat) de „lămurit".

Istov *–18:7*: capăt, sfârșit.

Iznoavă (de) *–144:14*: din Slavonă „iz" – „din", „nova" – „nou": din nou, a face din nou, a înnoi.

Împrotiva *-16:7*: în Română s'a ajuns a se confunda formele a două cuvinte din rădăcini diferite, ambele din Slavonă: *protiv* („contra"), și (a) *po-trivi*, unde „trivi" deriva din „treb" (*trebuință, treabă*), iar *po* este numai un prefix ce dă cuvântului înțelesul de a „duce la capăt", a „consuma" (vezi Liturghierele, unde, la sfârșitul Liturghiei se zice că diaconul „potrivește" – consumă – Sfintele rămase în potir). Forma arhaică este mai corectă.

Îndarn *-30:7*: gratuit, fără pricină, fără temei. Textul o-

original folosea „în zadar", care pare că atunci își păstra încă sensul originar (Slavon – *za*: „în" sau „pentru", și *dar* – ca în Română, „dar", altfel zis, „gratuit"), dar care mai târziu a ajuns să se contopească total cu „în deșert" (= „inutil", „fără șanse de reușită").

Îndrepta (a, a se) – *7:10*: a (se) corecta; vechiul grai adesea îl confunda cu „a (se) îndreptăți" (ca, de pildă, în Ps. 50:6!).

Mâneca (a) – *77:34*: a se deștepta, a-și începe ziua, lucrul, înainte de răsăritul soarelui („mâne" = mâine).

Năsălnic – *16:4*: aspru, amarnic, violent, dur.

Necinstitoriu – 1:1: în vechime se folosea pentru unul care nu cinstea un dumnezeu; în Vechiul Legământ însă, pentru cel care nu se închina *adevăratului* Dumnezeu; necredincios, ateu.

Negrijanie – *118:28*: traduce exact grecescul „acedie" (akidia – ne-grijă): redat în Română în diferite feluri: „trândăvie", „lenevie", „plictis", „urât", „nepăsare", etc. Termen în realitate duhovnicesc și ascetic care subînțelege pierderea simțământului (și deci a *grijii* pentru –) cele duhovnicești; aceasta se răsfrânge prin două posibile reacții: sau, desigur, o deplină lipsă de „păs", de grijă pentru orice, plictis, etc.; sau dimpotrivă, o deosebită *înspirație* pentru orice, numai nu pentru rugăciune și cele duhovnicești. Am profitat și de expresia română „a-și face grijania" (= a se împărtăși) pentru a introduce acest cuvânt/concept.

Nemernic – *38:13*: pribeag; sau „străin"; sau „convertit" (la creștinism, de pildă). De la „a nemeri" – a „nimeri".

Oborî (a) – *55:8*: a da jos; a doborî; a nărui.

Păgânătate – *5:11*: păcătoșenie, josnicie, *răutate*.

Pedepsi (a) – *38:12*: a *învăța* printr-o experiență, fie și dureroasă, a *dăscăli* prin suferință. Cuvântul își păstra încă înțelesul etimologic: înrudit cu <u>ped</u>iatric, <u>ped</u>agogie (din Greacă, *ped* = copil).

Polegniță – *Cântarea a doua*: ninsoare, zăpadă; polei; brumă.

Povățuitoriu – *54:14*: sfetnic; călăuză; conducător, căpetenie.

Ridicare – *50:21*: (în Greacă: *anaforă*) – una din jertfele pomenite în Legea Vechiului Legământ (Biblia 1688, la Ps. 50:20 o redă ca „aducere-în-sus").

Scăpătare – *67:22*: (în Greacă: *plimmélima*: „notă falsă") – o *călcare alături*, greșală, ce duce sufletul la a „scăpăta", adică a *decade*, a *ajunge la lipsă*, sau, ca soarele când *scapătă* (apune), a-și pierde fireasca lumină harică.

Siriman – *9:35*: (sau *sărman*) orfan.

Slujnic – *17 (titlu)*: paj, tânăr nobil (sau copil –) slujitor la o casă domnească sau împărătească. Unul din numele proorocești ale lui Hristos (vezi Isa. 42:1, 50:10, 53:2 și multe alte locuri unde grecescul *pais* ar trebui redat cu „slujnic").

Solitoare – *după a 2-a Catismă, „...și acum"*: mijlocitoare stăruitoare (înaintea lui Dumnezeu).

Umilință – *4:5*: duioasa „străpungere" a inimii, cu precădere sub înrâurirea harului, dar și ceva al firii. „A se umili", aci – a se căi de cele rostite din mânie neîndreptățită în taina inimii, cugetând noaptea („pre culcușuri") la cele săvârșite în vremea zilei.

Vârtute – *17:1*: tărie, forță.

Zavistui – *36:1*: a invidia.

CUPRINS

NOTE

[i] Nu se îndreptăţeşte al doilea „o" la „proroc" în ortografiile mai moderne. Cuvântul provine din Slavona „пророк", de la „*pro-rekati*" = a „pre grăi" (după modelul Grecesc „*pro-femo*"). Revenim la ortografia originală, mai corectă.

[ii] Formă veche: „nu s'au jelit", adică, de către alţii: „nu au *fost* jelite".